REFERENCE
NOT FOR ISSUE
A. L. A. LIBRARY

ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

PROCEEDING OF THE NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA.

BUDGET SESSION

VOLUME—I

No. 21

DATED THE 12TH. MARCH 1975

सत्यमेव जयते

1975

CONTENTS.

		Page
1.	Questions & Answers	1
2.	Calling Attention Notice	23
3.	Statement by the Chief Minister	26
4.	Matter under Rule 301	31
5.	General Discussion on the Budget	39

—: o :—

PROCEEDING OF THE NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA.

The Assembly met in the Assembly chamber, Dispur Gauhati on wednesday the 12th, March, 1975 with the speaker in the chair, 13(thirteen) Minister, 5 (Five) Minister of state, 1 (one) Deputy Minister, 62(sixty two) members present.

STARRED QUESTIONS AND ANSWERS

Date : 12th March, 1975

Starred question no. 308 was not put as the members was absent.

বিঃ লাহিং ডিচপেন্সচেৰী

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে :

*৩০৯। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে ?

(ক) শিৱসাগৰ জিলাৰ লাহিং মৌজাত লাহিং ডিচপেনচাৰীখন কি অৱস্থাৰ ডিচপেনচাৰী ?

(খ) এই লাহিং ডিচপেনচাৰীখনত ডাক্তৰ, ফাৰমেচিষ্ট, নাৰ্চ আদিৰ সুব্যৱস্থা আছে নেকি ?

(গ) লাহিং ডিচপেনচাৰীখনৰ কেইমাইল ব্যাসাৰ্দ্ধত ডিচপেনচাৰী বা হস্পিতেল নাই ?

(ঘ) লাহিঙৰ মানুহ সকলে লাহিং ডিচপেনচাৰীত ডাক্তৰ নথকাৰ অৱস্থাত কোন হস্পিতেল বা ডিচপেনচাৰীত চিকিৎসা লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ?

শ্ৰীগিৰিন চৌধুৰী : স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে উত্তৰ দিছে :

৩০৯। (ক) শিৱসাগৰ জিলাৰ লাহিং মৌজাত অৱস্থিত লাহিং এখন চৰকাৰী সাহাৰ্য্যপ্ৰাপ্ত আয়ুৰ্বেদীয় ডিচপেনচাৰী।

(খ) যি নিয়মাৱলী মতে চৰকাৰী অনুদান দিয়া হয় সেই নিয়মাৱলী মতে তাত এজন মাত্র কবিৰাজ থাকিব লাগে আৰু সেইমতে আছে।

(গ) পাঁচ মাইলৰ ভিতৰত কোনো ডিচপেনচাৰী বা হস্পিতেল নাই।

(ঘ) ৫ মাইল দূৰত্বত থকা জাঁজী ৰাজ্যিক চিকিৎসালয় আৰু নকছাৰী স্বাস্থ্য কেন্দ্রত চিকিৎসা লব পাৰে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : চাবচিদাইজ দিচপেন্সৰিত কবিৰাজ থাকেনে ডাক্তৰো থাকে ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী (মন্ত্রী) : কবিৰাজো থাকে আৰু এল'পেথিক ডাক্তৰো থাকে।

শ্রীতুলাল বৰুৱা : চাব চেণ্টাৰতে দুইজন থাকেনেকি ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী (মন্ত্রী) : ইয়াত ডাক্তৰো থাকে কবিৰাজো থাকে।

শ্রীতুলাল খাউন্দ : দুইজন ডাক্তৰ একেলগে থাকেনে বেলেগে থাকে ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী : ইয়াত সেইদৰে আছে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : ইয়াত থকা কবিৰাজ জন কেতিয়া নিয়োগ হৈছে ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী : সেই খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : আচলতে তাত কোনো নাই এইকথা সঁচানে ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী (মন্ত্রী' : মোৰ হাতত থকা হিচাপ মতে সেইটো সঁচা নহয়।

শ্রীতুলাল বৰুৱা : তাত ৰখীয়া হৈ থকা চকিদাৰ জনেই ঔষধ-পাতি দিয়ে। গতিকে তাত ডাক্তৰ বা কবিৰাজ নিয়োগ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী (মন্ত্রী) : তাত যে ডাক্তৰ বা কবিৰাজ নাই সেই খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্রীৰেৱতী দাস : এই কবিৰাজ সকলৰ ডিগ্রী আছেনে ?

শ্রীগিৰিন চৌধুৰী : ডিগ্রী থকা সকলকে নিয়োগ কৰা হয়।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : লাহিঙৰ মানুহ বিলাকে লাহিঙত ডাক্তৰ নথকা অৱস্থাত কোন ডিচপেনচৰীত চিকিৎসা কৰে ?

শ্ৰীগিৰিন চৌধাৰী (মন্ত্ৰী) : সেইটো আয়ুৰ্বেদিক দিচপেনচাৰ। মানুহে যদি আয়ুৰ্বেদিক চিকিৎসা নকৰে তেনেহলে জাজী বা নকছাৰীত এলপেথিক চিকিৎসা লব লাগে।

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্ম্মা : এই লাহিং আয়ুৰ্বেদিক দিচপেনচৰিখন কি ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়?

শ্ৰীগিৰিন চোধাৰী : ১৯৫৮ চনত চৰকাৰে এখন আইন পাচ কৰে। সেই-মতে অসমত সৰ্ব্বমুঠ ১৫৬ টা চাবচিদাইজ দিচপেনচৰি তাৰ ভিতৰৰে ৯২ টাত ডাক্তৰ আৰু কবিৰাজ থাকে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : লাহিং দিচপেনচৰিৰ কাৰণে দা-দৰমহাত কিমান খৰচ হয় আৰু সেই টকা কোনে লয়?

শ্ৰীগিৰিন চৌধুৰী (মন্ত্ৰী) : পাৰ্ট টাইম কবিৰাজৰ দৰমহা ১২০ টকা। ঔষধৰ কাৰণে ৬০০ টকা। আৰু বিল্ডিঙৰ কাৰণে ১০০ টকা।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : মোৰ কথা হৈছে টকানো কোনে লৈছে?

শ্ৰীগিৰিন চৌধুৰী (মন্ত্ৰী : টকা চিভিল চাৰ্জনক দিয়া হয় আৰু তেওঁ কবিৰাজক দিয়ে।

শ্ৰীগিয়াছউদ্দিন আহমেদ : ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ চৰ অঞ্চলত বাস কৰা ২০ লাখ মানুহৰ কাৰণে এখনো দিচপেনচৰি নাই। এই কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে?

মাননীয় অধ্যক্ষ : সেইটো বেলেগ প্ৰশ্ন।

শ্ৰীহুলাল বৰুৱা : মন্ত্ৰীয়ে কৈছে সেইখন আয়ুৰ্বেদিক দিচপেনচৰি। কিন্তু আচলতে সেইখন চাবচিদাইজ এলপেথিক দিচপেনচৰি। আয়ুৰ্বেদিক নহয়। এই কথা সঁচানে?

শ্ৰীগিৰিন চৌধুৰী : মোৰ হাতত থকা খবৰ মতে সেইখন আয়ুৰ্বেদিক দিচ-পেনচৰি।

শ্ৰীআটাউৰ ৰহমান : সেই আয়ুৰ্বেদিক দিচপেনচৰিত মকৰধ্বজ আৰু চ্যবনপ্ৰাচ পায়নে?

(হাঁহি)

বিঃ লুংপুং বস্তি

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰাই সুধিছে :

*৩১০। মাননীয় ৰাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে ?

(ক) ধেমাজি মহকুমাৰ জামজিং অঞ্চলত লুংপুং বস্তিত ভূমিহীন খেতিয়কক পুনৰ বসতি কৰি আঁচনিত বসতি কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া হৈছেনেকি ?

(খ) যদি অনুমতি দিয়া হৈছে এই অঞ্চলত এটি কৃষি পাম নিগম কৰিবলৈ চৰকাৰৰ লাতত আঁচনি আছেনেকি ?

শ্ৰীপৰমা নন্দ গগৈ (ৰাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

৩১০। (ক) আৰু (খ) এই অঞ্চলত পুনৰ বসতি আঁচনিত বসতি কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া হোৱা নাই। এখন কৃষি পাম নিগম কৰাৰ কাৰণে এটা প্ৰস্তাৱ জোনাই চক্ৰৰ সহকাৰী বন্দোবস্তী প্ৰাধিকাৰীয়ে ধেমাজি মহকুমাৰ মহকুমাধিপতিলৈ পঠাইছে।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে এই লুং পুং বস্তিত থকা অধিবাসী সকলৰ কাৰণে কৃষি পাম নিগম কৰিবলৈ ১৯৭৪ চনত আমাৰ ৰাইজৰ ফালৰ পৰা কিছুমান প্ৰস্তাৱ আহিছিল সেইবিলাক লৈ ৰাজহ মন্ত্ৰীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাও হৈছিল সেই আবেদন বিলাক তেখেতে পাইছে নে নাই ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : আমি কৃষি দপ্তৰৰ পৰা খবৰ কিছুমান পাইছো। সেই মতে আৰু এটা খবৰ পাইছো যে জিলা কংগ্ৰেছৰ সভাপতিয়ে কৃষি দপ্তৰত সেই সম্পৰ্কে প্ৰতিবেদন বিচাৰিছে আৰু কৃষি দপ্তৰে মহকুমাধিপতিলৈ এই সম্পৰ্কে চিঠি পত্ৰ লিখা লিখি কৰি আছে।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কৌলী : ৰাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে আঁচনি তৈয়াৰ কৰিবলৈ টকা পাইছে ইতিমধ্যে জনজাতীয় ভূমিহীন মানুহ লুং পুং বস্তিত বহিলে আৰু ধেমাজীৰ বন্দবস্তি প্ৰাধিকাৰীৰ অনুমোদন মতেহে তাত বহিছে এই কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : অনুমোদন ক্ৰমে নহয় কিন্তু যিখিনি প্ৰতিবেদন তেখেতে দিছিল তাত উল্লেখ কৰিছে যে প্ৰায় ৮৮ ঘৰ মানুহ বে-দখল কৰি বহি আছে। সেইখিনি মাজুলীৰ আৰু আদি লোক।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কৌলী : সেই সকলক লৈ কৃষি নিগম কৰিব নে বাহিৰৰ পৰা মানুহ লৈ কৰিব জানিব বিচাৰিছোঁ।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : এইটো আমাৰ ফালৰ পৰা উত্তৰ দিয়া ঠিক নহয় কিয়নো এইটো কৃষি বিভাগৰ কথা। তথাপিও কৈছো যে অন্য ঠাইৰ পৰা মানুহ লোৱা নহয় সেই সকল স্থানীয় আৰু আদিবাসী আৰু ভূমিহীন কৃষক তেওঁলোকক ধৰা হৈছে।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কৌলী : ট্ৰাইবেল বেল্ট আৰু ট্ৰাইবেল ব্লকৰ ভিতৰত পৰা বিলাকৰ কাৰণে বেলেগ আঁচনি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : এইটো কোনো বেলেগে বেলেগে কৰা হোৱা নাই। যদি সেই সেই ঠাইত কৰা হয় তেনেহলে ট্ৰাইবেল বেল্ট আৰু ব্লকক লৈ কৰা হব।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কৌলী : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কোৱা ধৰণে কৃষি নিগমে যি খচৰা প্ৰস্তুত কৰিছে তাত ট্ৰাইবেল ব্লকৰ উল্লেখ আছে নে নাই মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছে।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : মই সেইটো সিমান স্পষ্টকৈ কব নোৱাৰো। যিমান দূৰ মনত পৰে তেনে ধৰণে উল্লেখ নাই যেন লাগে।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে জোনাই অঞ্চলৰ মানুহৰ নাম থকা ভূমিহীন মানুহৰ তালিকা আৰু আবেদন থকা স্বত্বেও কোনো গুৰুত্ব নিদিয়া কাৰণে যিজন ভূমি প্ৰাপ্তি-কাৰী অফিচাৰ তেওঁ মাজুলী অঞ্চলৰ আৰু অৰুণাচলৰ মানুহ লগে লগে বসবাস কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিছে এইটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : তেনে খবৰ আমাৰ হাতত নাই।

শ্ৰীতৰুলতা বৰা : মন্ত্ৰী মহোদয়ে তেনে খবৰ নাই পোৱা বুলি কলে মানি লৈছো কিন্তু এইটো অনুসন্ধান কৰিবনে ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ : অনুসন্ধান কৰিম। সেই ৮৮ ঘৰ পৰিয়াল মাজুলী আৰু তাপৰি আদিৰ পৰিয়াল।

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, the Hon, Minister of State Finance has stated that these lotteries will result in deficit if the losses pertaining to the draws 23rd. 25th. 17th. 18th and 21st. cannot be recovered. May I know from the Hon. Minister what is the machinery to realise the amounts from those officers and agents if they default in payment ?

Re : **Directorate of State Lotteries**

Shrimoti Renuka Devi Barkataki asked :

*311. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the State Government ordered a special Audit of the Accounts maintained by the Directorate of State Lotteries as far back as in the year 1972-73 ?

(b) If so, whether a copy of the Audited Statements be made available to the Members ?

(c) Whether it is a fact that there was huge loss and pilferage in the Lottery revenue ?

(d) If so, whether responsibility for such malpractices has been fixed and the Officers, Agents who are responsible are punished ?

Shri Bijoy Sarma (Minister of State, Finance)

311 (a) The Examiner of local Accounts was asked to oudit not only the four zonal offices but he was also asked to Conduct audit of the Office of the Director of State Lotteries.

(b) A Copy of the Audit Report of Examiner Local accounts on the Directorate as well as zonal Officers, is placed on the Table of the House,

(c) Net profits have accrued from all the draws except the 23rd and the 25th draws. Certain cases of dishonoured cheques and misappropriation were, however. detected. If the amount involved in the dishonoured cheques pertaining to the draws 17th, 18th and 21st cannot be recovered there will be lossess in respect of these draws as well.

(d) Departmental proceedings have been drawn up against the officers at fault. Civil and criminal cases have been instituted against agents concerned.

শ্ৰীবিজয় শৰ্ম্মা : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই দুটা ৰকমে টকা ডিফল্ট হৈছে। এটা হৈছে চেক ডিচ্‌অনাৰ অব চেক আৰু এই ক্ষেত্ৰত এজনৰ দুই লাখ ওঠৰ হাজাৰ চাৰিশ টকা আৰু আন এজনৰ ক্ষেত্ৰত হল দুই লাখ সাতত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ পঞ্চলিশ টকা। এই গোটেই খিনি টকা পাব বুলি ধৰি লৈয়েই লাভজনক হল বুলি হিচাব দেখুৱা হৈছে। এই দুয়ো জনৰ ওপৰত বি, কে, ঘোষ আৰু চামচুল হুদাৰ ওপৰত চিভিল চুট কৰা হৈছে। তেওঁলোকক দিবলগীয়া বানচ আদিৰ বাবে অৰ্থাৎ পাব লগীয়া খিনি বাদ দি বি, কে, ঘোষৰ ওপৰত এক লাখ সাতসত্তৰ হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ টকা আৰু হুদাৰ ওপৰত আঠচল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ দুটকা ছয় পইচাৰ চিভিল চুট কৰা হৈছে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : মন্ত্ৰী মহোদয়ে যিটো কৈছে সেইটো কোটৰ ভাৰ-দিয সম্পৰ্কে মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ইয়াত কব নোৱাৰে : এইটো চাবজুডিচ। এইটো উঠাই লব লাগে।

শ্ৰীবিজয় শৰ্ম্মা : চিভিল চুট কৰা হৈছে আৰু আশা কৰা হৈছে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : আগৰ কথাটো উঠাই লব লাগে।

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : এইটো হিচাব দেখুৱাইছে কৈছো যদি পোৱা নাযায় তেন্তে লোকচান হব আৰু পালে লাভজনক হব সেইটোহে কোৱা হৈছে।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : জুডিচিয়াৰ মেটাৰট এন্টিচিপেটিং জাজমেণ্ট এটা বিধান সভাত এনে ধৰণেৰে কোৱাটো ঠিক নহয়। আমি যদি জিকো তেনে-হলে লাভ হব এই বুলি কব পাৰে কিন্তু জিকিলেই বুলি ধৰি লব নালাগিব। গতিকে কথাটো উঠাই লব লাগে।

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা : যদি পোৱা নাযায় আমাৰ লোকচান হব যি হেতু চিভিল চুট কৰা হৈছে আশা কৰা হৈছে, সেই হিচাবে চিভিল চুটৰ বিৰুদ্ধে কোনো অপিনিয়ন দিয়া নাই।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা আশা কৰা হৈছে বুলি শুনিলো কিন্তু কথা হল এই সংখ্যাৰ টকাৰ কাৰণে যে চিভিল চুট কৰিলে তাৰ কাৰণে ষ্ট্যাম্প আদি কিনাৰ খৰচ আৰু চৰকাৰী এডভোকেটক দিয়া খৰচ আদি বাদ দিলে বেলেন্স কিমান থাকিব সেইটো হিচাব দিব লাগে।

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা : সেই দুয়োটা হিচাবেই প্ৰায় সাত হাজাৰ টকা হৈছে। ষ্টাম্প আৰু অন্যান্য খৰচ পাতিৰ হিচাব বৰ্ত্তমান আমাৰ হাতত নাই

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে যে তেখেত আশা কৰিছে সেইটো ভালেই হৈছে কিন্তু এক লাখৰো ওপৰ টকাৰ চিভিল চুট কৰোতে কিমান টকা খৰচ কৰিব লগীয়া হল গভৰ্ণমেণ্ট এডভোকেটক কিমান টকা দিব লগীয়া হ'ল কিমান

দিব লাগিব আৰু কট´ফিজৰ কাৰণে কিমান দিব লাগিব এই বিলাকৰ হিচাবটো আমাক মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে? লগতে খৰছ পাতি হৈ যোৱাৰ পিছত কিমান টকা 'বেলেন্স' থাকিব সেইটোৰ হিচাবটোও দিবনে?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ): হিচাবৰ কথাটো যিমান দূৰ মনত আছে তাৰেই পৰাই কওঁ যে, 'ষ্টাম্প ফিজ'ত সাতহেজাৰ টকা গৈছে। তাৰ বাহিৰে অন্যান্য খৰছ পাতি কিমান পৰিব তাৰ হিচাপটো মোৰ হাতত এতি-য়াই নাই।

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্ম্মা: অধ্যক্ষ মহোদয়, চাৰিলাখ টকাৰ যিটো 'চেক্ ডিচঅনাৰ' হোৱা বুলি কৈছে এই সংক্ৰান্তত হোৱা চিভিল চুইটৰ ৰায় আমাৰ ভালেই হব বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে আশা কৰিছে। 'চিভিল চুইট'ৰ হাকিমে হুকুম দিয়াৰ পিছত যিটো সম্পত্তি বব তাৰ হিচাব আমাৰ মন্ত্ৰী মহো-দয়ে ৰাখিছেনে নাই? দ্বিতীয়তে, এই 'চেক্' ডিচ্অনাৰ কৰাৰ সম্পৰ্কত 'ক্ৰিমিনেল কেচ'ৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কথা চিন্তা কৰিছেনে কি?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ): অধ্যক্ষ মহোদয়, 'চিভিল চুইট'ৰ পিছত যিটো ব্যৱস্থা লাগে সেইটো বিভাগৰ ফালৰ পৰাই লোৱা হয়। তাৰ পিছত 'ক্ৰিমিনেল কেছৰ সম্পৰ্কত কওঁ যে, এই ক্ষেত্ৰত যি 'ক্ৰিমিনেল কেছ' ৰজু কৰা হৈছে সেইটো ৪২০ ধাৰাত কৰা হৈছে।

শ্ৰীমতী ৰেণুকাদেৱী বৰকটকী: অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি হেতু কৈছে যে, এই দুয়োজন লোকৰ বিৰোদ্ধেই বিহত ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে এনে-ক্ষেত্ৰত এই শ্ৰীবি, কে, ঘোষ আৰু শ্ৰীছামচুল হুদা নামৰ মানুহ দুজনক 'ব্লেক্লিষ্টত' লোৱা হৈছেনে নাই? তাৰোপৰি শ্ৰী বি, কে, ঘোষৰ ভতিজা পিতেক আৰু শ্ৰীছামচুল হুদাৰ ভায়েকক নতুনকৈ ৰাজ্যিক লটাৰীৰ 'এজেন্সি' দিছে—এইটো সঁচা নেকি?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ): এই দুজন লোকৰ নাম 'এজেন্টৰ' লিষ্টৰ পৰা নাকচ কৰা হৈছে আৰু তেওঁবিলাকক নতুনকৈ আৰু এজেন্সি দিয়া হোৱা নাই। তেখেত সকলৰ এজেন্সি কেন্সেল কৰা হৈছে। কিন্তু ভায়েক-ভতিজাকৰ যিটো কথা কৈছে সেইটো চাব লাগিব:

শ্ৰীমতী ৰেণুকাদেৱী বৰকটকী: মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে এইটো জানেনে যে শ্ৰীবি, কে, ঘোষৰ 'চাব এজেন্স' বিলাক তেখেতৰ ভায়েকৰ নামলৈ 'ট্ৰেন্সফাৰ কৰিছে?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ): এইটো তদন্তৰ বিষয়। এই বিষয়ৰ কাগজ-পত্ৰ মোৰ হাতত নাই। এই বিষয়ে বেলেগ এটা নটিশ দিলে খৰৰটো দিবৰ কাৰণে সুবিধা হব।

শ্ৰীআইউব ৰহমান : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় 'এজেন্ট' সকলে আগতীয়াকৈ টকা দি বহী গ্ৰহণ কৰিব লাগে। যদি সেয়ে হয়, তেতিয়াহলে, এই বাকী কেনেকৈ হল ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : মহোদয়, 'ষ্টেট লটাৰী'ৰ আইন মতে 'চেকৰ' ওপৰত পইছালৈ বহী দিয়াৰ নিয়ম নাই। ৬ নম্বৰ খেললৈহে তেনে-ধৰণৰ ব্যৱস্থা নাছিল। ৭ নম্বৰ খেলৰ পৰা ১১ নম্বৰ খেললৈকে এইটো 'চেকৰ ওপৰত 'টিকট বহী' দিয়াৰ ব্যৱস্থা হৈছে। ২৩ নম্বৰৰ খেলত লোকচান হৈছে। তাৰ পৰা যিটো দেখিছোঁ যে, এই ব্যৱস্থা যি সকলে কৰিছে তাৰ পৰা ভাল কৰিবৰ কাৰণেই কৰিছে বুলি ভাবিবৰ যথেষ্ঠ থল আছে। তাৰ পিছৰ ২৩ নম্বৰ খেলৰ পৰা ৩৮ নম্বৰৰ খেল হৈ গ'ল। ৩৯ নম্বৰৰ খেলখনো ১৪-৩-৭৫ তাৰিখে হব। এই খিনিত কোনো কাৰণতে বাকী হিচাবত দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই। 'বেংক ড্ৰাফট্, পোষ্টেল-অৰ্ডাৰ'ৰ ওপৰত 'লাইচেন্স' দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে।

Shri Abdul Muktadir Choudhury : Whether Samsul Huda and B- K, Ghose have got sufficient propriety to pay the amount,

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : মোৰ ফালৰ পৰা এইটো কবলৈ টান হব।

শ্ৰীঅটুল শইকীয়া : অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যিক লটাৰীৰ খেলৰ পুৰস্কাৰ পোৱা জনক হেনো পইছা নথকাৰ কাৰণে পুৰস্কাৰৰ টকা দিওঁতে পলম হয়, এই কথাটো সঁচানে ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : এইটো সচঁা হব নোৱাৰে এই কাৰণেই যে, খেলত যথেষ্ঠ লাভ হৈছে। 'কমিস্যন পুৰস্কাৰ'ৰ পইছাকে আদি কৰি যাৱতীয় সকলোবিলাক পইছা বাদ দিও লাভ হোৱাৰ কথা আছে। ৩৮ নম্বৰৰ খেলত ৪০ হেজাৰ টকা 'নেট-প্ৰফিট' হৈছে। 'প্ৰফিট' হলে পুৰস্কাৰৰ পইছা নিদিয়াৰ কোনো কাৰণ হব নোৱাৰে।

ডঃ ৰবীন গোস্বামী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, তেজপুৰত হোৱা খেলত প্ৰথম পুৰস্কাৰ পোৱা লোক জনে পুৰস্কাৰৰ টকা নোপোৱা কথাটো সচঁানে ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : এইটো চাবলাগিব। যিটো হিচাব দিয়া হৈছে। তাত থকা 'নেট প্ৰফিট'ৰ হিচাবমতে এইটো হব নেলাগে। এইটো চাবলাগিব আৰু কামটো কৰিবপৰা যাব বুলি মই কৈছোঁ।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : ৰাজ্যিক লটাৰীৰ নিয়ম মতে পুৰস্কাৰৰ টিকট দিয়াৰ লগে লগেই টকাটো পাবলাগে। কিন্তু টিকট দাখিল কৰাৰ ছমাহৰ পিছতো টকাটো নোপোৱা কথাটো সচঁানে ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : ছমাহলৈকে টকাটো নিদিয়া কথাটো কেতিয়াও হব নোৱাৰে। যদি তেনেকুৱা হৈছে তেনেহলে, সেইটো আমাক দিলে আমি এইটো দিব পাৰিম।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : ১৯৭২ চনত হোৱা খেলত শ্ৰীলকেশ্বৰ পাটোৱাৰী বুলি এজন লোক সময় মতে টিকট দিয়াৰ পিছতো কেইবামাহলৈকে টিকটৰ পইছা নোপোৱাৰ কথাটো সচাঁনে ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : কিবা 'স্পেচিফিক কেছ' থাকিলে আমি চাব-পাৰিম।

Shri Dulal Ch. Barua : Sir, I want to know from the Hon'ble State Minister incharge of Finance. I think he has gone through the audit report conducted by the Examiner of Local Accounts and if he has gone through it, he will find in every page serious amomalies has been detected by the Auditor in respect of maintaining accounts of the particular Lottery Department. I want to know whether Govt. has taken any specific care to remove such kind of anomalies and if so. on what way. Whether action has been taken on officer or officers who committed such kind of irregularity and if so on what way ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা (মঃ) : অদিত ৰিপৰ্টত যি বিলাক আসোৱাহ পোৱা গৈছে তাৰ ভিতৰত 'ডিচঅনাৰ অব্‌চেকচ্', আঞ্চলিক অফিচ বিলাকত খেলি-মেলি, আৰু আঞ্চলিক অফিচত টকা ৰখা এইবিলাক দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে।

Shri Dulal Ch. Barua : Apart from the general office, there are anomalis in other offices also. Whether that have been looked into by the Govt. and if, so, what have been taken ?

শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা : (মঃ) অধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়ালৈকে হেড্‌কোৱাৰ্টাৰ অফিচত থকা আসোৱাহ বিলাক চাই থকা হৈছে আৰু প্ৰয়োজন সাপেক্ষে সকলো বিলাক ব্যৱস্থা লোৱা হব।

Starred question Nos. 316,313 and 314 clear not pnt as the members was absent.

Re : Assessment of Construction of Buildings

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*315. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the State Government has made an assesssment of the construction of buildings by Government officials as well as politicians in and aronnd Gauhati ?

(b) Whether Government is aware that owners of these palacial buildings cannot justify their expenditure on constructions alone against their income ?

(c) If so, whether any such case has been detected by the State Vigilance Cell ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

315. (a) The Special Vigilance Cell and the Anti-Corruption Branch started enquiries for assessing the value of buildings and other properties constructed / aquired by 19 gazetted officers in and around Gauhati.

(b) The assessment work in respect of six officers have been completed. Properties / buildings in respect of five officers were found to be proportionate to their known source of income and in respect of one officer it was found to be disproportionate. Other enquiries are in progress.

(c) The Special Vigilance Cell has instituted enquiries against 9 (nine) officers in this regard which are in progress.

Shrimati Renukadevi Barkataki : In question (a) there was another question which the Chief Minister did not answer. I was asking about the Government officers and the Politicians. The Chief Minister has left out the politicians because most probably there was no enquiry about the politicians. Anyway, may I know from the Chief Minister whether Govt. has got any information about some of the officers in P. W. D., E & D, Supply and also in Forest Department (one or two officers) that they are having properties disproportionate to their income and this report has been sent to C. B. I.

Shri S. C. Sinha : There are buildings. Some have been taken up for enquiry by the vigilance Cell and some might not have been taken up. I have stated that 22 such cases have been taken up for enquiry. There are some more which are outside these 22 cases. When these come to the notice of the Vigilance Cell they will take up these cases. When certain

enquiries are made by the C. B. I. or Anti-corruption enquiries should be made by the Vigilance Cell elsewhere

Shrimati Renuka Devi Barkataki : May I know whether a news item published in the Assam Tribune a few days ago has come to the notice of the Government about acquiring of disproportionate properties by some officers one I. A. S. officer, one Director of a Particular Corporation and one Assistant Chief Engineer ? If so, whether thse officers are in the list of the vlgilance Cell ?

Shri S. C. Sinha : Vigilance Cell's enquiries are directed towards such officers.

Shrimoti Renuka Devi Barkataki : In that particular news item one I. A. S. officer, one Director of a particular corporation and one Assistant Chief Engineer of a Corporation were named. May I know whether the 19 gazetted officers mentioned by the Chief Minister include these officers ?

Shri S. C. Sinha : It is very difficult to distinguish because names are not there in the paper. I do not / like to disclose the names since it is likely to prejudicial to the enquiries. Therefore, it is difficult to say if the officers mentioned in the report and the offieers whose case has been taken up for enquiry are identical.

Shrimoti Renuka Devi Barkataki : Whether one I. A. S. officer is in the list or not ?

Shri S. C. Sinha : I will have to look into it.

Shri Giasuddin Ahmed : It is generally heard that properties acquired by Government officers are shown as Paternal property, and this property and that property in order to conceal the fact. So whether Government will introduce a system for obtaining report from the officers just at the time of appointment so that subsiquent illegal possession of property may be detected ?

Shri S. C. Sinha : That system is already in force. Yet Sir, subsequently there is no bar for the father-in-law, mother-in-law, or sister-in-law giving any property.

শ্ৰীঅতুল শইকীয়া :—অধ্যক্ষ মহোদয়, গুৱাহাটীৰ আশে-পাশে বহু বিষয়াই শাহুৱেকৰ নামত ঘৈণীয়েকৰ নামত বা (ভায়েকৰ নামত বহু ঠাইত সম্পত্তি কৰিছিল সেইবিলাকো তদন্তৰ কৰা হৈছিলনে ?

শ্ৰীশৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ (মুঃ মঃ) :—আজিকালি প্ৰোপাৰটিজ বিলাক সাধাৰণতে পৰিবাৰৰ নামত কৰাতো এটা টেনডেনসি হৈ পৰিছে গতিকে সেই সম্পৰ্কে নিৰ্নয় কৰা আৰু তদন্ত কৰা চেলৰ কাম।

Shri Ataur Rahman : Do the Government have any information about the petty employees like Mandals and Kanungoes constructing palacial building in and around Gauhati ? If not, whether an enquiry will be conducted ?

Shri S. C. Sinha : Innumerable cases are there, the Vigilance Cell have selected some cases. If specific cases are in the minds of the hon'ble members be may mention these to me. Surely euquiries will be conducted.

শ্ৰীবদন তালুকদাৰ :—মই মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে যি কেইটা কেচ সম্পৰ্কে অনুসন্ধান চলিছিল সেই কেইটাৰ সম্পৰ্কে এতিয়ালৈকে গুৱাহাটীত বা তাৰ আশে-পাশে হিচাব ৰাখিছে নে তেওঁলোকৰ নামত থকা ৰাজ্যখনৰ আৰু আন ঠাইত বা ৰাজ্যখনৰ বাহিৰত থকা হিচাব অনা হৈছে ?

শ্ৰীশৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ (মুঃ ম) :—কেৱল এটা বেংকত নহয় বহুতে বেলেগ বেলেগ বেংকত তেওঁলোকৰ আত্মীয় স্বজনৰ নামত টকা-পইচা থয়। গতিকে গোটেই বিলাক কথা তদন্ত কৰিবলৈ যাওঁতে চে'লৰ কিছু সময়ৰ দৰকাৰ হয়।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :—এনেকুৱা তদন্তৰ কথা আমি বহুত শুনিছোঁ, ভিজিলেন্স চেলে বহুতো তদন্ত কৰিছে কিন্তু আজিলৈকে এই বিধান সভাত

মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই বিষয়া সকলৰ যি সকল ভিগিলেঞ্চ চেলৰ জৰীয়তে জগৰীয়া বুলি গম পোৱা গৈছে সেই সকলৰ ওপৰত বিহিত বিৱস্থা লোৱা হ'ল নে নাই সেই বিষয়ে একো নাজানিলো। তাৰোপৰি যি সকল বিষয়াৰ দুৰ্নীতি মূলক কামত লিপ্ত থকা বুলি গম পোৱা গৈছে সেই সকলৰ ওপৰত ভিগিলেঞ্চ চেলে ৰিপোৰ্ট দিয়া স্বত্বেও তেওঁলোকৰ বিপক্ষে একো ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই।

শ্ৰীশৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ (মুঃ মঃ) :—তেনেধৰণৰ কিবা কেচ থাকিলে নিশ্চয় চোৱা হব।

শ্ৰীপ্ৰেম বৰা :— এই যি ধৰণৰ তদন্ত ভিগিলেঞ্চ চেলে চলাই আছে সেই বিলাক দেখা যায় চৰকাৰী বিষয়া বা কৰ্ম্মচাৰীৰ ওপৰতেই বিচাৰ কৰা হয়, মই ভাবো আমাৰ সমাজৰ আৰু ৰাজনৈতিক দলৰ কিছুমান কথা ইয়াত বিবেচনা কৰা হব নে?

শ্ৰীশৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ (মূখ্য মন্ত্ৰী)— চোৱা হব।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :—আগৰ ভিগিলেঞ্চ চেলৰ, মাঠুৰ চাহাবৰ দিনতেই ১২-২-৭৩ তাৰিখে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে নোট দিয়া হৈছিল তাত যি সকল বিষয়া দুৰ্নীতিত লিপ্ত আছে বুলি কোৱা হৈছে সেই সকলৰ ওপৰত কিবা বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে নে?

শ্ৰীশৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) :—এই বিষয়ে চোৱা হব।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী :—অসম চৰকাৰৰ উদ্যোগ বিভাগৰ দিৰে- ক্টৰৰ সম্পৰ্কত এই চেলত কিছুমান কথা জৰীত আছে তেনে অৱস্থাত সেই দিৰেক্টৰ জনক কি হিচাবে দিৰেক্টৰ হৈ থাকিব দিছে জানিব পাৰোনে?

শ্ৰীশৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) :—চাব লাগিব।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী :—চাব লাগিব নহয় আমাক জনাব লাগে।

শ্ৰী শৰত্ চন্দ্ৰ সিংহ(মুখ্য মন্ত্ৰী) :—চাই পেলাই জনোৱা হব।

শ্ৰীলোনেশ্বৰ বৰা : চৰকাৰী বিষয়াৰ ক্ষেত্ৰতেই হওক বা ৰাজনৈতিক নেতাৰ ক্ষেত্ৰত বা নেতৃত্ব ক্ষেত্ৰত সা-সম্পত্তি কিমান ৰাখিব পাৰে, ঘৰ দুৱাৰ কিমান বনাব পাৰে ইয়াৰ কিবা বিধি ব্যৱস্থা, আইন আদি কৰা হৈছেনেকি ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : প্ৰপৰচনেট আৰু দিচপ্ৰপৰচনেট নিৰ্ণয় কৰা হৈছে, আইন কৰা হোৱা নাই।

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্ম্মা : মাননীয় সদস্য শ্ৰীআতাউৰ ৰহমানৰ প্ৰশ্নোত্তৰত মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কলে যে যদি তেনেকুৱা ধৰণৰ স্পেচিফিক কেচ থাকে তেতিয়াহলে অনুসন্ধান কৰিব পৰা যাব। মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে যি সকল ডাঙৰ বিষয়া সেই সকলৰ বিৰোদ্ধে কোনো অভিযোগ নিদিয়াৰ স্বত্বেও অনুসন্ধান কৰিব পাৰে, ঠিক সৰু সুৱা চাকৰিয়াল সকলৰ ক্ষেত্ৰত দিপ্ৰপৰচনেট প্ৰপাৰটি ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত কিয় অনুসন্ধান কৰিব নোৱাৰে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : চৰকাৰে কৰিব লাগে, এই ক্ষেত্ৰত মাননীয় সদস্যৰ পৰা সহযোগ বিচোৰিছা।

Re : Speed Grant

Shrimoti RENUKA DEVI BORKATAKI asked :

*316. Will the Minister, Agriculture be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that during the last Rabi Crop Season (1974-75) seed grant was made available to each Sub-division on the basis of 1 bigha per family ?

(b) If so, what was the Sub-divisionwise allotment of seed grant ?

(c) How the farmers eligible for such grant were selected ?

(d) What was the total area covered by this seed grant ?

Shri MAHAMMAD UMARUDDIN (Minister, Agriculture) replied :

316. (a) and (b) No. But free wheat seeds were given to the following Subdivision on the basis of 12 kg, per bigha per needy and flood affected family interested to grow wheat :

1.	Jorhat (Majuli)	...	1,200 Qtls.
2.	Dhubri	...	6,966 ,,
3.	Tezpur	...	1,015 ,,
4.	Mangaldai	...	1,549 ,,
5.	Gauhati	...	2,132 ,,
6.	Nalbari	...	999 ,,
7.	Barpeta	...	1,992 ,,
8.	Marigaon	...	1,315 ,,
9.	Nowgong	...	998 ,,
10.	North Lakhimpur	...	600 ,,
11.	Dhemaji	...	381 ,,
12.	Goalpara	...	1,156 ,,

(c) The farmers eligible for such grants were selected on the basis of the creteria (i) that 60 per cent, or more of their Aus, Jute, and Sali Crops have been damaged by flood, (ii) that they should be small farmers having less than 15 bighas of land.

(d) Approximately an area of 20,343 hectares land could be covered by wheat seeds.

Shrimati Renuka Devi Barkataki :—Sir, according to the norms those small and marginal farmers who are eligible to such grants must have the minimum 8 bighas of land and who do not have 8 bighas of land are not entitled to such grants. But May I know from the Hon'ble Minister how much free seeds were given to those who own more than 8 to 15 bighas of land ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : No, sir. Small farmers are those who own from less than 15 bighas up to 8 bighas and marginal farmers are those who own from 8 bighas to 3 bighas and below those are called agricultural labourers. This is the definition accepted by the Govt. of India for small and marginal farmer and agricultural to froms Devlopment agency and these are the criteria which have adopted.

Shriamti Renuka Devi Barkataki : Sir, it is a fact that many of the farmers having more than 15 bighas of land have got such free grants ?

Shri Mahammed Umaruddin (Minister) : Sir, I have no such information. D. Cs were strictly instructed to prepare the list in consultation with the Panchayats and to avoid those who own land more than the accepted crateria.

Shrimati Rennka Devi Barkataki : Sir, many of the farmers including some panchayat members and officials of the cooperatives having more than 40 bighas of land have also got such grants. In view of this may I ask the Hon'ble Minister to make an enquiry about the matter ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister): Sir, if get a specific case; definitely I will make an enquiry. As I have stated, D. Cs were strictly instructed to prepare the list according to the accepted criteria of the Govt.

Shri Abdul Muktadir Choudhury : Sir, whether there is no eligible farmers in Cachar District ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : No, Sir.

Shri Abdul Muktadir Choudhuri : Sir, whether any enquiry has been made in this respect ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : Yes, Sir.

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : যিটো মহকুমা ভিত্তিত বীজ দিবৰ কাৰণে ঠিক কৰিলে সেই ক্ষেত্ৰত কৃষক সকলৰ লিষ্ট আগতে কৰা হৈছিল নে এলটমেণ্ট দিয়াৰ পিছত লিষ্ট কৰা হৈছিল ?

Shri Mahammad Umaruddin Minister : Sir, the list was prepared by the D. C. S. in consultation with the Panchayats and the allotment was made accordingly.

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : আগধৰি লিষ্ট কৰা হৈছিল নে বীজ দি লিষ্ট কৰা হৈছিল।

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : No, Sir, on receipt of the report from the D. C. we made the allotment.

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : ডিব্ৰুগড় জিলাত তেনে কোনো ক্ষতিগ্ৰস্ত কৃষক নাই-নেকি ? তেওঁলোকক সহায় দিবৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ?

শ্ৰীমহম্মদ ওমৰুদ্দিন : এখন ৰেভিনিউ ভিলেজ যদি ৬০ পাৰচেণ্ট ক্ষতিগ্ৰস্ত হয় সেই ভিলেজ কুৱালিফাই কৰিব। আমাৰ ইনফৰমেচন মতে ডিব্ৰুগড় জিলাত তেনে মানুহ নাই।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা : ডিব্ৰুগড় জিলাত যোৱা বছৰ বানপানীত ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। তাত কোনো ঠাইত ফ্ৰি চিদ দিয়া নাই এই কথাটো জানেনে ?

শ্ৰীমহম্মদ ওমৰুদ্দিন : যোৱা বছৰৰ কথাটো কব নোৱাৰো বেলেগ নটিচ লাগিব।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, what are the basis on which the seeds were distributed in the flood affected areas ?

Shri Mahamad Umaruddin (Minister) : Sir, this is given in the answer.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I want to know this because seeds were not distributed equaly as it was distributed in Goalpara district, espicially in Dhubri Sub-division. Even in Goalpara district, people of Mankachar area did not get the equal share to that of Dhubri Sub-division though it was the most affected area ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : Sir, everywhere it was distributed equally. The allotment was made blockwise. Sir, after all Dhubri suffered most.

Shri Ataur Rahman : Sir, it is a fact that D. Cs and S. D. Os actually did not prepare the list & the task was entrusted to B. D. Os and as a result of this many of them have misappropriated much as such seeds ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : Sir, D. C. has never done this by himseif. He has had his machinery to prepare the list.

Sri Premodhar Bora ; Sir, the Hon'ble Minister has started that no seeds grant was given to Cacher. May I know from the Hon'ble Minister why no seed-grant was not given to Cachar ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : Sir, Cachar is not a wheat growing area and where there is kharif-crop in the part wheat cannot be grown.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : গোলাঘাট মহকুমাৰ পৰা কিবা তালিকা বা আবেদন পাইছিল নেকি ? যদি পাইছিল গোলাঘাটক কিমান দিছে ?

শ্ৰীমহম্মদ ওমৰুদ্দিন : পোৱা হোৱা নাই।

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, what is the total area for such grants, were that selected on the basis of the criteria that 60% or more of their crops have been damaged by flood ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) : Sir, this is a different question to be answered by the Revenue Deptt.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, I am raising this question because according to the basis of 60% criteria atleast 58,000 highs of land under Dnubri Sub-Division should be brought under wheat cultivation. May I know whether 58,000 bighas of land was brought under the wheat cvltlvation on this basis in that sub-Division ?

Shri Mahammad Umaruddin (Minister) · Yes, Sir, and we have got the report and forecast accordingly.

মিঃ চেনিকল

ডাঃ ৰবীন্দ্ৰ কুমাৰ গোস্বামীয়ে সুধিছে :

*৩১৭। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমত চেনিকল স্থাপনৰ বাবে অসম চৰকাৰৰ অনুমোদন ক্ৰমে অসম উদ্যোগিক উন্নয়ণ নিগমে কেন্দ্ৰীয় কৃষি মন্ত্ৰণালয়ৰ ওচৰত কেইখন আবেদন পত্ৰ দাখিল কৰিছিল ?

(খ) ইয়াৰ ভিতৰত কৃষি মন্ত্ৰণালয়ে কেইখন লাইচেন্স মঞ্জুৰ কৰিছে আৰু এই চেনিকল বিলাক স্থাপনৰ স্থান ক'ত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে ?

(গ) যদি আটাইকেইখন আবেদন পত্ৰ গ্ৰহণ কৰা হোৱা নাই তেনেহলে আবেদন পত্ৰসমূহ অগ্ৰাহ্য কৰাৰ বাবদ কি যুক্তি কেন্দ্ৰীয় কৃষি মন্ত্ৰণালয়ে দিছে।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

৩১৭। (ক) অসম চৰকাৰে অসম উদ্যোগিক উন্নয়ণ নিগমৰ আবেদন ক্ৰমে অসমত চেনিকল স্থাপনৰ উদ্দেশ্যে কৰা সাতখন আবেদন পত্ৰ অনুমোদন কৰি কেন্দ্ৰীয় কৃষি মন্ত্ৰণালয়লৈ পঠিয়াইছিল।

(খ) চেনিকল স্থাপনৰ বাবে কৰা সাতখন আবেদন পত্ৰৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় কৃষি মন্ত্ৰণালয়ে তিনিখন অনুমতি পত্ৰ যথা ক্ৰমে কামৰূপ জিলাৰ বৰবাৰী নগাঁও জিলাৰ কামপুৰ আৰু ডিব্ৰুগড় জিলাৰ গুইপানীৰ বাবে মঞ্জুৰ কৰিছে।

(গ) কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ মতে বাকী চাৰিটা চেনিকল স্থাপনৰ বাবে অনুমতি বিচৰা জিলা কেইখনত নিম্নতম ক্ষমতা সম্পন্ন চেনিকল নিৰ্মাণৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় কুঁহিয়াৰ নাই।

শ্ৰীগিয়াচউদ্দিন আহমেদ : অধ্যক্ষ মহোদয়, যি কেইখন প্লেনই অনুমোদন পালে সেই কেইখন কোন কোন জিলা ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, সেই কেইখন হৈছে, মিকিৰ পাহাৰ, দ:ং, লক্ষিমপুৰ আৰু গোৱালপাৰা জিলা।

শ্ৰীগিয়াচউদ্দিন আহমেদ :—এই জিলা কেইখনে কি কি ভিত্তিত লাইছেন্স বিচৰা হৈছিল ? চেনিকলৰ ভিত্তিতনে নাই বোছ কুহিয়াৰ উৎপাদন হোৱাৰ কাৰণে।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, কুঁহিয়াৰ খেতি প্ৰচুৰ কৰিবৰ কাৰণে আমি কৃষি বিভাগৰ লগত যোগাযোগ কৰিও উৎপাদন বঢ়াব পাৰিম, আৰু সেই ভিত্তিতেই এই চাৰিখন ঠাইত চেনিকল দিব লাগে বুলি আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আবেদন জনাইছো।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বড়া : যিবিলাক ঠাইত ইতিমধ্যেই কুহিয়াৰ প্ৰচুৰ পৰিমানে উৎপাদন হয় বা বাঢ়ে সেই বিলাক ঠাইত চেনিকল মঞ্জুৰ কৰিছেনে, যিবিলাক ঠাইত কুহিয়াৰ বোছ পৰিমানে হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে, সেই বিলাকতো চেনিকলৰ কাৰণে লাইচেন্স দিছে।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, বৰ্ত্তমান যিবিলাক ঠাইত কুহিয়াৰ প্ৰচুৰ পৰিমানে হৈ আছে সেই ঠাই বিলাকতহে চেনিকল হব লাগে বুলি অনুমতি পত্ৰ দিছে।

শ্ৰীপ্ৰেম বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, ক্ষুদ্ৰ উন্নয়ন নিগমৰ জৰিয়তে ৭খন জিলাৰ চেনিকলৰ কাৰণে অনুমতি পত্ৰ বিচৰা হৈছিল। এতিয়া মাত্ৰ ৪০ খন জিলাইহে সেই অনুমতি পত্ৰ পাইছে। আমাৰ উত্তৰপাৰতো উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত পাচপৰা। গতিকে চৰকাৰে এই উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত পাচপৰি থকা ঠাইৰ উন্নতিৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিবনে?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, উত্তৰ পাৰত একেবাৰে বাদ পৰা নাই। কামৰূপ জিলাৰ বৰবৰীত এটা চেনিকল ধৰা হৈছে। ইয়াৰ বাহিৰেও উত্তৰ লক্ষিমপুৰ জিলাত চেনিকল এটা হব লাগে বুলি আমি জনাইছিলো। আৰু সেই মৰ্মে আৱশ্যকীয় দাতা ও আমি দিছিলো। দোলহাতত স্থান নিৰ্ণয় কৰি চাৰ্ভেও কৰা হৈছিল। তাৰ চাৰিও ফালে ৬৩৬ একৰ মাটিত কুহিয়াৰ হোৱাৰ ওপৰিও আৰু প্ৰতি একৰত প্ৰায় ১৬ টনকৈ কুহিয়াৰ হয় আৰু সেই অঞ্চলত ৩০ হাজাৰ একৰ মাটিত কুহিয়াৰ খেতি বঢ়াব পৰা যায়। গতিকে সেই কথা চিন্তা কৰি ভাৰত চৰকাৰক অনুৰোধ কৰা হৈছিল।

শ্ৰীদুলাল বৰুৱা : তিনিটা চেনিকল অসমৰ ভিতৰত হোৱাত আমাৰ আপত্তি নাই। কিন্তু আমাৰ ইয়াত কিছুমান বেকওৱাৰ্ড পকে আছে যেনে মিকিৰ হিলচ, উত্তৰলক্ষীমপুৰ ইত্যাদি, সেই ঠাইবিলাকত উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত বাকী ঠাইতকৈ পিচপৰি আছে, গতিকে সেই ঠাইবিলাককো উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত সমানে আগ বঢ়াবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। বৰ্ত্তমানে ৩ টা চেনিকলৰ কাৰণে লাইচেন্স দিছে সেইটো ভাল কথা, কিন্তু বাকী পাচপৰি থকা জিলাকেইখনতো একোটা চেনিকল বহুৱাৰ কাৰণে চিন্তা কৰিবনে?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, যিবিলাক ঠাইত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অনুমতি দিয়া নাই তাৰ কাৰণেও লাইচেন্স পাবলৈ আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত যোগাযোগ কৰিম। যিবিলাক ঠাইত আমি অনুমতি পোৱা নাই যেনে মিকিৰ হিলচ, সেই বিলাক ঠাইত স্মল ইন্দ্ৰাষ্ট্ৰিয়েল দেভলপমেণ্ট কৰপৰেচনৰ জৰিয়তে চেনি কল কৰাৰ আচনি লোৱা হৈছে।

শ্ৰীমতী আনন্দী বালা ৰাভা : অধ্যক্ষ মহোদয়, সভাত থাকি নকয় কিঞ্চিত, দোষে প্ৰায় কিঞ্চিত কিঞ্চিত,। গোৱালপাৰা জিলা উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰা বুলি সকলোৱে জানে তেনেক্ষেত্ৰত মই মন্ত্ৰীৰ পৰা জানিব পাৰোনে? যে, এই অনুমতি পত্ৰ ঠাইৰ ওপৰত গুৰুত্ব দি অনা হৈছেনে নাই কুহিয়াৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দি অনা হৈছে। আৰু গোৱাল-পাৰা জিলাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছেনে নাই?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, আমি বহু বিষয়ে গুৰুত্ব দিয়েই লাইচেন্স বিচাৰিছিলো। এটা মিছা গুৰুত্ব দি লাইচেন্স বিচাৰিব নোৱাৰো।

শ্ৰীমতী আনন্দী বালা ৰাভা : গোৱালপাৰাত বহু ঠাইত অন্যান্য খেতি নহলেও কুহিয়াৰৰ খেতি প্ৰচুৰ পৰিমানে হব। তেনেক্ষেত্ৰত মিকিৰ হিলত যেনেকৈ খানচাৰী চেনিকল বহুৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে তেনেকৈ গোৱালপাৰাতো এটা চেনিকল বহুৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিব পাৰোনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী, গোৱালপাৰা জিলাত কুহিয়াৰৰ খেতিৰ সম্ভাৱনা আছে বুলি আমি ইতিপূৰ্ব্বে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক দেখুৱাইছো। মাননীয় সদস্যই যি পৰামৰ্শ আগ বঢ়ালে সেই পৰামৰ্শ তাৰ সমগ্ৰ ৰাইজৰ ফালৰ পৰা আগবঢ়াব লাগিব।

শ্ৰীকোমেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, উত্তৰ পাৰৰ বিশ্বনাথ চাৰি আলিত খানচাৰি চেনিকল এটা এতিয়াও চলি আছে। সেই ঠাই এক্সপাৰ্ট কমিটিয়ে অনুসন্ধান নকৰিলে আৰু তাত এই খানচাৰী চেনিকলটো সমবায়ৰ ভিত্তিত আৰম্ভ কৰা হৈছিল, তেনে স্থলত বৰ্ত্তমান ন-চৰকাৰে সেই ঠাইতে পূৰ্ণপৰ্য্যায়ৰ চেনিকল এটা পতাৰ চেষ্টা কৰিবনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী মহোদয়, দৰং জিলাৰ সম্পৰ্কে আমি ভাৰত চৰকাৰৰ লগত পুনৰ যোগাযোগ কৰিম। আৰু আমি জানো যে, বিশ্বনাথ চাৰি আলিৰ দৈনিক ৬০ টন কুহিয়াৰ পাৰ পৰা ক্ষমতা সম্পন্ন খানচাৰী চেনিকল আছে। এক্সপাৰ্ট কমিটি তালৈ যোৱা নাই, ইয়াৰ কাৰণ যে, যিটো খানচাৰী মিল চলি আছে তাত যদি আৰু এটা চেনিকল প্ৰতিস্থা কৰা হয় তেতিয়া হলে স্বাভাবিকতে এফেক্ট হব। গতিকে তেখেত সকল তালৈ কিয় যোৱা নাই তাৰ কাৰণে ভাৰত চৰকাৰৰ লগত আলোচনা কৰিম।

শ্ৰীকোমেশ্বৰ বৰা : খানচাৰীত থকা মিল চেনি কল কৰিব নোৱাৰিবনে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : মন্ত্ৰী এই বিলাক কাম এটা প্ৰচেচত কৰা হৈছে।

ডঃ ৰবীন গোস্বামী : মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নেকি যে স্থান নিৰ্দ্ধাৰণৰ কাৰণে কোনো বিশেষজ্ঞ কমিটি গঠন কৰা হৈছিল নেকি ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : লেটাৰ অৱ ইনটেণ্ট তিনিটা জাগাত দিছে। তাৰ পিচত এই তিনিটা জাগাৰ বাবে স্থান নিৰ্ণয় কমিটি গঠন কৰা হৈছিল।

ডঃ ৰবীন গোস্বামী : এই অভিযোগটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে পাইছে নেকি যে বিশেষজ্ঞ কমিটিয়ে অগ্ৰাধিকাৰৰ ভিত্তিত যি স্থান নিৰ্ব্বাচিত কৰি দিছিল সেইটো অগ্ৰাহ্য কৰি কৃষি মন্ত্ৰণালয়ে বাকী তিনিখন জিলা চূড়ান্ত ভাৱে নিৰ্ণয় কৰিলে ?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ : এই কথাটো খবৰ নাপাওঁ, খবৰ লব লাগিব।

Undisposed Starred Question at 12.3.75

Re : Fishery Corporation

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*318. Will the Minister, Fisheries be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Fishery Corporation in the State has been formed ?

(b) If so, the number of fisheries brought under the said corporation in the state ?

(c) Who are the persons in the Board of Directors ?

Shri Upendra Das (Minister, Fisheries) replied :

318. (a) No.

(b) and (c) Does not arise.

বিঃ গান্ধীবাৰীৰ পৰা ৰঙিয়া গোৰেশ্বৰ ৰেলৰে লাইনলৈ মঠাউৰী

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ নাথ শৰ্ম্মাই সুধিছে :

*৩১৯। মাননীয় বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) পুথিমাৰি নদীৰ পশ্চিম পাৰে গান্ধীবাৰীৰ পৰা ৰঙিয়া গোৰেশ্বৰ ৰেলৰে লাইনলৈ এইখিনি মঠাউৰি নোহোৱাকৈ মুকলি হৈ থকা কথাটো জানেনে ?

(খ) এই অংশ মঠাউৰি বান্ধিবৰ বাবে এটি বিৰাট অঞ্চলৰ ৰাইজৰ দাবীৰ মৰ্ম্মে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা কথাটো সঁচানে ?

(গ) ইয়াৰ বাবে বিভাগীয় কতৃপক্ষই নিবিদা আদি কেইবা বাৰো দিয়াৰ কথাটোও সঁচানে ?

(ঘ) যদি সঁচা হয় এতিয়াও তাৰ কাম আৰম্ভ নোহোৱাৰ কাৰণটো জনাবনে ?

শ্ৰীলক্ষ্য নাথ দলে (বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

৩১৯। (ক) হয়।

(খ) হয়, তেনে এটা সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছিল।

(গ) হয়, ১৯৭২-৭৩ চনত মাত্ৰ এবাৰহে নিবিদা আহ্বান কৰা হৈছিল।

(ঘ) আঁচনিখন অনুমোদন কৰা হৈছিল যদিও আৱশ্যকীয় পুজিৰ অভাৱত কামটো আৰম্ভ কৰিব পৰা হোৱা নাই।

Re : Shrj Ramashis

Shri Dulal Chandra Khound asked :

*320. Will the Minister, Home be pleased to state—

Whether Covernment is aware that one Shri Ramashis was attacked by a party led by G. Dmbrain on 17th January, 1975 at Chunchali T. E ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister, Ho me) replied :

Re : Regional Engineering College, Silchar

Shri Abdul Muqtadir Choudhury asked :

*321. Will the Minister, Education be pleased to state—

(a) The progress made so far in establishing the Silchar Regional Engineering College ?

(b) Whether is a fact that ten professors have already been appointed for this Institution ?

(c) If so, the date of their appointments ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Education) replied :

321. (a) The progress made so for in establishing the Silchar Regional Engineering College are as follows :

1. The land measuring 1644 Bighas at Borakhoi T. E., Silchar was acquired at an estimated cost of Rs. 19·84 Lakhs in total by the State Government.
2. 90% construction of 4·92 K. M. long Approach Road has been completed.
3. 1·68 K. M. long Hostel Approach Road has been completed.
4. 11 KV. H. T. lines of 2400 to the Centre of the campus has already been completed.
5. The water supply project has been taken up.
6. Construction of one Hostel building was started in 1971

(b) & (c) It is not a fact, but two professors were appointed in 1969. One was released on 25th May 1970 and the other one expired on 12th November 1971 Since then the posts are remaining vacant.

Re : Regional Engineering College, Silchar

Shri Santosh Kumar Roy asked :

322. Will the Minister, Education be pleased to state

(a) Whether Regional Engineering College at Silchar will start functioning in the near future ?

(b) The steps taken by Government for construction of the Building of the said callege ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Education) replied :

322. (a) The Regional Engineering College at Silchar will start functioning as soon as the minimum instructional facilities are made ready.

(b) The construction works of the College have been entrusted to the State P. W. D. by the Board of Governors and the handing and taking over of the project is now under process.

Re : Regional Engineering College. Silchar.

Shri Abdul Muqtadir Choudhury asked :

*323. Will the Minister, Education be pleased to state—

(a) The total amount so far contributed by the Central Government since inception towards implementation of the Scheme of the Regional Engineering College. Silchar and the amount so far contributed by the Assam Government ?

(b) What was the original estimate of expenditure and the present revised estimate for the Silchar Regional Engineering College and the amount yet to be spent as per estimates ?

Shri Harendranath Talukdar (Minister, Education) replied :

322. (a) The contributions of Central and State Government towards implementations of the scheme of Regional Engineering College, Silchar are as follows since it's inception :

1. Central Government Rs. 16.95 lakh
2. State Government Rs. 16.74 ,,
3. State Government Rs. 19.84 ,, (* For land acquisition)

(b) The estimates of expenditure of the Regional Engineering College, Silchar are as below :

Original estimate Rs.	Revised estimate Rs.	Amount so far spent Rs.	Amount yet to be spent Rs.
148 lakhs	387 lakhs	44.00 lakhs	343 lakhs.

বিঃ আমচৈত ডকাইতি

শ্রীআবুল হুছেইন মীৰে সুধিছে :

*৩২৪। মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে ? ১৯৭৪ চনৰ জানুৱাৰী মাহত নগাওঁ জিলাৰ আমচৈৰ মুকুন্দধৰ আগৰৱালাৰ ঘৰত হোৱা ডকাইতি গোচৰটো কেনেঅৱস্থাত আছে আৰু এই ডকাইতিত লুট-পাত কৰা বিশ হাজাৰ টকা, বিশ তোলা সোন, চল্লিচ তোলা ৰূপ আৰু কেইবাটাও ঘড়ীৰ ভিতৰত কিমান চুৰি বস্তু উদ্ধাৰ কৰা হৈছে জনাবনে ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে :

১২৪। বৰ্ত্তমান পুলিছে অনুসন্ধান কৰি আছে। কোনো লুট-পাত হোৱা বস্তু এলিয়ালৈকে উদ্ধাৰ কৰিব পৰা নাই।

Re : Dacoity Cases in Karimganj Sub-division

Shri Abdul Muqtadir Choudhuri asked :

*325. Will the Minister, Home be pleased—

The total number of Dacoity cases in Karimganj Sub-division from March, 1974 till date ?

Shri Hiteswar Saikia (Minister, Home) replied :

325. 16 ceses of dacoity were reported in different Police Station of Karimganj Sub-divisiou from March, 1974 till date.

Shrimati Renukadevi Barkataki : Sir, under Rule 54 of the Rules of procedure and conduct of Business in Assam Legislative Assembly I beg to call the attention of the Minister, Education to the news item appearing in the Dainik Asom, dated 10th January 1975, under the caption "সাধু শুনাৰ পাল"।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : ছাৰ,

যোৰহাট স্নাতক প্ৰশিক্ষণ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক শ্ৰীবীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ নাথক Foreign Serviceৰ নিয়ম অনুযায়ী National Council of Educational Research & Training (N. C. E. R. T.), New Delhi লৈ ৩।১'৬৭ তাৰিখে তিনিজন বিষয়াক Deputation ৰ বাবে মনোনয়ন কৰি পঠোৱা হৈছিল। সেই তিনিজন বিষয়াৰ নাম ক্ৰমে :—

সৰ্ব্বশ্ৰী বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ নাথ, হৰেশ্বৰ গোস্বামী আৰু জগন্নাথ গগৈ। এই তিনিজনৰ ভিতৰত N. C. E. R. T., কৰ্ত্তৃপক্ষই শ্ৰীবীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ নাথক বাচি লয়। অসম চৰকাৰে সেই অনুপাতে তেখেতক N.C.E.R.T. ত deputation ত যাব দিয়ে। শ্ৰীনাথে ৩।১।৬৭ তাৰিখৰ পৰা ৪।৪।৭৪ তাৰিখলৈ N. C. E. R. T. deputation ত কাম কৰে।

ইতিমধ্যে United Nations International Childrens Emergency Fund (UNICEF) কাৰ্য্যালয়ৰ পৰা তেওঁক পোনপটীয়াভাৱে Asstt. Project Officer for Science Education ৰ পদটি যাচে। এই পদলৈ শ্ৰীনাথে কোনো দৰ্খাস্ত কৰা নাছিল। UNICEF কৰ্ত্তৃপক্ষই সম্ভৱতঃ তেওঁৰ N C.E.R.T. ৰ Field Adviser ৰ কামত দক্ষতাৰ প্ৰমাণ পাই উক্ত Asstt. Project Officer ৰ পদটো প্ৰত্যক্ষভাৱে যাচিছিল। শ্ৰীনাথে উক্ত কামত যাবলৈ মনস্থ কৰি অসম চৰকাৰৰ অনুমতি বিচাৰি আবেদন কৰে। তেওঁৰ সেই আবেদন চৰকাৰে মঞ্জুৰ কৰে। তেওঁৰ এই নিযুক্তি বৰ্ত্তমান মাত্ৰ ২ বছৰৰ কাৰণে। তেওঁ ৩০।৬।৭৪ তাৰিখে State Institute of Science Education ৰ অধিকৰ্ত্তাৰ পদৰ পৰা UNICEFF ৰ Asstt. Project Officer ৰ পদত যোগ দবলৈ যায়।

UNICEF কৰ্ত্তৃপক্ষই ভাৰত চৰকাৰ বা ৰাজ্যিক চৰকাৰলৈ ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ ভাৰতৰ পূৰ্ব্বাঞ্চলৰ শিক্ষা সম্পৰ্কীয় সমীক্ষা কাৰ্য্য চলোৱাৰ দায়িত্ব

দিবলৈ পাণ্ডিত্য থকা কোনো শিক্ষাবিদ বিচাৰি চিঠি লিখা নাছিল।

গতিকে ১০।১।৭৫ তাৰিখে দৈনিক অসমত প্ৰকাশিত "সাধু শুনাৰ পাল" শিতানৰ বাতৰিটো সম্পূৰ্ণ ভিত্তিহীন।

শ্ৰীমতী ৰেনুকা দেৱী বৰকটকী : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা কথা সুধিব খুজিছো যে, শ্ৰীবি, কে নাথ ইউ নেছকলৈ চুবছৰৰ লিয়েনত গ'লে নে নাই কি হিচাপে গ'ল ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : ডেপুটেচনত লিয়েনত গৈছে।

শ্ৰীমতী ৰেনুকা দেৱী বৰকটকী : তেখেত ইয়াত অসম চৰকাৰৰ কনফাৰ্ম পষ্টত নাছিল নেকি ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী) : আছিল।

Shrimati Renuka Devi Barkataki : He has got lien to his substantive post ?

Shri Harendranath Talukdar ; Yes.

Mr. Speaker . Now before we go to item No. 3 the Chief Minister would make a statement on Mangaldai incidents.

Shri Sar t Ch. Sinha :

Regarding the incidents leading to the lathi-charge by police and the Bundh observed in Mangaldoi on 1st March and 19th March 1975 respectively. I should like to submit before the House the following statement.

The Students' Union of Mangaldoi College has been pressing the college authorities for sometime now to fulfil its eight-point Charter of Demands. The charter of Demands includes demands for introducing honour course in chemistry. Physics, Botany, Mathematics and English ; opening of classes in Zoology, Geology, Hindi and Arabic ; construction of an auditorium a high standard library, a boys' hostel and a footpath on the N. T. Road along the College compound.

The Students' Union of Mangaldoi College served a notice on the College Governing Body on 18th February, 1975, demanding fulfillment of their charter of Demands within 28th February, 1975. The notice further intimated that unless the demands were met within 28th February 1975, the students would resort to direct action. In reply to this notice, the President of the Governing Body informed the Students' Union that the Governing Body would met on 3rd March, 1975, to consider the demands of the students.

The Students' Union however, did not change its programme after receiving the reply from the President of the Governing Body.

On 1st March, 1975 at about 10.00 A. M. the students of Mangaldoi College came out of their college premises in a procession and paraded the streets of Mangaldoi town, shouting slogans. The processionists, numbering five hundred or so, carried between themselves seven offigies of public leaders, and also transported some faggots and petrol in a richshaw.

The procession reached the S. D. O. (Civil)'s Court compound at about 11,15 A. M. The processionists then proceeded to set the effigies on fire by the roadside in front of the Court-Compound. Large crowds gathered on the road and nearby areas to watch the burning of the effigies, thereby disrupting the flow of traffic on the North Trunk Road.

After allowing the effigies to burn for some time, the processionists started behaving in an unruly manner. Seeing the mode of the processionists, the Executive Magistrate present declared the Assembly unlawful and ordered it to disperse. The order was repeated both in Assamese and English. On hearing the order the processionists withdrew from near the Court Compound and gathered by the roadside.

Thereafter, at the instance of some student leaders, a section of the processionists, numbering 300 or so, re-grouped themselves and returned towards the Court compound after a short while. They

became unruly. All requests to them to withdraw failed to have any effect.

Thereafter, orders were given by the Executive Magistrate present for the dispersal of the unlawful assembly.

Police fired three teargas shells, but these did not have the desired effect. The processionists continued to behave in an unrully and violent manner. Some window-panes of the Court Building were also damaged by them.

As the mob refused to disperse the Police had to carry out a lathi-charge.

The unlawful assembly dispersed completely after the lathi-charge. However, even whilst dispersing a section of the processionists indulged in pelting of stones.

As a result of the stone-pelting some minor damage was caused to the Office building of the Subdivisional Police Officeer, Some Police personal, including one A.B. SI and four constables sustained injuries in the incidents. Twelve students, who received minor injuries in the incidents. Twelve students, who received minor injuries in the lathi charge, were given necessary medical aid.

In connection with the incidents a case was registered at Mangaldoi police Station under section 188/145/506/331 I.P.C. and 12 persons were arrested. They were produced before the Judicial Magistrate the same day and the Court passed orders allowing them to go on P.R. Bond.

In protest, Mongaldoi Bund was observed on March 10, 1975. Bundh was partial Everything on the day passed off eacefully. In this connection a portion from the statement issued incipal of the College is given below ;

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : (মুঃ মন্ত্ৰী)

ছাত্ৰসকলৰ দাবী কেইটা হল : ১। বিজ্ঞান বিভাগত পদাৰ্থ বিজ্ঞান, ৰাসায়ন বিজ্ঞান, অঙ্ক শাস্ত্ৰ আৰু উদ্ভিদ বিজ্ঞানৰ সন্মান খোলা। ২। জীৱ বিজ্ঞান আৰু ভূমি বিজ্ঞানৰ পাছ কোৰ্ছ খোলা ৩। ইংৰাজীৰ সন্মান খোলা। ৪। হিন্দী আৰু আৰবী খোলা। ৫। বানিজ্য শাখা খোলা। ৬। পুথি ভড়াল আৰু প্ৰেক্ষাগৃহ নিৰ্ম্মাণ। ৭ ছাত্ৰাবাস নিৰ্ম্মাণ, ৮। ফুটপাথ নিৰ্ম্মাণ।

দাবী কেইটা নিশ্চয় ন্যায়সঙ্গত। কিন্তু, এইবোৰ দাবী আকাৰে হঠাতে আজিহে আহিল। আনহাতে এইবোৰ পূৰণৰ চেষ্টা বহু আগৰে পৰা দেখোন আমি কৰিয়ে আছোঁ ইংৰাজীত সন্মান কোৰ্ছ ১৯৬৬ চনতে খোলা হৈছিল। কিন্তু ডিগ্ৰীৰ প্ৰথম পৰীক্ষাতে কোনো নবহিল। ১৯৭১ চনত অঙ্কত সন্মান কোৰ্ছ খোলাৰ অনুমতি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা পোৱা নহল! ছাত্ৰৰ আগ্ৰহ কম যেন লগাত দুবছৰ একো কৰা নাই। ১৯৭৩ চনত আকৌ লিখা লিখি কৰা হৈছে। ১৯৭২ চনত আৰবীৰ অনুমতি বিশ্ববিদ্যালয়ে নিদিলে। গোটেই মহকুমাত মাত্ৰ এখন হাইস্কুলত আৰবী শিকোৱা হয়। গতিকে ময়ো জোৰ দি নাথাকিলো! হিন্দীৰ কাৰণে ডি, পি, আই, লৈ ১৯৭৪ চনত লিখা হৈছে যদিও এই ক্ষেত্ৰতো ছাত্ৰৰ সংখ্যা অধিক নহয়।

বিভিন্ন বিষয় খোলাতকৈয়ো বিষয়ৰ অধ্যয়নৰ সুব্যৱস্থা কৰাহে কঠিন। ১৯৬৬ চনৰ তুলনাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যা শিক্ষকৰ সংখ্যা চৰকাৰী মাহিলি অনুদান ক্ৰমে প্ৰায় তিনিগুণ, দুইগুণ, আৰু সাতগুণ হৈছে। এতিয়া চৰকাৰৰ পৰা পোৱা মাহিলি অনুদান প্ৰায় ৩০ হেজাৰ টকা। প্ৰত্যেক বছৰে গৃহনিৰ্ম্মান কৰি থকা সত্বেও পঢ়া কোঠাৰ নাটনি আছে। ১৯৭৩-৭৪ চনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সাধাৰণ সভাতে স্থিৰ কৰা হৈছিল যে নতুন ছাত্ৰাৰাস নিৰ্মিত হলে পুৰণা ছাত্ৰাবাসত পাঠদানৰ বাবে এন-চি চিৰ আফিচ আৰু ষ্টোৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা যাব।

মোৰ ব্যক্তিগত মত যে ১৯৭৩-৭৪ চনৰ সভাৰ সিদ্ধান্ত অত্যন্তই সুস্থিৰ আছিল। কিয়নো ইয়াত অত্যন্তই দুখীয়া লোকৰ সন্তানে পঢ়ে।

তেওঁলোক পৰীক্ষাত অকৃতকাৰ্য্য হোৱা মানে একোটা পৰিয়ালৰ সৰ্ব্ব-নাশ কিন্তু দুখেৰে কব লাগিব যে যোৱা বছৰ কলেজৰ বিজ্ঞান শাখাৰ পি ইউ আৰু ডিগ্ৰী দুয়োটা পৰীক্ষাৰে ফল হতাশজনক। সি যি নহওক, ১৯৭৪-৭৫ চনত কোনো সাধাৰণ সভা নবহিল। কাৰ্য্যকৰী কমিটিতে অভাৱ অভিযোগ সম্পৰ্কে আলোচনা হোৱা নাই। আনকি এইবোৰ বিষয়ত মোৰ লগত ব্যক্তিগতভাৱে ছাত্ৰসভাৰ সম্পাদকেই হওক আন সম্পাদকেই নহওক কোনেও আলোচনা কৰা নাই অভাৱ অভিযোগ সম্পৰ্কে স্মাৰক পত্ৰ দিয়াটো দূৰৰ কথা।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : চাৰ, মই মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছোঁ যে তেওঁলোকে যিটো দাবী কৰিছে সেই দাবীৰ বিষয়ে চৰকাৰে কিবা অনুসন্ধান কৰিছে নে নাই? এই দাবী আইনসংগত হয়নে নহয় চৰকাৰে কিবা জানেনে? প্ৰথম কথা ছাত্ৰ সকলে এৰাপলি এনেকুৱা কৰিছে নেকি? দ্বিতীয় কথা হ'ল শিক্ষা বিভাগৰ এই ক্ষেত্ৰত কিবা ৰাজনৈতিক চাল আছে নেকি?

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা কথা কব খুজিছো যে ইউনিভাৰচিটি গ্ৰাণ্ট কমিচনৰ পৰা ছাত্ৰাবাসৰ কাৰণে কিবা টকা পইচা পাইছে নেকি? আৰু কিবা বিচাৰিছেনেকি? কিয়নো এইটো সকলোৰে জনা কথা যে বিজ্ঞানৰ সন্মান (অনাৰ্চ) শ্ৰেণী নথকাকৈ বি, এ চি পাছ কৰাৰ পিছত কোনোবা ছাত্ৰই ভাল ধৰণে কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰিলেও বা লাভ কৰিব নোৱাৰিলেও যদি গভাৰ্নিং বডিয়ে শ্ৰেণী খোলাৰ কাৰণে প্ৰচেষ্টা নকৰে তেতিয়া নিশ্চয় ছাত্ৰসকলৰ মাজত অসন্তোষ হব তেনেকুৱা কথাই থুপ খাই আছিল এইটো কেৱল তাৰ এটা উদাহৰণহে হৈছে নেকি?

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু এটা কথা যে এই গোটেই প্ৰশ্নটো শিক্ষা বিভাগলৈ যাব লাগিছিল। কিন্তু পুলিচ ইন-ভলভমেণ্ট থকা কাৰণে মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে উত্তৰ দিছে। কিন্তু আমি শিক্ষা মন্ত্ৰীৰ পৰাহে উত্তৰ বিচাৰিছিলো। ইউনিভাৰচিটি গ্ৰাণ্ট কমিচনে তেওঁ-লোকৰ নৰ্ম'চ মতে কোনো এখন কলেজত অনাৰ্চ খুলিলে কোনোবা

বছৰত যদি অনার্চ নেপাইও তেন্তে গ্ৰাণ্ট কাটি দিয়াৰ বিষয়ত আমাৰ শিক্ষা বিভাগৰ পৰা কিবা ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে নেকি ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : অধ্যক্ষ মহোদয়, বৰুৱা ডাঙৰীয়াই যিটো কথা কলে, এইটো ঠিক কথাই কৈছে। ছাত্ৰ সকলৰ অভাৱ-অভিযোগৰ সম্পৰ্কে ছাত্ৰ সভাত আলোচনা হোৱাৰ পিছত গভৰ্নিং বডি আলোচনাৰ কাৰণে দাঙি ধৰি মীমাংশা কৰাৰ ব্যৱস্থা লোৱা বুলি প্ৰিন্সিপালেও কৈছে। কিন্তু আন্দোলন কৰাৰ দাবী কৰাৰ কাৰণে অধ্যক্ষ নিজেও আচৰিত হৈছে, বৰুৱা ডাঙৰীয়া আচৰিত হৈছে আৰু মইও আচৰিত হৈছো। এইটো অনুসন্ধান কৰি চাবলগীয়া কথা যে কাৰোবাৰ হাত আছে নেকি ? এফিজি পোৱা সম্পৰ্কে তথ্যৰ কথা নাই কিয়নো এইটো এটা সাধাৰণ কথা তেনেই সহজ কথা। কাৰ কাৰ এফিজি পোৱা হল সেইটো সিমান চাবলগীয়া বিষয় নহয়। মুখ্যমন্ত্ৰী, শিক্ষা মন্ত্ৰী আৰু এগৰাকী এম-এল-এ আৰু এগ্ৰিকালচাৰ মন্ত্ৰীৰ এ, ফি, জি, পুৰিছে বুলি শুনিছো।

(ভইচ : লোকেল এম-এল-এ হিচাবে পুৰিছে। এতিয়া এগ্ৰিকালচাৰ মিনিষ্টাৰ নহয়, ফিচাৰি মিনিষ্টাৰ)

গ্ৰাণ্ট সম্পৰ্কে যিটো কথা বৰকটকী ডাঙৰীয়ানীয়ে কৈছে অনাৰ্চ সম্পৰ্কে বিধিসমূহ কি সেইটো চাবলগীয়া কথা। পাচ কৰিব নোৱাৰিলে বুলিয়েই যে বন্ধ ৰাখিব সেইটো আৰু ছাত্ৰ নহলেও যে বন্ধ ৰাখিব সেইটো কৰা নহয়। যিটো কাৰণ দাঙি ধৰিছে সেইটোৰ ঘটনা পৰম্পৰা বৰ্ণনা কৰিবলৈ কোৱা হৈছে। এইটো কথাৰ ওপৰত জোৰ দিব বুলিয়েই কোৱা হৈছে।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : লগতে এটা কথা কৈ থৈছো যে বীৰেন নাথক লেকচাৰাৰ পোষ্টৰ পৰা প্ৰফেচাৰ পোষ্টলৈ দিয়া হৈছে।

Shrimati. Renuka Devi Barkataki : Sir, the Minister has now stated that he was confirmed in a Lecturer's post. That is why I was asking how a person who has been confirmed in the Leeturer's post could be given line in a Professor's post.

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰনাথ তালুকদাৰ : ফৰেইন চাৰ্ভিচ কুলত এইটো আছে বোধকৰো।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী : এইটো বোধকৰো নহয়। এইটো কব লাগে স্থিৰ কৰি।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : এইটো চাব লাগিব।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মঙ্গলদৈত যিটো ঘটনা হ'ল সেই সম্পৰ্কত ছাত্ৰ সকলৰ লগত ঘটনা সম্পৰ্কত কিবা আলোচনা কৰা হৈছিল নেকি আৰু ছাত্ৰ সকলক আটক কৰি ৰখা হৈছিল নেকি যদি হৈছে মই কওঁ এইটো বিচলীত কৰা হৈছে নে কিবা যুক্তিযুক্ততা আছে নেকি এই সম্পকত কথা নবঢ়াই কিবা ব্যৱস্থা কৰিব নেকি?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ : এইটো আমি আমাৰ ফালৰ পৰা চাইছো।

———

শ্ৰীজগদীশ চন্দ্ৰ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়,

অধ্যক্ষ : চমু কৰিব।

শ্ৰীজগদীশ চন্দ্ৰ দাস : চমু-কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিম। ধেমাজী মহকুমাৰ চেঙাজানত পঞ্চল্লিশ ঘৰ পৰিয়াল ৰেঞ্জ অফিচাৰ শ্ৰীপ্ৰফুল্ল ফুকন নামৰ এজনে নিৰ্ম্মম ভাৱে অত্যাচাৰ কৰি উচ্ছেদ কৰি দিছে। এক ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে দৈনিক অসমত এই কথা প্ৰকাশিত হৈছে। সেইবিষয়টো উত্থাপন কৰি মই কব খুজিছো যে সেই ঠাইত আৰু অন্যান্য বহুতো বেদখলকাৰী আছে যদিও মাত্ৰ কেইঘৰমান পৰিয়ালকহে উচ্ছেদ কৰা হল। যি ধৰণে সেই ৰেঞ্জ অফিচাৰজনে হোম গাৰ্ডৰ সহায় লৈ উচ্ছেদ কাৰ্য্য কৰিছে সি বৰ্ণনাৰ অতীত। অনুসূচীত জাতীৰ কৈৱৰ্ত্ত পৰিয়াল কেইটাক অন্যায় ভাৱে উচ্ছেদ কৰিছে। যদি ন্যায় সঙ্গত ভাৱে উচ্ছেদ কৰিলেহেতেন আমাৰ কবলৈ একো নাথাকিল হেতেন। কিয়নো মানুহে বেদখল কৰে আৰু এইটো নতুন কথা নহয় আৰু চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা তেনে বেদখলকাৰীক উচ্ছেদ কৰাও কোনো নতুন কথা নহয়। কিন্তু কথা হল যি ভাৱে ঘৰ দুৱাৰ ভাঙি উচ্ছেদ কৰিছে; দুখ লগা অৱস্থা, কণ কণ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে বতাহত বাহিৰত যি ভাৱে

থিয় হৈ আছে গহৰ তলত দেখিলে তাৰ অৱস্থা বৰ্ণনাৰো অধিক। কিন্তু এই মানুহ খিনিৰ প্ৰতি সঁচাকৈয়ে অন্যায় কৰা হৈছে। এই মানুহখিনিক ১৯৫৪ চনতেই ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গৰাখহনীয়াত মাটি-বাৰী হেৰুৱাই, ঘৰ-দুৱাৰ হেৰুৱাই অনাই-বনাই ঘুৰি ফুৰিছিল আৰু ডিব্ৰুগড়ৰৰ কলসী গাৱঁত থাকিবলৈ লোৱাৰো বিশ বছৰমান হল। কিন্তু যেতিয়া পৰিয়াল বেছি হয় তেতিয়া খাবলৈ আৰু পিন্ধিবলৈ নোজোৰা হোৱাত তেওঁলোকে অন্য ঠাই বিছাৰিব লগীয়া হল আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত সিপাৰে চংকং নলাৰ আৰু চেঙাজান নলাৰ মাজত খাপৰিঘাটি মিৰি গাওঁ আছে আৰু তাৰ ওচৰে পাজৰে দেচোৱালী মানুহো আছে। কাষতে গোৱাল গাওঁ এখনো আছে। মুঠতে সেই ঠাইত বহুত মানুহ বহি আছে। কিন্তু প্ৰকৃত বনাঞ্চললৈ এই এই মানুহখিনি বহা ঠাইৰ পৰা বহুত দূৰ। ১৯৫০ চনত গছ ৰোপন কৰিছিল, সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল আৰু তাৰ পিচত যেতিয়া মানুহ বহে তেতিয়া গছ নাছিল। সেই ঠাইতে বসবাস কৰি আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ১৩-১২ তাৰিখে এই মানুহখিনি উচ্ছেদ, গোটেইখিনিকে নকৰি মাত্ৰ ৪৪ ঘৰ মানুহক ৰেঞ্জ অফিচাৰ শ্ৰীপ্ৰফুল্ল ফুকনে জধে-মধে উচ্ছেদ কৰিছে। কিন্তু আচলতে ৰেঞ্জ অফিচাৰৰ হাতত সেই মানুহখিনিক উচ্ছেদ কৰাৰ দায়িত্ব দিয়া হোৱা নাছিল। ২৭-৩-৭৪ তাৰিখে এই ধৰণে ডি-এফ-অ'ই ৰিপোৰ্ট লিখিছে :

"Sir. I beg to report that there are many encroachments nowtaking place in Chengakuti reserve forest and about 30/40 Boro families have encroched on the eastern side of the reserve forest along with 20/30 Deswali families. For favour of information."

এই ৰিপোৰ্ট দাখিল কৰিছিল ২৩-৩-৭৪ তাৰিখে আৰু তাৰ পিচত ১-১২-৭৪ তাৰিখে নোটিচ দিছিল। নোটিচ মতে ১ তাৰিখৰ পৰা সাত তাৰিখৰ ভিতৰত তেওঁলোকক উঠি যাবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছিল। কিন্তু ৪-১২-৭৪ তাৰিখে আৰু তাৰ পিচত ডি-এফ অ'ৰ এইটো ৰিপোৰ্ট পোৱাৰ পিচত লক্ষীমপুৰ ডি-চি য়ে চিঠি লিখে যে

চেঙাজান ৰিজাৰ্ভত উচ্ছেদ কাৰ্য্য হব আৰু তাৰ কাৰণে পুলিচৰ সহায় লাগিব। এই কথাটো ৰেঞ্জ অফিচাৰ ফুকনলৈও কপি দিয়া হৈছিল, যে যদি এ-চি এফয়ে উচ্ছেদ কাৰ্য্য নকৰে তেন্তে ৰেঞ্জ অফিচাৰে কৰিব। হোম গাৰ্ডৰ সহায় লৈ কিন্তু ফৰমেল অৰ্ডাৰ তেওঁক দৰকাৰ নহলেই। এ-চি-এফলে বাট নাচাই যি ৰিপোৰ্টত বড়ো আৰু কছাৰী মানুহৰ উল্লখ কৰিছিল, কৈৱৰ্তৰ উল্লেখেই নাছিল সেই ৰিপোৰ্টৰ ৰিপ্লাই হিচাবে ৪৪ ঘৰ কৈৱৰ্ত্ত মানুহক উচ্ছেদ কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে একো যা-যোগাৰ দিব নোৱাৰিলে। অধ্যক্ষ মহোদয়, যদি এনে ধৰণেই উচ্ছেদ কাৰ্য্য চলে তেন্তে কেনেকৈ সহ্য কৰা হয়। মাজুলিতো এই একেই কথা হৈছে। প্ৰায় ৮৪৪ ঘৰ মানুহ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গড়াখহনীয়াত ভুগিছে আৰু তাৰে ১১৯ টা পৰিয়াল মাত্ৰ অনুসুচীত। আৰু মুঠ ৮৪৪টা পাৰৈয়ালৰ ১০৭ ঘৰক সংস্থাপনৰ দিহা কৰা হল। তাৰ ভিতৰত পাঁচটা পৰিয়াল মাত্ৰ অনুসুচীত পৰিয়াল। এশ সাতটা পৰিয়ালৰ মাত্ৰ এশ দুটা পৰিয়ালক ব্যৱস্থা দিয়া হৈছে কিন্তু বাকী পাচটা অনুসূচীত পৰিয়ালক ব্যৱস্থা দিয়া হোৱা নাই। চিঠিৰ নং আছিল আই-আৰএচ-৫০-৭৪-১০ তাং ১৪-১০-৭৪। ১০-১২-৭৩ তাৰিখৰ মিটিঙৰ প্ৰস্তাৱমতে লিখিছিল। ডি-চি চাহাব চেয়াৰমেন, এ-এচ-অ', এচ-ডি-অ' আৰু সাত আঠজন মানুহ আছে। মই নিজে পঠিয়াই দিছো ৰিজলিউচনৰ কপি ১২-১০-৭৪ তাৰিখৰ মিটিঙৰ।

Resolution No. 4, dated 12. 10. 74 It is decided to start rehabilitation work of 102 / families of Chengakuti area according to the list submitted to B. A. C. Majuli excluding 5 Kaibarta families. The programme will be given effect from 15.10.74.

সেই কথা এক্সকিউজ কৰা হৈছে। ১০৭ ঘৰ মানুহৰ ঠাইত ১০২ ঘৰক দিয়া হ'ল। কিন্তু পাচটা পৰিয়াল কিয় লঞ্চিত কৰা হল। ৮৪৪ টা পৰিয়ালৰ ১১৯ টা পৰিয়ালক দিছে আৰু আনঠাইত ১৫২ টা পৰিয়াল সংস্থাপন কৰিছে যদিও তাত এটা পৰিয়ালকো দিয়া হোৱা নাই অনুসূচীত জাতিৰ ফালৰ পৰা এনে ধৰণেৰেই হৈ আছে আটাইবিলাক কাম।

অধ্যক্ষ মহোদয়, তেজপুৰতো ডি-চি চাহাবে উচ্ছেদ কৰিছে আৰু হুকুম দিছে। মই সাধাৰণ গাৱঁলীয়া মানুহৰ দৰেই কৈছো যে সেই হুকু হুকুম হব নোৱাৰে। মানুহ হল তেৰ জন আৰু তেওঁলোকৰ ভিতৰত আঠজনক মাটি দিয়া হৈছে। এনে ধৰণৰ দুটা কেচ আছে। এই আঠজনৰ ভিতৰত সেই কেচৰ মাত্ৰ দুজন আছে বাকী ক'ৰ মানুহ গুৱাহাটীৰ নে ক'ৰ সেইটো আমি নাজানো। মাটি দিবলৈ লিখি দিয়া হৈছে। তিলক দাস আৰু এইট আদার্চ।

Revenue encroachment case No. 179/73-74 against Shri Tilak Das and 8 others. Case No. 180/73-74 and case No. 181. against Shri Balicharan Das and 13 others.

সেই একেটা হুকুম তিনিটা কেচত দিয়া হৈছে। যদি এনেকুৱাই কথা হয় তেন্তে শাসন কেনেকৈ চলিব। এইটো হুকুম হোৱাৰ পিচতো জধে-মধে উচ্ছেদ কৰা হৈছে। আনকি প্ৰসৱ বেদনাত মৰিবলৈ ওলোৱা অৱস্থাতো ঘৰ ভাঙিবলৈ যোৱাত কিমান অসুবিধাৰ সন্মুখীন হবলগীয়া হৈছে সেইটো সকলো মানুহ মাত্ৰেই বুজিব পাৰিব। পিচত ডাক্তৰৰ পৰা চাৰ্টিফিকেট দিহে ৰক্ষা পৰিছে। যদি এনে ধৰণৰ অত্যাচাৰ কৰা হয় তেতিয়াহলে আৰু কি আশা কৰিব পাৰি। গোটেই দেশতে বহিৰাগত মানুহ হাজাৰ হাজাৰ সোমাই আছে কিন্তু তাৰ কোনো হিচাব নাই অথচ কেইঘৰমান অনুসূচীত জাতি পৰিয়ালক এনেভাৱে অত্যাচাৰ কৰি উচ্ছেদ কৰা হৈছে। তেজপুৰৰ কলিবাৰীৰ কথা কোনেনো নাজানে গড়াখহনীয়াত পতিত লোক কেইঘৰক জধে-মধে ডি-চিয়ে ঘৰ দুৱাৰ ভাঙি উঠাই দিছে। অৱশ্যে সংবিধানৰ ১৯৪৬ নং আৰ্টিকল মতে :

Article 46 reads., / the Stall Shall promote with special care economic interest of the worker section of the people particularly scheduled cast people and protect them against social injustice and all sorts of exploitation,

Chapter X— protection of Backward classes.

160 (I) Notwithstanding anything hereinbefore maintained the (State) Covernment may adopt such measures as it deems fit for the protection of those classes who on account of their primitive condition and lack of education or material advantages are incapable of looking after their welfare in so far as such welfare depends upon their having sufficient land for their maintenance.

(2) The (State) Government may, by notification in the official Gazette, specify the classes of people whom it considers entitled to protection by such measures as foresaid.

এই বিলাক আছে। ওপৰলৈ পানী মাৰিলে নিজৰ গাতে পৰে। মই আৰু বহলাই নকও। এই খিলঞ্জীয়া অসমীয়া মানুহ খিনি ইয়াতে জন্মিছে আৰু ইয়াতে মৰিছে কলৈকো যাবলৈ ৰাস্তা নাই। সকলোকে আপোন কৰি লৈছে। এই মানুহ খিনিয়ে সকলোকে আপোন বুলি সাবতি লৈছে। নাই নাই বুলি চিঞৰি থকাৰ বাহিৰে উপায় নাই। এই মানুহ খিনিক পট্টন দিয়াত যি ব্যৱস্থা আছে তাৰ এটা বেলেগ ৰূপ দিব লাগে। আইন প্ৰণয়ন ক.ৰি হলেও এই মানুহ খিনিক মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অন্যান্য মানুহৰ কাৰণে যি টঙীয়া পদ্ধতি কৰিছে ঠিক সেইদৰে এই মানুহখিনি ফৰেষ্টতে হওক বা অন্যান্য ঠাইতে হওক টঙীয়া পদ্ধতিৰ দৰে ব্যৱস্থা কৰি মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কিছুমান মানুহক মাটি দিয়া কথা কৈছে। এই বিলাক মানুহৰ নামত যদিও পট্টন দিছে আচলতে পজেচন দিয়া নাই। যদি এই দৰে হয় এই মানুহখিনিৰ অৱস্থা কি হব ? সংবিধানত যদিও এই লোক সকলক ৰক্ষণা-বেক্ষণ দিয়াৰ কথা আছে, কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত কি হৈছে নহৈছে আমি সকলোৱে দেখিছো। গতিকে এই মানুহ বিলাকক মাটি প্ৰণয়ন কৰি হলেও মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব।

Latfur Rahman Minister Forest : Sir, I express my thankfulness to Shri Jagadish Das for raising a diacussion on a particular news item appearing in the Dainik Asom, dated 1st February on

the matters of eviction. He has mentioned several cases of allegations, discrimination, atrocity of Police and during the course of rehabilitation, eviction of schedule caste people. Sir, I may not be able to answer to all those points. Sir, the news item devote to a particular news regarding eviction of people from Sengajan Reserve Forest. So, I would rather confine to that particular eviction cases.

"Persuent to the Govt's policy to remove encroachment from all reserved forests in the interest of preservation of forest wealth of the State, an eviction operation in the Sengajan Reserve Forest was carried out on 12.12.74 by the Forest Departmet. In the eviction operation, altogether 46 families were evicted out of whom 33 belonged to the Scheduled Caste Community. The encroachers' huts were demolished but no damages were caused to their belongings. The allegations made about the atrocities committed during the eviction operation are not true.

"The survery of the Eastern and Western boundaries of the R. F. had not been completed at the time of eviction operation. The survey has since been completed the remaining encroachers will be evicted. As such there was no discrimination against any community during the eviction."

Sir, I may, however, add that during the eviction the EAC was present and also the Home Guards were present and it was with them the Forest Officers carried out the eviction operation. During that operation no atrocities work committed. Out of 46 evicted families, 33 were Schedule Caste. Again 54 families were not evicted because the boundary was not well defined. Later on the boundary was demarcated and there are 26 families more fund within the boundary. They have been evieted. But Govt. do not intend to have any discrimination regarding removal of encroachment.

শ্ৰীজগদীশ দাস : যি খিনি ঠাইত উচ্ছেদ হৈছে সেই চৰ অঞ্চলটো ১৯৫০ চনৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ মতে ফৰেষ্টৰ অন্তৰ্গত নহয়। এতিয়া এই অঞ্চলটো ফৰেষ্টৰ অন্তৰ্গত বুলি নটিফিকেচন কৰিছেনেকি ?

ড : লুটফুৰ ৰহমান : চৰ অঞ্চল ফৰেষ্টৰ বিভাগৰ ভিতৰত নোসোমায়। চৰ বিলাক ৰেভিনিউ বিভাগৰ মাটি আৰু তাত ফৰেষ্ট বিভাগে উচ্ছেদ নকৰে।

শ্ৰীজগদীশ দাস : এই অঞ্চলটো ১৯৫০ চনৰ বাউণ্ডেৰীমতে ফৰেষ্টৰ বাহিৰৰ মাটি। গতিকে এই মানুহ খিনিক কি ভিত্তিত ফৰেষ্ট বিভাগে উচ্ছেদ কৰিলে ?

ডঃ লুটফুৰ ৰহমান : সেইটো চাৰ্ভে কৰি দেখিছো যে ৪৬ পৰিয়াল হব। ২৬ টা পৰিয়াল ফৰেষ্ট বিভাগৰ ভিতৰত আছে। এই চাৰ্ভে হোৱাৰ পিচত আমি সেই বিলাক কৰিছো।

শ্ৰীতুলাল বৰুৱা : মই এটা স্পষ্টিকৰণ বিচাৰিছো যে চাৰ্ভে হোৱাৰ পিচত এই মানুহ খিনিক খেদোৱা হৈছে। মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথাটো জানে নেকি যে যি খিনি মাটিত এই মানুহ খিনি বহি আছে সেই খিনি ফৰেষ্টৰ ভিতৰত নপৰে ? মানুহখিনি বহাৰ পিছত ফৰেষ্ট বিভাগৰ জ্ঞান হ'ল যে এইখিনি মাটি লাগে, গতিকে মানুহ খিনিক উঠাই দিব লাগে। এইটো কথা জানে নেকি যে ঘটিৰাম বাতিৰাম লক্ষীমপুৰ জিলাত ফৰেষ্টৰ পৰা খেদা খায় ? ৰঙানদীত ফৰেষ্ট বিভাগত চকুৰ আগতে বিদেশী মানুহ ভাৰতীয় নাগৰিক নহয় বহি আছে। এই কাৰণে ৰখা হৈছে যে মাহেকে পযেকে একোটা মুনাফা বিষয়া সকলক দি থাকে। চিহ্নল কাষ্টৰ মানুহ বা অন্য মানুহ বিলাকে দিব নাজানে বা দিব নোৱাৰে সেই কাৰণে তেওঁলোকৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰা হয়। যদি সঁচা হয় এই সদন বহি থকা কালত মন্ত্ৰী মহোদয়ে এটা বিশেষ ধৰণৰ অনুসন্ধান কৰি দাখিল কৰিব ?

ডঃ লুটফুৰ ৰহমান : বেদখল হৈছে এই কথাটো সঁচা। কিন্তু বাহিৰৰ মানুহ বা ভাৰতীয় নাগৰিকে বেদখল কৰিছে বুলি তেনে খবৰ মোৰ হাতত নাই। যেতিয়া উচ্ছেদ হয় সকলোকে উচ্ছেদ কৰিব লগা হয়। যদি কোনোবাই বিষয়া সকলক টকা পইচা দি আছে এই কথা নাজানো। স্পেচিফিক কেচ পালে নিশ্চয় ব্যৱস্থা লম।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদন চলি থকা অৱস্থাতে উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ ৰঙানদী আৰু পাক ৰিজাৰ্ভত হাবি জংঘল ভাঙি বিদেশৰ পৰা অহা লোকে কি অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰিছে সেইটো অনু-সন্ধান কৰি তাৰ ৰিপৰ্ট সদনত দাখিল কৰিবনে ?

ড: শ্ৰী লুটফুৰ ৰহমান (মঃ) : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদন চলি থকা সময়ৰ ভিতৰতে অনুসন্ধান কৰিব পাৰিমনে নোৱাৰিম সেইটো কব নোৱাৰিম। এই বিষয়ে বিভাগৰ দ্বাৰা নিশ্চয় অনুসন্ধান কৰাম। তাৰ ৰিপৰ্ট আহিলে নিশ্চয় সদনত দাখিল কৰা হব।

শ্ৰীজগদীশ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰ্টিকেল ৪৬ ত চিডিউল কাষ্টৰ মানুহখিনিৰ কাৰণে প্ৰটেক্টিভ মিজাৰৰ ব্যৱস্থা আছে। এই যে যিখিনি মানুহ (চিডিউল কাষ্টৰ) বনাঞ্চলৰ মাটি বে-দখল কৰি বহি আছে সেই মানুহখিনিক মাটি পট্টন দিয়াৰ কি ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰে কৰিছে ?

ড: শ্ৰীলুটফুৰ ৰহমান (মঃ) : মাটি দিয়াৰ কথাটো ফৰেষ্ট বিভাগৰ নহয়। কৰবাত যদি মাটি পট্টন দিব লাগে তেনেহলে, সেইটো দিব 'ৰাজহ বিভাগেহে।' ৰাজহ বিভাগৰ ফালৰ পৰা ফৰেষ্টলৈ কিবা প্ৰস্তাৱ আহিলে সেইটো বিবেচনা কৰি চোৱা হব।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : সদন চলি থকা অৱস্থাতো অনুসন্ধান কৰিলে কোনো অসুবিধা নহয়। এইদৰে যদি মাটি বিলাক বেদখল কৰি থাকিবলৈ অসমত মাটি নেথাকিবগৈয়ে। সেইকাৰণে মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ লগতে এই সদনৰ কেইজনমান সদস্যকো পঠিয়াই কথাটো তদন্ত কৰিবৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

ড: লুটফৰ ৰহমান (মঃ) : বিভাগীয় ৰিপৰ্ট খাটাংকৈ নোপোৱালৈকে এই বিষয়ে খাটাং কোৱাটো টান।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : প্ৰথমে সদনৰ সদস্যকে পথিয়াবনে নপথিয়াই ?

ড: শ্ৰীলুটফৰ ৰহমান (মঃ) : প্ৰথমে বিভাগে নিশ্চয় ব্যৱস্থা লব। তাৰ পিছত প্ৰয়োজন হলে সদনৰ সদস্যক লোৱা হব।

Mr. Speaker : Next item is budget discussion, To-day is the last date and the chief Minister will give reply. The House will sit upto 6 p.m. to-day, At 5 p,m. there wili be a break for 15 minutes for tea and will again continue from 5-15 p.m. I have got a list of 5 speakers from the Opposition and 13 from that side i. e. 18 speakers. Now Mr. Bora ?

শ্ৰীগোবিন্দ বৰা : মোক আৰু ১৫ মিনিট সময় দিয়ক।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ৫ মিনিট কব।

শ্ৰীগোবিন্দ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ১০ তাৰিখে মই কৃষি-বিভাগ আৰু জলসিঞ্চন বিভাগৰ বিষয়ে কলো। খেতিৰ উন্নতিৰ কাৰণে যি বিলাক মঠাউৰি আগতে মৰা হৈছিল সেই মঠাউৰি বিলাককে আৰু অধিক শক্তিশালী কৰিব লাগে যিহেতু নতুন মঠাউৰি নাই মৰা বুলিয়েই কবপাৰি। তাৰোপৰি, য'ত য'ত স্লুইছ গেট' দিয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে সেই বিলাক জেগাত 'স্লুইছ গেট' দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। জলসিঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ জোৰ দিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ জলসিঞ্চন বিভাগটো যিমান শক্তিশালী আৰু সজাগ হব লাগিছিল সেই হিচাবে হোৱা নাই।

তাৰ পিছত মই আমাৰ উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে, আমাৰ সকলো বিলাক উদ্যোগেই কৃষিভিত্তীক হব লাগে। বৰুৱা বামুণ গাৱঁত যিটো চেনিকল আছে সেই চেনিকলৰ সমুদায় উৎপন্ন বস্তুৰে গোটেই অসমৰ মাত্ৰ এমাহহে যায় আৰু বাকী এঘাৰ মাহেই অসমৰ বাহিৰৰ পৰা ১৭।১৮ কোটি টকা খৰছ কৰি বিশেষকৈ বিহাৰ, উৰিষ্যা আদিৰ পৰা চেনি আনি খাবলগীয়া হয়। অসমৰ সকলো বিলাক জেগাতে কুঁহিয়াৰ অনায়াসে হয় আৰু এবাৰ কৰিলে ৩।৪ বাৰ সেই কুঁহিয়াৰ থাকে। এনেক্ষেত্ৰত অসমত প্ৰচুৰ কুঁহিয়াৰ খেতি কৰি সেই খেতিৰে চলি থকাকৈ ৰাজ্যৰ ঠায়ে ঠায়ে চেনিকল আদি পাতিব পাৰে।

আমাৰ মাননীয় মূখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়, আমাৰ তালৈ গৈছিল তেখেতে সদায়েই আঞ্চলিক বৈষম্যতা দূৰীকৰণ'ৰ কথা কৈ থাকে। তেখেতক আমি কুঁহিয়াৰ খেতিৰ কাৰণে আৰু তাৰ ওপৰতে ভিত্তি কৰি এটা চেনিকল পাতিবৰ কাৰণে এহেজাৰ বিঘা মাটি ও দেখুৱাই দিছিলোঁ। কিন্তু সেই বিষয়ে অত একোৱেই হোৱা নাই। সেই কাৰণেই এই বিষয়ে চকু দিবৰ কাৰণে পুনৰ আমি আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক টানি অনুৰোধ কৰিছোঁ।

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ অসম চৰকাৰে ৪২ কোটি টকা খৰছ কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰতো আজি আমি 'কুৱালিটি আৰু কুৱান্টিটি' দুইটাই চাবলগীয়া হৈছে। কিন্তু তাৰ ভিতৰতো আকৌ 'কুৱান্টিটি'ৰ ওপৰতহে বেছি গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ গোটেই শিক্ষা ব্যৱস্থাটোৰ উন্নতি কৰিবৰ কাৰণে আমি প্ৰাথমিক স্তৰৰ পৰাই চাব লাগিব। আজি আমাৰ অসমৰ যি কোনো এখন প্ৰাইমেৰী স্কুললৈ চাব গলেই তাৰ সূচনীয় অৱস্থা আমাৰ চকুত পৰিব। তাৰ ঘৰ-দুৱাৰ ভঙা, বহা বেঞ্চ আদি নাই বা থাকিলেও ভঙা-চিঙা ইত্যাদি। সকুৰে পৰাই যদি আমাৰ লৰা-ছোৱালী বিলাকক চাফ-চিকুনকৈ ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে ডাঙৰ অৱস্থাতো লৰা-ছোৱালী তেনেকুৱা হব নোৱাৰে আৰু নিয়মানুবৰ্ত্তিতাৰ শিক্ষা লব নোৱাৰে। সেইকাৰণেই মই কওঁ যে, এই ৪২ কোটি টকাৰ আধাই আমাৰ প্ৰাইমেৰী শিক্ষাৰ উন্নতিৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগে। কামাল পাছা যেতিয়া পাকিস্তানলৈ আহিছিল তেতিয়া তেখেতেও শিক্ষাৰ ওপৰত জোৰ দিব লাগে। য'ত শিক্ষাৰ উন্নতি নহয় তাত সদায় পিছ পৰা অৱস্থাতে থাকিব লগীয়া হয়। আমাৰ ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত কেৰেলাই শিক্ষাত আগবঢ়াৰ কাৰণে ভাৰতবৰ্ষৰ সকলো কেৰেলা মানুহ পোৱা যায়। শিক্ষাৰ উন্নতিৰ সকলো বিলাক ব্যৱস্থা থাকিব লাগে। বিভিন্ন পৰ্য্যায়ৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা কৰিলেও নহব তাৰ কাৰণে ঘৰদুৱাৰ আদিও থাকিব লাগিব। মোৰ সমষ্টিতে এটা তিনি লাখ টকীয়া বিজ্ঞানাগাৰ আধা সজা অৱস্থাতে পৰি আছে কিন্তু এইটো কম্প্লিট কৰিবৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় ঘৰ সজা সা-সজুলি আদি আৰু মেটেৰিয়েল পাবলৈ নাই। মই আমাৰ চৰকাৰক এই

মেটেৰিয়েল বিলাক যোগান দিবৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰিছো। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়াও বহুত বিলাক ভেন্চাৰ স্কুল আছে। আজি তিনি বছৰ ভেন্চাৰ স্কুল লোৱা হোৱা নাই। বহুতো ঠাইত এই বিলাক পৰি আছে। শিক্ষা বিভাগক এই স্কুল বিলাক লবৰ কাৰণে মই আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো।

তাৰপিছত মই আমাৰ দেশৰ সমবায়ৰ সম্পৰ্কত যেই আষাৰমান কওঁ যে, আমাৰ চোভিয়েট ৰাছিয়া আদি দেশৰ নিচিনাকৈ সমবায়ৰ আৰ্হি লৈ আগবাঢ়ি গলে নিশ্চয় উন্নতি কৰিব পাৰিব। আজি আমাৰ দেশত ৬৬২ খন সমবায় সমিতি গঠিত হৈছে। এই সমবায় সমিতি বিলাক শক্তিশালী কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে যত্ন কৰিব লাগে। আৰু আমাৰ ৰাইজেও তাত সহায় সহযোগ আগ ঢ়াব লাগে। বিভিন্ন জাতীয়কৃত বেংকবিলাকৰ পৰা যাতে আমাৰ খেতিয়ক সকলে টকা-পইছা আদি লৈ খেতি বাতিৰ উন্নতি কৰিব পাৰে সেইটো চৰকাৰে চাব লাগে। ১৯৭১ চনতে উত্তৰ লক্ষীমপুৰক যেতিয়া জিলা কৰিবৰ কাৰণে সিদ্ধান্ত কৰা হৈছিল তেতিয়া জিলাৰ হেড্ কোৱাৰ্টাৰৰ বিলাক অফিচৰ কাৰণে গ্ৰেজিং বা ফৰেষ্টৰ মাটি ভাগ ভাগ কৰি দিয়া হৈছিল। কিন্তু আজি কোপতি সেইমতে কোনো কামেই হোৱা নাই।

আজি দেখা যায় বহুতো ঠাইত আমাৰ এই কৃষক ৰাইজে বেংকৰ সা-সুবিধা ইত্যাদি গ্ৰহন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে আৰু কোনো কোনো ঠাইত বেংকৰ সুবিধা লৈছে। বিশেষকৈ ইউনাইটেড বেংক অব ইণ্ডিয়াই এই ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট অৰিহনা যোগাইছে, আমাৰ গাঁৱৰ সাধাৰণ মানুহে এতিয়া মানি চিচটেমৰ বিষয়ে কিছু জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ সুবিধা পাইছে। ৰাজ্যখনত বৰ্ত্তমান ৬৬২ খন সমবায় আছে। এই গোটেই বিলাক সমবায়ে যাতে বেংকৰ সাহাৰ্য্য লব পাৰে আৰু খেতিৰ-বাতিৰ সুবিধা কৰিব পাৰে তেতিয়াহলে বহুখিনি লোক উপকৃত হব।

তাৰ পিছত মই অলপ মোৰ জিলাৰ বিষয়ে কব বিচাৰিছো, যোৱা ১৯৭১ চনতে এই জিলাখন উদ্বোধন হ'ল কিন্তু জিলা হিচাপে যিমান বিলাক সা-সুবিধা হব লাগিছিল সেই হিচাপে একো হোৱা নাই।

তাৰোপৰি এই জিলাখনৰ পৰা যোৰহাট বা ডিব্রুগড় যোৱাৰ কোনো সুবিধা হোৱা নাই। তাৰোপৰি জিলাখনৰ হস্পিতাল ইত্যাদিৰ কাৰণে মই নিজে আৰু কেবাটাও দেলিগেশ্যনে স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীক লগ ধৰিব আহিছিল। কিন্তু ফাইনেন্সে ডিপাটমেণ্টে সেইটো টাৰ্ন দাউন কৰিলে। গতিকে এই বিষয়ে যাতে ভালদৰে বিবেচনা কৰি ফাইনেলৰ চেংচন অনাত সহায় কৰে তাৰ বাবে অনুৰোধ জনালো।

তাৰোপৰি আজি এই জিলাখনত এন, টি ৰোডৰ বাহিৰে পি, ডব্লিউ, ডিৰ আন কোনো ৰাস্তা নাই কমলাবাৰীৰ যিটো ৰাস্তা আছিল তাৰো অৱস্থা অতি শোচনীয়। ১৯৬২ চনত লক্ষিমপুৰৰ যিটে ৰাস্তাৰে সেনাবাহিনী অহাযোৱা কৰিছিল সেই ৰাস্তাটো অতিকৈ প্ৰয়োজনীয় আৰু অৰ্থনৈতিক দিশত ই অত্যন্ত দৰকাৰী সেই কাৰণে এই ৰাস্তাটো ভাল ধৰণে মেৰামতি আৰু উন্নত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি সীমান্তবৰ্ত্তি ৰাস্তা হিচাবেও ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তা বহুল। গোসাই-কমল আলিটোও আৰু উন্নত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। শেষত এনেধৰণৰ এখন বাজেট ডাঙি ধৰাৰ কাৰণে মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীক ধন্যবাদ জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Mr. Speakar. Sir, a Budget with no taxation but a surplus Budget submitted by the Chief Minister, for us, it is nothing but a record of betrayal of public promises. It is nothing but a record of betrayal the promises that have been given in the election manifasto on the basis of which this Government came to power. It is nothing but a betrayal to the peoples' faith in democracy and Constitution. Sir, to-day I do not want to use any harsh language to the Government, to the Finance Minister nor to anybody. I want to use the language on the budget which most probably I cannot tolerate. I must express myself I must Express my anguish and pains and sufferings in the matter relating to erosion of peoples faith, erosion of peoples faith in parliamen tary system of democracy in achieving the cherished goal of so-

cialism. Sir, what a budget means for us ? For a lay man a budget should reflect mainly three factors. One is time factor, second is target factor and the third is resource factor. All these three factors are missing from the budget submitted by the Chief Minister cum-Finance Minister in this House. The Finance Minister failed to give the time bound schemes which he has given in the budget. He has failed to envisage the physical target to be achieved through this budget, Not only that Sir, the Finance Minister failed to give a true picture of the economic situation of this State. Regarding financial position the Finance Minister has said that it is a surplus budget. I agree with the hon'ble member Shri Kshirode Saikia while he was speaking the other day. He said, how an under developed State like Assam could have a surplus budget ? Either the Chief Minister has left some sections of the society from the scope of the budget and has kept those sections untouched in his budget or he has hidden something from us and he is not going to touch the development of all sections of the people. We want to know from the Finance Minister which are the stratas of the society that have been left out and at whose cost the Finance Minister has submitted a surplus budget. As has been said by my colleague Shri Dulal Barua, this surplus is a misnomer ; it cannot be a surplus budget. From the accounts the Finance Minister has given here we find that there is deficit in the Revenue account. Sir, Revenue account is the real fund of the Government and this being the real resource of the Government there we find deficit. Sir, the Finance Minister is clever enough to show surplus of Rs.6,21.28 lakhs in 'outside 'Revenue Account". Now let us find out what is this outside Revenue account. It is not the real fund of the Government. There Government has shown a surplus while they have got a deficit in the revenue accounts. This memo that so far as the State's

resource is concerned it is a deficit one. But in the case of public accounts it is surplus. This is the picture which reveals from the the real loan position of our State Govt. as well as the loans advanced to different institutions by the Govt. Sir, the present loan position of the Govt. of Assam clearly reveals the fact that its burd en on the people of Assam has also increased day by day. Sir, ifit is so, then I would like to ask the Hon'ble Finance Minister why he has not reflected the real loan position of the State of Assam ? Why it was not stated before in his budget speech ? Sir, we want to know what is the present loan position of our State we want to know where we stand. We want to know all these, facts. I do not understand the reason for which that part of budgeting has been eliminated from the budget speech of the Finance Minister Sir, our people are interested to know what is the total amount our Govt. is to pay to different institutions and banks and also what is the total amount our Govt. is to receive from the different institutions and organisations to which they have advanced the loan. Sir, we want to know what is the interest involved in it also. Sir, we have given loans to different institutions and organisations but in return we are not getting anything. This aspect has been completely ignored by the Finance Minister. Sir, in this connection I am mentioning some of the Institutions which have received loans from the State Govt. but interest their production and receipts are nil. First of all I am coming to the State Electricity Board. So Long, it is Assam and Meghalaya State Electricity Board But now, it is going so be bifurcated. Sir, in this connection an agreement has already been made. I do not know what is the agreement that has been made between Assam and Meghalaya, who will bear the burden of loans already given to the Board by the Govt. of Assam. Sir, the Assam State Electricity Board has already received more than Rs. 5 crores as loans fromthe State of Assam. But uptil now neither we

have got the receipts nore we have got the intereste from the Board. Sir, the question of profit does not arise at all. We have not yet got the real position of loans which have been advanced to the Electricity Board. It is also indicated earlier that the question of profit does not arise because the production or cost of per unit goes very high than the estimated cost. It is roughly 20 times and the receipt is only 5 times If it is so, I would like to ask the Finance Minister and the Chief Minister is it worthwhile to continue the functioning or the State. Electricity Board. I think under the circumstances it is of no use to maintain this as an autonomous organisation If the Board cannot behave properly according to demand of the people of Assam then what is the use running this organisation. Then coming to the Assam Agro industries development Corporation, I would like to state that Govt. have so far advancedRs. 20 lakhs as loans to this organisation in addition to the loans already taken by the organisation from other In stitutions and Banks. But what is the net result ? The net result is a big zero Sir, there was an agreement with the Govt. regarding the interest etc, about these loans which were advanced to the orgrnisations. But uptil now nothing the State Govt. has got nothing in this respect. So is the case with other Govt. Insti-titutions and organisations which have taken loans from the Govt. The Assam small Scale tndustries Development corporation have already taken loans of about 5 lakhs or something. But in return they have given nothing. Assam Govt. Construction Corporation has also received loans similarly from the Govt of Assam. But their return is nil. Sir, this is the fate of our autonomous organisations and institutions. We have got innumerable organisations like Assam spun Silk Mill. Assam Cooperative jute Mill etc. They have taken loans

but their returns are nil. They have not yet paid the interest to the Govt: I am asking this questions to the chief Minister and the Finance Minister why they have not yet paid the interest to the Govt.? Sir, we have raised these points earlier also on some other occasions but they reply was affirmative. Sir, when an agreement has been made with the organisations at the time of advancing the loans, then they should have paid the money according to the agreement. I do not know what action Govt. propose to take in this direction. But we want that Govt. should take proper action against those who have failed to fulfil the terms of agreement at time of taking loans from the State. Then Sir, coming to the whole sale trade of rice and wheat etc. I would like to state certain facts. This has become a prestige question to the Govt. and accordingly Sir, the Govt, has started procuring the paddy and wheat from our poor cultivators. In this connection I would like to ask the Finance Minister what is the actual cost per-quintal of Paddy? How much the consumers are required to pay for per quintal of paddy? Sir, I have got this figure. The cultivators are paid by the Govt. Rs. 75/- as the price par quintal of paddy and the consumers are to pay Rs. 100 to Rs. 110 as the price per quintal of rice or paddy. But, Sir, where goes the marginal interest of Rs, 30 or 35?, In the name of procurement, we have employed Assam Govt. Marketing Corporation as our agent. We have also employed F. C. I as our agent and this marginal interest is going to these middlemen who are acting as our agents in the name of procurement. Sir, what is tne harm if we pay this amount to the cultivators who are selling rice to the consumers? Sir, I am sure afte the modification of the essential commodities act, the procurement price of paddy has gone high up. In this connection

I would like to state that I should not be misunderstood that I am not supporting the policy of wholesale-trade-taking by the Govt. Sir. I support the policy and its programme but the way it has been implemented deserves to receive serious thought and consideration from the Govt. So, Sir in the name of procurement, these middle parties are getting the marginal interest and these could very well be given to the cultivators who are giving the paddy to the consumers. Therefore, Sir, it is time that our Finance Minister should give proper thought on this matter. Sir, the F. C. I. and other organisations are squeezing our poor cultivators. Then Sir, coming to the other field we find that only a poor amount has been devoted to our economic development and the rest of our resources has been used for expenditure on general administration. Sir, this is a very serious trend. Sir, the expenditure on the social services and other developmental activities is decreasing year by year and, on the contrary, the expenditure on the general administration is increasing year by year. I would like to ask the Chief Minister, is it not a serious trent for a State like ours ? Therefore, Sir, it is high time for the Chief Minister to think over the matter seriously. Sir, then coming to the minimum-needs-programme, I would like to state that both the Govt. of India and the Govt. of Assam have announced the policies of minium needs programmes of different wings like Health & Water Supply, Education and Rural electrification etc. But the Finance Minister. has not reflected in his budget speech what was the total provision of minimum needs programme in 1974-75, what was the actual expenditure, what was the physical target. And then during 1974-75 even for next year, Sir, the budget is completely silent so far as minimum needs is concerned—about these things I shall speak on cut motions. Here one thing I shall mention. Sir, in the

Revenue Department which is held by one of our oldest Minister oldest not by age but oldest in political life, the minimum needs programme envisaged to give land to the landless people. I would like to ask on the floor of the House to the Finance Minister, what was the target they have achieved in 1974-75. I wish the Finance Minister replies to this question with all honesty and sincerity which really haunts us like anything. Sir, during the last three years when we are in the State Assambly, the Chief Minister has given promises after promises and on the basis of these assurances we have assured our peeple that their demands would be looked into but uptil now these promises have not been fulfilled. Sir, I would like to draw the attention of the House to a very important matter which refers to the economic growth of the State. This is in regard to giving some facilities by the Union Government. The Govt. of India has got some agencies in the States and through these agencies they are rendering services to the States by holding some infrastructure for the economic growth of the States. But these organisations are not being utilised by the State Government, rather the Govt. of Assam has totally failed to take the services of these central organisations which are here and for which the people of Assam are paying revenue. One of these organisations is the nationalised Banks. These Banks were nationalised with big frontline only with the idea that money deposited in these banks will be made available to the poorer sections of the people but here in Assam what happens, Sir ? The attitude of the nationalised banks are very apathetic so far as the local needs and the basic needs of the local people are concerned. Uptil now the nationalised banks have invested only 20% of the deposit of the State and they are apathetic in the matter of opening up of new branches Sir, in 1970-71 they did not open a single branch in Assam while 200 branches were opened in India; during 1973-74 only 14 branches were opened in

Assam while 628 branches were opened in the country. In 1974-75 they are coming up with 21 branches in Assam while 454 branches have been opened all over the country, Sir, the State Government failed totally to make these nationalised institutions involved with the matter of giving advances to the priority sectors such as, Corporation, Agriculture, Industries, etc. Sir, unless these banks come in a bigger way I do not see any future for the down trodden people about whom the Chief Minister is so vocal. Sir, there are many institutions of this type like, Industrial Finance Corporation, Agricultural Reference Corporation, Small and Marginal Farmers Development agencies, Rural Electrification Corporation etc. etc., and we have failed to take the services of these institutions. I do not want to go into details of the workings of the institution like the N.E.C. Sir. N.E.C. is the apex organisation of the North Eastern States where Assam is a major partner. The Chief Minister is a Mem e of this Council and yet we have failed to get the services of the North Eastern Council for the benefit of the State of Assam. Sir, I shall try to bring to the notice of the House a few of the other central agencies which were working in the State. As for example, the service of the Railways. Assam is a State which is far from Delhi and all essential commodities have to be brought from outside. When these commodities reach Gauhati their prices go up and there is no check. Whatever price is demanded we have to pay. If the Supply Minister is asked about it he will say that these are not controlled commodities. Sir, all the essentials we have to get from outside and we have not been able to impress upon the Railways that because of justice and equity and regional imbalance the railways should give us some sort of a subsidy for transportation, If this is not possible then we must ask for differential freight rate, that is, for all the essential com-

modities the Railways should charge equal freight rate whether the distance is 2000 KM or 100 K.M. and then we will be able to raise some sort of economic growth in the State of Assam. Leaving a side this question, the Railways are also not very keen for their developmental activities in Assam and the State Government has totally failed to impress upon the Railway Minister in this respect. Sir, when we were attacked by china, Pandit Nehru said, my heart goes to the people of Assam, but when the central leaders are invited to visit Assam, they refuse to come.

Now, Sir, I must say something about the Food Corporation of India. This is a central organisation and we have entrusted that organisation with the work of procurement of food in this State. This Corporation, at the instance of the State Government, have agreed to have a branch of the All India Food Corporation. So far as the functions of this organisation is concerned, I would like to mention a small point. Sir, generally the Regional Branch Manager should be an I.A.S. officer from the State Cadre. we had an I.A.S. officer, Mr. Arunoday Bhattacherjee, but I do not know what happened to the Government of Assam, he was released to go to the Govt, of Meghalaya. After that the Food Corporation asked the State Government to give another I.A.S. officer from the State Cadre and I am sorry to say that the Chief Minister failed to provide one I.A.S. officer, Then another gentleman who was a joint manage of Port Operation but who was suspended because he had submitted inflad medical bills and who was somehow reinstated and when appointed as a Regional Manager of the F.C.I. Orissa refused to be taken in by Mrs. Satapati, the Orissa Chief Minister' was posted to Assam as Regional Manager. Since his appointment as Regional Manager the local boys are not getting any job in the F.C.I. On the .9. 10.74 this gentleman had a mee-

ting with our Chief Minister regarding procurement of paddy-till that day the F.C.I. did not procure a single' Kg of paddy.

On the same day when he met the Chief Minister he sent a telegram to all the branches of the Corporation saying that untill further decision taken by the headquarter is at Calcutta—regarding procurment from coming Khariff season no action should be initiated by you in this regard. The telegram was sent to the District Managers and the Zonal Manager at Calcutta. This telegram was sent by the Regional Manager, Gauhati. This Government is not aware of the activities of these top officers who are sent to Assam. The Ministers are interested in lingering in power and they do not care to know what these officers from the Central Government are doing. They do not know that this gentleman who was the Deputy or Joint Manager in the Port Operation has been sent here in this State when he was rejected by the youngest lady Chief Minister, Shrimati Nandini Satpati. When Nandini Satpati could reject him this Government did not have the courage to reject him.

Now, Sir, regarding A. G.'s office, we all know that it is an indispensable office in so far as the economy and accounting of the State is concerned. Sir, the other day, regarding the shifting of the A. G.'s office the Chief Minister was very kind to give a contradictory statement. When I asked whether the A. G.'s office would be shifted to Gauhati he said that already a skeleton office of the A. G. is functioning at Gauhati to deal with the day to day working of the Government. But Sir, this skeleton office is a part of the Outside Audit Department which has no connection with the day to day accounts of the State Government and the main office is still functioning at Shillong. The Chief Minister does not even care to know what are the functions of the A. G.'s office at Gauhati. Why our officers are run to Shillong for their pay slips ? Why a pensioner has to go to Shillong even now for finalising his pension case ? Why a student has to run to Shillong

for a loan or stipend of Rs. 100/-? The Chief Minister did not have the time to go into these questions. The main sections of A. G.'s office which are closely connected with the day to day affairs of the State Govt. as well as public are still in Shillong. For example the Treasuary Sections dealing with all records of receipts and payments of the State and Central Governments, Pension Sections, dealing with payments of pension, gretuity and all retirement benefit to the pensioners, Loan Sections, dealing with all loans and advances, i.e., Agricultural loan, Relief and Rehabilitation loan, House Building loans, Educational loans, Scholarships etc. Gazetted Audit Sections dealing with issuing of payslips to Government officers maintenance of records etc., and C. P. F. Sections maintaining Provident Fund Accounts of all classes of State Govt. employees, are still functioning at Shillong. Sir, the small States like Manipur, Nagaland, Mizoram, Meghalaya and Arunachal have come into being which were parts of Assam. But in these States the Accountant General's offices have been established and are working independently. Assam, although it is the biggest State, has been tagged with Meghalaya, Mizoram and Arunachal Pradesh A. G.'s office and the office is functioning at Shillong. Sir, a conspiracy is going on in A. G's office but uptill now not a single letter has been issued by this Government in this regard. The Chief Minister had been to Delhi several times but he did not have the courage to take up the matter with the Union Finance Minister for the shifting of A. G's office. How is it that Tripura State, about 1/5th of Assam. has a separate A. G. office but we cannot have it ? Sir, 70 /. of the work-load in A. G's office is from Assam but even then the office is at Shillong.

Similar is the case with P. & T. Department. They are having one circle office for all the States of N E. region and the office is at Shillong. Even the smaller States than Assam have separate P. & T. circle office but Assam does not have. So far as Assam is concerned,

when we wanted to have a circle office Mr. Bahuguna said that regarding the question of having more than one circle in the N. E. region, it will be considered after receipt of the report of the Administrative Reforms Committee. So far as Assam is concerned, one has to wait for the Administrative Reforms Committee's report to have a separate P. & T. circle but the smaller States than Assam are having separate P. & T. circles. Sir, these are all political decisions taken at the top at Delhi and we are deprived of employment potentials in the P. & T. Department and A. G.'s office. Sir, most probably you are aware of the efficiency of the P. & T. Department here. Most probably you are getting wrong telephone Bills.; you are not making any trunk calls bu 1 you are getting trunk call bills ; you are not making any local calls but you are bills and unless you make the payment of the bills your line will disconnected. Sir, we are paying for p. & T. services without getting any service whatsoever. So, Sir, we have the right to tell those who are at the helm of affairs of the Deptt. that unless you give us better service, it is no use having this Department here and we do not want it.

Sir, last but not the least I want to tell that toe year 1975-76 will not be any better than we had in the year 1974-75. Unless we spend our limited resources with honesty and integrity, it will be very difficult to safe the people.

শ্ৰীবিৰেন ৰাম ফুকন :

অধ্যক্ষ মহোদয়, জয় জয়তে আমি এই সদনত যিখন আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে দাঙি ধৰিছে তাৰ কাৰণে মই ওলগ জনাইছো। এই কাৰণেই ওলগ জনাইছো যে, এই বাজেটত ৰাইজৰ ওপৰত কোনো কৰ কাটল লগোৱা নাই, কিন্তু ৰাইজে ধৰি লৈছে যে, এইবাৰ বাজেটত কৰ কাটল লগাব। তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এইটো দেখা গৈছে যে, বাজেটখনত কৰ কাটল লগোৱাই নাই বৰং এখন ৰাহি বাজেট হিচাবে উপস্থাপিত কৰিছে। মহোদয়, প্ৰথমতে আমাৰ দেশ কৃষি ক্ষেত্ৰতে বহুতো সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছে আমি সকলোৱে জানো যে আমাৰ ৰাজ্য কৃষি প্ৰধান ৰাজ্য। আৰু

বিশেষকৈ আমাৰ কৃষক সকলেই দেশৰ মেৰুদণ্ড। এওলোকক কিমান খিনি সুবিধা দিব পৰা হৈছে সেই কথা মই নিজেই কব পৰা নাই। কৃষিৰ প্ৰধান আৰু প্ৰথম আহিলাই হল জলসিঞ্চন। এই জলসিঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত যিখিনি ব্যৱস্থা হব লাগিছিল সিমানখিনি দেখিবলৈ পোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে মই মোৰ সমষ্টিৰ কথা কওঁ। মোৰ সমষ্টিত প্ৰচুৰ পৰিমানে ঘেহু খেতি হৈছিল। কিন্তু পানীৰ অভাৱত ঘেহু বিলাক ৰঙা পৰি গৈছে। পৰই মই উপমন্ত্ৰীৰ লগত কাইকুচি ফাৰ্মলৈ গৈ দেখিলো যে সেই ফাৰ্ম ব্যক্তিগত নে চৰকাৰী ফাৰ্ম। মই শুনিছো, যোৱা বছৰৰ পৰা সেই ফাৰ্ম বিশ্ব-বিদ্যালয়ে লৈছে কিন্তু তাৰ অৱস্থা দেখি দুখ লাগে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি পিচত কব।

মধ্যাহ্ন ভোজনৰ কাৰণে সদন বিৰতি। আৰু আবেলি ২.৩০ পুনৰ বহিব।

শ্ৰীবীৰেন ৰাম ফুকন : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জলসিঞ্চনৰ বিষয়ে কৈছিলো। মোৰ অঞ্চলত দুটা ফিল্টাৰ পইণ্ট আছে। এতিয়া এইটো কৃষি বিশ্ব-বিদ্যালয়ে লৈছে। তাত দেখা পাইছিলো আয় হয় প্ৰায় ৪০ হাজাৰ টকা আৰু খৰচ হয় দুই লাখ টকা। এইটো বৰঝাৰ ৰাস্তাৰ ওচৰত। এই বিষয়ত সম্পূৰ্ণ ব্যৱস্থা লব বুলি মই আশা ৰাখিছো। আমি জলসিঞ্চনৰ কাৰণে কাম কৰিব লাগিব। আন এটা জলসিঞ্চন আচনিৰ দ্বাৰা চৰকাৰে ৫০ হাজাৰ হেক্টাৰ মাটিত পানী যোগান দিবলৈ ব্যৱস্থা কৰা বাবে মই ধন্যবাদ জনাইছো। ৰাইজে সমবায় পদ্ধতিত খেতি কৰিছে। তাৰ পিচত মোৰ সমষ্টিত এটা বান্ধ যোৱা বছৰ ৰাজ্যিক বান নিয়ন্ত্ৰণ মন্ত্ৰীক দেখুৱাইছিলো। সেইটো কৰা হব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছল। এতিয়া ৰাইজে তাৰ পৰা সুবিধা পাইছে। এই দৰে কাম কৰিলে ৰাইজৰ চৰকাৰৰ ওচৰত আস্থা থাকিব। মোৰ সমষ্টিত দুটা ইৰিগেচন প্ৰজেক্ট আছে। যি দৰে পানী দিব লাগিছিল সেইদৰে পানী দিব পৰা নাই। কপিলি আদি চেনেলৰ দৰে সকলো বিলাকতে মনোযোগ দিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত মনোযোগ দিলে আশা

ৰাখিছো, ৰাইজে সুবিধা পাব। বান পানীয়ে আমাৰ ৰাজ্যখনক ক্ষতি কৰিছে। বছৰি বছৰি গাওঁ ভূই পানীয়ে উটুৱাই লৈ যায়। মোৰ সমষ্টিত ধাৰাপুৰৰ পৰা পলাসবাৰীলৈ এটা বিং বান্ধ দিয়া কথা আছিল। আজিলৈকে সেইটো হৈ উঠা নাই। এই ধাৰাপুৰ বান্ধটো ভাঙিলে বহু গাওঁ পানীৰ তলত যাব। যোৱা বছৰ ৬ লাখ ৭৫ হাজাৰ টকাৰ আচনি এখন দিছিল। এতিয়া শুনিবলৈ পাইছো একলাখ দিছে। তিনিলাখ টকা মানৰ বন্ডাৰ পৰি আছে।

এই বান্ধটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ কিয়নো এই বান্ধটোৰ কিবা বিপৰ্য্যয় হলে গাওঁ-ভূই সকলো তল যাব। গতিকে বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগে এইটোৰ প্ৰতি বিশেষ ভাৱে দৃষ্টি পাত কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে যথেষ্ঠ কৰিছে আৰু নজৰ দিছে কিন্তু আমাৰ এটা অঞ্চল আজৰা বুলি গাওঁ এখন আছে তাত জনসংখ্যা বছৰে বছৰে বাঢ়ি গৈ আছে। ১০ মাইলৰ ভিতৰত তাত এটা 'পাবলিক হেলথ্ চেন্টাৰ আছে। কিন্তু বিশ্বস্তসূত্ৰে শুনিবলৈ পোৱা মতে সেই হস্পিতাল খন তাৰ পৰা উঠাই বকোলৈ নিব। এই খবৰটোৱে তাৰ ৰাইজক বৰ হতাশ কৰি তুলিছে। তাত মহামাৰী আদি হলে সেইবোৰ চাবৰ কাৰণে ডাক্তৰ ইন্সপেক্টৰ আদি আছিল। কিন্তু এই হস্পিতাল খন তাৰ পৰা যাব বুলি শুনি বিৰাট দুচিন্তা হৈছে। এই বিষয়টোৰ প্ৰতি মই আমাৰ সংশ্লিষ্ট বিভাগৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ। জনজাতি বসতিপূৰ্ণ ৰাণী অঞ্চলত এটা ৰোৰেল হেলথ্ চেন্টাৰ হব বুলি আমাৰ চৰকাৰে কৈছিল। কিন্তু সেই চাবচেন্টাৰটোও নহব বুলিহে গম পোৱা গৈছে। আমাৰ স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী গৰাকীয়ে এইটো হববুলি তেখেত এবাৰ তালৈ যাওঁতে কৈ আহিছিল। গতিকে এইটো যাতে হয় তাৰ কাৰণে মই আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ।

তাৰ পিছত মই আমাৰ বনজ সম্পদৰ বিষয়ত কওঁ যে, যি ধৰণৰে আজি আমাৰ বনজ সম্পদ ধ্বংশ হব ধৰিছে তালৈ চাই আমাৰ সমষ্টিৰ সম্পদ নাইকীয়া হৈ যাবৰ উপক্ৰম হৈছে। সুন্দৰ হাব জংঘল বিলাক আজ ক্ৰমে নাইকীয়া হৈ যাব ধৰিছে। কপিলাবাৰীত এখন ফাৰ্ম্মৰ কাৰণে ৫ হেজাৰ

মাটি চৰকাৰে দিছে কিন্তু তাৰ বাইজৰ পৰা জনামতে ফাৰ্ম্মত যি কাম হব লাগিছিল সেইটো হোৱা নাই। সেই ফাৰ্ম্মৰ পৰা চিত দিয়াৰ যিটো কথা ভাবিছিল সেই চিত দিবপৰা নাই। তাৰোপৰি আৰু তিনিহেজাৰ বিশ বিঘা মাটি বিছাৰিছে। গতিকে চৰকাৰে আমাৰ বনজ সম্পদ বিলাক ধ্বংশ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ সতৰ্কতাৰে অলপ দৃষ্টিপাত কৰি কাম কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত আমাৰ গুৱাহাটীৰ মিউনিচিপেল কৰ্পৰেশ্বনৰ বিষয়ত অলপ কওঁ যে, কৰ্পৰেশ্বন হোৱাৰ আগতেই গুৱাহাটীৰ ৰাস্তা-পদূলী আদিৰ ব্যৱস্থা ভাল আছিল বুলি কব পাৰি। কিন্তু আজি কালি কৰ্পৰেশ্বন হোৱাৰ পিছত কিবা ৰাস্তাঘাট বা নলা-নৰ্দ্দমা আদিৰ ক্ষেত্ৰতেই কিবা হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। এই বিষয়ে আমাৰ কৰ্পৰেশ্বন কৰ্তৃপক্ষক সুধিলে কয় যে, চৰকাৰে এই বিলাক উন্নতিৰ কাৰণে যথেষ্ঠ পৰিমাণে টকা পইছা আদি দিব পৰা নাই। গতিকেই আজি ইয়াত এটা কৰ্পৰেশ্বন হল যদিও তাৰ অৱস্থা অতি দুৰ্ব্বল। চৰকাৰে ইয়াৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিব বুলি মই বিশেষ ভাৱে অনুৰোধ কৰিছোঁ।

ৰাস্তাটোৰ ক্ষেত্ৰটো চৰকাৰে কৰা কামৰ শলাগ লৈছোঁ। কিন্তু যি বিলাক অঞ্চলত প্ৰয়োজনীয়তা চাই ৰাস্তা-ঘাট বেছি হব লাগিছিল সেই বিলাক জেগাত হলে সেই পৰিমানে ৰাস্তা-ঘাট হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে মোৰ সমষ্টিটোৰ কথাকে কব পাৰি। তাৰ ৰাস্তা-ঘাটৰ অৱস্থা অতি বেয়া। ৰাস্তাৰ কাৰণে ৰাইজে জীয়াতু ভূগিছে। এই অঞ্চলৰ বেছি ভাগ মানুহেই জনজাতীৰ মানুহ, অতিকৈ পিছ পৰা। গতিকে এই পিছপৰা জনজাতীয় মানুহ খিনিয়ে যাতে আৰু জীয়াতু ভূগিব লগীয়া নহয় তাৰ কাৰণে ৰাস্তা-ঘাট আদি ঠিক কৰি দিবৰ কাৰণে মই আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰীক বিশেষভাৱে অনুৰোধ জনাইছোঁ। এই খিনিতে আৰু এটা অতি দুখৰ কথা যে, সেই অঞ্চলত আজিলৈকে কোনো মন্ত্ৰী আৰু বিভাগীয় বিষয়াসকলেও পদাৰ্পণ নকৰে। এই খিনিতে আমাৰ মাননীয় গৃহমন্ত্ৰীৰ এটা শলাগ লৈছোঁ আৰু সেইটো হৈছে যে ৰাণীত এটা পুলিচ আউটপষ্ট লাগে বুলি বহুত দিনৰে পৰাই দাবী কৰি অহা হৈছিল। বাজ্যিক মন্ত্ৰী থকা অৱস্থাৰ পৰাই এইটোৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰি অহা হৈছিল। ইতিমধ্যে তেখেতে এইটোৰ কাম আৰম্ভ কৰিছে।

তাত যি বিলাক পুলিচ আছে তেওঁলোকৰ লাঠিৰ বাহিৰে আৰু একো নাই। যি হেতু সেই ঠাইডোখৰ অসম মেঘালয়ৰ সীমান্তবৰ্ত্তী গতিকে সেই পুলিচ আউট পষ্টৰ পুলিচ বিলাকক সশস্ত্র কৰি তুলিব লাগে। ১০ বছৰৰ আগতেই ৰাণীত এখন পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ থানা হবলাগে বুলি তাৰ কাৰণে মাটিও দিয়া হল। কিন্তু আজি কোপতি তাৰ হলে একো নহল। মহোদয়, বিভিন্ন শিতানত আজি যি বিলাক কথা উত্থাপন কৰিলোঁ এই কথাবিলাক যাতে আমাৰ চৰকাৰে সহানুভূতিৰে বিবেচনা কৰে তাকে কামনা কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

শ্ৰীপ্ৰেম বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় বিত্ত মন্ত্ৰীৰ বাজেট খন চালি জাৰি চোৱাৰ সুযোগ পাইছিলোঁ আৰু চালি-জাৰি চোৱাৰ সুযোগতে তেখেতৰ ১৯৭৫-৭৬ চনৰ যি বাজেট ডাঙি ধৰিছে এইখন পঢ়ি মোৰ এনেকুৱাই ধাৰণা হল যে, সচাঁকৈয়ে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এই বাজেতৰ জৰিয়তে অসমৰ ভূখণ্ডত এক স্বৰগৰ কল্পনা কৰিছে। তেখেতে বাজেট খনক দুটা খণ্ডত বিভক্ত কৰিব বিচাৰিছে। প্ৰথম খণ্ডৰ জৰিয়তে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে অসমৰ ভূ-খণ্ডত অলিক ভাৱনাৰে এক স্বৰগৰ কথা চিন্তা কৰিছে আৰু সেই একেখন বাজেটতে আচল বাস্তৱক নেওচি ৰাজ্যখনৰ শতকৰা ৯০ ভাগ মানুহক নৰকৰ ফালে ঠেলি দিয়াৰ পৰিকল্পনাও সেই একেখন বাজেটতে কৰিছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই কথাৰ লগত আপোনিও মোৰ লগত একমত হব যে, এই বাজেটৰ জৰিয়তে এক শ্ৰেণীৰ শাসকৰ সৃষ্টি কৰিছে আৰু ৯৯ ভাগ শাসিতলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছে। মই এই শাসক সকলক অসমীয়া বুলি কৈছোঁ আৰু যি সকলৰ কাৰণেই এই বাজেটখন কৰা তেখেত সকলক অসমবাসী বুলি কৈছো। যি বিলাক শাসকক লৈ অসমীয়া বুলি কৈছো সেই সকলক লৈ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এই বাজেটৰ জৰিয়তে অসম ৰাজ্যখনৰ জনসংখ্যাৰ একভাগ লৈ যি স্বৰগৰ চনাৰ পৰিকল্পনা কৰিছে তাত শতকৰা ১০০ ভাগৰ ভিতৰত ১০০ ভাগেই অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ পৰা উৰ্দ্ধগামী হৈছে। ই পনে সেই একেখন বাজেটতে অৱস্থাৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি শতকৰা ৯০ জন দৰিদ্ৰ জনসাধাৰণৰ শতকৰা ১০০ জনৰ তললৈ থেলি

লাগিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি আচৰিত হব যে আমাৰ যি খন স্মাৰক পত্ৰ, ১৯৭৫।৭৬ চনত ইয়াৰ নং পেজত এই হিচাবটো দিয়া নাই, বিক্ৰী কৰ যোৱা বছৰ ২৭ লাখ ২০ হাজাৰ টকা পোৱা হৈছিল কিন্তু এই বছৰ সেই এমাউণ্টতো নামি আছিল। আমাৰ দেশখনত দুখীয়া মানুহবোৰে কৰ-কাটল দিব পৰা নাই আৰু যি বিলাকৰ সামৰ্থ আছে বা যি সকলে এই কৰ-কাটল নিয়মীয়াকৈ দিব পাৰে সেই সকলে কৰ ফাকী দি আছে। সেই সকলৰ পৰা কৰ আদায় কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে? যোৱা বছৰ ইনকাম টেক্স ৩ লাখ ৩৫ হাজাৰ টকা পাইছিলো, এই বাৰ মাত্ৰ ৩ লাখ ১২ হাজাৰ টকা পোৱা হৈছে। গতিকে দেখা যায় এই খিনি সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট বাধাপ্ৰাপ্ত হৈছে। গতিকে এই কৰ আদায়ৰ ক্ষেত্ৰত কিছু অমনোযোগিতাৰ প্ৰমাণ পোৱা গৈছে। আমাৰ ৰাজ্যখনৰ কৃষি বা আন আন দিশ গঢ়ি তুলিবলৈ হলে এই কৰ-কাটল বা ৰাজহ ইত্যাদিয়েই মূল ভেটি গতিকে এই কৰ বিলাক আদায় কৰিবৰ কাৰণে অধিক সক্ৰীয় আৰু ক্ষিপ্ৰতৰ হব লাগে।

তাৰোপৰি ৰাজ্যখনৰ বছৰি বাজেটত কন্টিজেঞ্চি ফান্দৰ ইয়াৰ অ'পিনিং বেলেন্সত ১৪৮ লাখ ১০ হাজাৰ টকা দেখুৱা হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয় যি কন্টিজেঞ্চি ফান্দ, দেখুৱাইছে সেই ফান্দৰ লজিং বেলেঞ্চ দেখুৱাইছে ১৪৮ লাখ ২৫ হেজাৰ টকা আৰু অপুনিং বেলেঞ্চ দেখুৱাইছে ১৪৮ লাখ ১৩ হেজাৰ টকা অৰ্থাৎ মাত্ৰ ১২ হেজাৰ টকাৰ পাৰ্থক্য। এখন ৰাজ্যৰ কন্টিজেঞ্চি ফান্দৰ পাৰ্থক্য যদি মাত্ৰ ১২ হেজাৰ টকাহে পাৰ্থক্য হয় তেনেহলে সহজে অনুমান কৰিব পাৰি সেই ৰাজ্য খনে অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত কিমান আগ বাঢ়িব পাৰিছে। আমাৰ দেশ অৰ্থ নৈতিক দিশত দেৱলীয়া হৈছে লাওলোৱা টোকাৰী বজোৱা অৱস্থা হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ চৰকাৰে কি লৈ পৰিকল্পনা কৰিছে? কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমৰ পৰা ৩০০ কোটি টকা কৰ আদায় কৰে। তাৰে মাত্ৰ ৫০ কোটি টকা অসমক দি কণা হাঁহক পতান ধান দি হাত সৰাদি

হাত সাৰে। আচলতে সেই আয়ৰ অংশ আমি বহুত বেচি পাব লাগে। সেই কাৰণে আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক জনায় দিয়ক যে এই খন তেওঁলোকৰ উপনীবেশ নহয় যে ইয়ালৈ আহি ধন ঘটি লৈ যাব আৰু তাৰে সামান্য এটা অংশ দি মুখ মাৰিব। সেইটো হব নোৱাৰে।

উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰচুৰ সম্ভাৱনা থকা স্বত্বেও এতিয়ালৈকে উল্লেখ যোগ্য একো উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰা নাই। যি দুই-এটা কল-কাৰখানা হৈছে সেই কেইটাও টাটা বিৰলাৰ গোষ্ঠিয়েহে হৈছে। ইংৰাজে চাহ বাগিছা খুলি যি ভূ-স্বৰ্গ ৰচনা কৰি ছিল সেই চাহ শিল্প লাহে-লাহে বিৰলা সকলৰ হাতলৈ যাব ধৰিছে। অসমবাসী শতকৰা ৮০ জনেই খেতিয়ক, অথচ সেই খেতিয়ক সকলৰ খেতিৰ উপযোগী যথেষ্ঠ মাটি নাই। চিলিং আইন পাচ হোৱাৰ পিচত খেতিৰ উপযোগী বহুত মাটি চাহ বাগিচাৰ পৰা পাব বুলি চৰকাৰে হিচাপ কৰিছিল। কিন্তু নটিচ পোৱাৰ পিচত বাগিছাৰ মালিকবোৰে ধুমধাম খেতি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰি দিলে। এই মাটি বাগিছাৰ পৰা আদায় কৰি আমাৰ মাটিহীন খেতিয়কক দিয়কচাৰে বাগিছাৰ মালিক সকলৰ বেলেগ খেতি কৰিবলৈ চৰকাৰে উদগনীহে দিছে। ফলত বিশেষকৈ অনুসূচিত জাতি জনজাতি বনুৱা আৰু অন্যান্য মাটিহীন লোকৰ কাৰণে মাটিৰ সংখ্যা কমি আহিল।

আজি খেতিয়ক ৰাইজক উদগনী দিবৰ বাবে চৰকাৰে কি কৰিছে? জলসিঞ্চনৰ কোনো ভাল ব্যৱস্থা নাই আৰু তাৰ কাৰণেও মাত্ৰ ৩ কোটি টকাহে ধৰিছে। কৃষি উন্নতিৰ কাৰণে মাত্ৰ ৩ কোটি ৪৬ লাখ টকা ধৰিছে। বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ বাবে শতকৰা ৮০ জন খেতিয়কৰ বাবে মাত্ৰ চাৰে সাত কোটি টকা ধৰিছে কৃষি আৰু জলসিঞ্চনৰ শিতানত। এপাচি কচু শাকত এটা আলুকৰ দৰে ই মাত্ৰ সাত ভাগৰ এভাগহে। আজি খেতিয়কক উন্নত সজুলী সচ সাৰ আৰু পোক মৰা ঔষধ আদিৰ যোগান ধৰিব পাৰিলেহে কৃষিৰ উন্নতিৰ লগতে কৃষকৰো উন্নতি হব। তেওঁলোকৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ টনকিয়াল কৰিবৰ মন কৰিলে কুটিৰ শিল্পত

নিয়া হৈছে। এই বাজেটৰ জৰীয়তে আমাৰ ৰাজ্যপালৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আমাৰ ৰাজ্যৰ মূখ্যমন্ত্রীকে আদি কৰি মন্ত্রী মণ্ডলী, এম, এল, এ, আই, এ, এছ বিষয়া বা ব্যৱসায়ী সকল যি সকলক অসমীয়া বুলি কৈছো, যি বিলাকক লৈ শতকৰা একজন লৈ স্বৰগৰ পৰিকল্পনা কৰা হৈছে। গাঁৱলীয়া জনসাধাৰণৰ শতকৰা ১০০ ভাগৰে দৰিদ্ৰৰ শেষ ঠাইলৈ অৰ্থাৎ নৰকলৈ পথাই দিছে। আপোনি অধ্যক্ষ মহোদয়, আচৰিত হব যে, এই একেখন বাজেটতে কিছুমান কৰ্ম্মচাৰীৰ কাৰণে তিনি হেজাৰৰ পৰা পাচ হেজাৰ পৰ্য্যন্ত মাহে দৰ্ম্মহা পোৱাৰ ব্যৱস্থা আছে আৰু আনহাতে আমাৰ চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্ম্মচাৰী বিলাক যি বিলাকে মাত্ৰ মাহে ১০০ টকাহে পায় যাৰ ফলত তেওঁবিলাকে থাকিবলৈ ঘৰ, পিন্ধিবৰ কাৰণে কাপোৰ আৰু লৰা-ছোৱালীৰ বেমাৰ-আজাৰ আদি হলে চিকিৎসাৰ কাৰণে হাঁহাঁকাৰ কৰি শেষত মৃত্যুবৰণ কৰিবলগীয়া ব্যৱস্থা এই একেখন বাজেটতে আছে। মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে এই শতকৰা ২০০ ভাগ লৈ যি স্বৰগ-নৰক পতাৰ বাজেট কৰি যি ব্যৱধান দেখুৱাইছে সেই ব্যৱধানেৰে এই ৰাজধানীৰ আশে পাশে এটা মন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠাকৰি তাত সদায় ৰাম নাম লৈ থাকিলেও সমাজবাদী নীতি, সমাজবাদী অৰ্থ-নীতিৰ অৰ্থ কেতিয়াও উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰিব। এই বাজেট ৩৮৫ কোটি ৪৪ লাখ টকাৰ বাজেট (বছেৰেকীয়া) কৰা হৈছে। ইয়াত আমাৰ মাননীয় মূখ্য মন্ত্ৰীয়ে চাৰিও ফালৰ পৰা ৰাহিকৰি দেখুৱাইছে। কিন্তু এই ৰাহি আচল ৰাহিনে? এটো মাথোন অলীক কল্পনাহে। ৩৮৫ কোটি ৪৪ লাখ টকাৰ বাজেটত ২০ লাখ ৪৪ হেজাৰ টকাৰ ৰাহি দেখুৱাইছে তাৰ আনুপাতিকটো এক লাখৰ ভিতৰত ৫৮ টকা। এইটো অস্বাভাৱিক কথা। মুঠৰ ওপৰত যিটো ৰাহি দেখুৱাইছে সেইটো অলীক ভাৱনাহে। শতকৰা পাচ ভাগ যদি ৰাহি হলহেঁতেন বা ৩৮৫ কোটি টকাত যদি ১৯ কোটি টকা ৰাহি হলহেঁতেন তেতিয়াহলেহে আমি এইখন এখন ৰাহি বাজেট বুলি কলোহেঁতেন। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যখনৰ উন্নয়নৰ কাৰণে ৰাজ্যৰ পৰিকল্পনা কৰা হৈছে। তাত ৫৮ কোটি ৬২ লাখ টকা ধৰা হৈছে। মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে আগতে ঘোষণা

কৰিছিল যে, আমাৰ ৰাজ্যখনৰ কাৰণে ৫ম পৰিকল্পনাত ৪৬২ কোটি টকাৰ পৰিকল্পনা কৰা হব। মই মূখ্যমন্ত্ৰীক আজি সুধিব খুজিছোঁ। সেই ইমান কোটি টকাৰ পৰিকল্পনা কলৈ গ'ল ?

কিন্তু আমি আজি এই বছৰৰ পৰিকল্পনা ৫৮ কোটি ৬২ লাখ টকাৰে আৰম্ভ কৰিব লগীয়া হৈছেঁা আৰু এই যিটো টকা বছৰৰ পৰিকল্পনাৰ টকা বুলি ধৰি লও তেতিয়াহলে মূল বাজেটৰ শতকৰা ১৫ ভাগহে হব। আমাৰ বাজেট খনৰ ৩৮৫ কোটিৰ ভিতৰত যদি বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত ৫৮ কোটি ৬২ লাখ টকা বুলি ধৰি লোৱা হয় তেতিয়াহলে ৰাজ্যখনৰ বাজেটত উন্নয়ণ মূলক পৰিকল্পনাৰ কাৰণে শতকৰা ১৫ ভাগ বাজেটত ধৰি লোৱা হৈছে আৰু এই পৰিকল্পনাত এনেধৰণে কৰা হৈছে যে আমাৰ সমাজক অৰ্থাত আমাৰ কৃষক শ্ৰেণীক শতকৰা ৯০ ভাগ দৰীদ্ৰ সীমা ৰেখাৰ তললৈ ঠেলি পঠোৱা হৈছে।

আমাৰ পঞ্চায়ত মন্ত্ৰী এতিয়া ইয়াত নাই, আমাৰ বছেৰেকীয়া পৰিকল্পনাৰ জৰীয়তে আমাৰ পঞ্চায়ত উন্নয়ণৰ কাৰণে ২৭ লাখ টকা ধৰা হৈছে : অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে আমাৰ অসম ৰাজ্যখনত তেৰকোটি মানুহ, এই পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণ কৰিবলৈ লোৱা হৈছে বুলি কৈছে কিন্তু এই শিতানত অৰ্থাৎ গাওঁ অঞ্চলৰ উন্নয়ণৰ কাৰণে বাজেটত মাত্ৰ ২৭ লাখ টকা ধৰা হৈছে। হিচাব কৰি যদি চোৱা হয় আপুনি দেখিব আমাৰ ৰাজ্যখনৰ পাৰ কেপিটা ইনকাম ১৬ পইচা আৰু সমবায়ৰ উন্নয়ণৰ কাৰণে ৩০ লাখ টকা ধৰা হৈছে। এই যি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ইয়াৰ দ্বাৰা দেখা যায় শতকৰা ১০০ ভাগ তললৈ ঠেলি দিয়া হৈছে, এইটো কি সমাজবাদী সমাজ হৈছে নেকি ?

ৰাহী বাজেট দেখুৱা হৈছে বুলি কৈছে, আচল ৰাহী বাজেটৰ নমুনা ৰাজহুৱা ব্যয়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে মূলধনৰ আয় বা মূলধনৰ ব্যয়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰে। আমাৰ দুখীয়া মানুহ বিলাকক, দুখীয়া ৰাজ্যখনক অৰ্থ নৈতিক ভাৱে বা সামাজিক ভাবে আগবঢ়াই নিবলৈ হলে আমাৰ যিবিলাক অনাদায়ী কৰ আছে সেই বিলাক উলিয়াব

ভাৰতৰ স্বাধীনতাৰ ২৭ বছৰ পিচতে জলসিঞ্চনৰ ভাল ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। আৰু এই বিষয়ে জোৰ দিব লাগে।

এইখিনিতে মই কব বিচাৰো যে পঞ্চায়তৰ জড়িয়তে আমি যদি কৃষক সকলক জগাব নোৱাৰো তেতিয়া কৃষিৰ উন্নতি হব নোৱাৰে। বৰ্ত্তমানে আমাৰ যি চৰকাৰী কৃষি কৰ্ম্মচাৰীসকল আছে তেওঁলোক আমাৰ খেতিয়ক সকলৰ লগত কোনো সহযোগ নাই। গতিকে তেওঁলোক খেতিয়কৰ বিশেষ সহায়ত আহিব নোৱাৰে।

মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যত কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় এটা আছে। তাৰ পৰা ডিগ্ৰী আৰু ডিপ্লমা লাভ কৰি বহুতো লৰা ওলাইছে। তেওঁলোকে ওলাই আহি যদি আমাৰ কৃষক সকলক কিছু ভাল কৰিব নোৱাৰে তেন্তে ৰাজ্যৰ এই কৃষিত দিগ্ৰী আৰু দিপ্লমা কি মূল্য আছে? আমাৰ কৃষি কৰ্ম্মচাৰী সকলেও এই কথা চিন্তা কৰিবলগীয়া হৈছে। এই ভাৱ লৈ যদি সকলোৱে কাম কৰে মোৰ বিশ্বাস আমি অনেক ক্ষেত্ৰতেই উন্নতি কৰিব পাৰিম। সেই কাৰণে মই আমাৰ কৃষি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰো যে, যাতে তেখেতে কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উচ্চ মহলৰ লগত এই কৃষি বিভাগৰ আৰু খেতিয়কৰ এটা সমন্বয় ঘটায়। কেনেকৈ কৃষিৰ উন্নতি সাধন কৰিব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মহোদয়, আপুনি জানে আপুনি অহা অঞ্চলৰো বহুতো ঠাই এইবাৰ বানপানীত উটি গৈছে। গতিকে এই বানত প্ৰতি বছৰে বান-পানীৰ ধ্বংসলীলা হৈয়ে আছে। বৰ পৰিতাপৰ কথা যে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এই বছৰৰ বাজেটত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে কোনো টকাই ধাৰ্য্য কৰা নাই। আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী কৰিব লাগে যাতে ব্ৰহ্মপুত্ৰ বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কথাটো সোনকালে কেন্দ্ৰৰ হাতলৈ নিব লাগে। নহলে এনেকৈয়ে প্ৰতি বছৰে আমাৰ খেতি নষ্ট কৰে গতিকে চৰকাৰে পুনৰাই জোৰ কৰি এই ব্যৱস্থাতো কৰিব লাগে। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত বৃহৎ আৰু মজলীয়া ধৰণৰ উদ্যোগ আছে। মজলীয়া শিল্পৰ ভিতৰত কুটীৰ শিল্পৰ ওপৰত বিশেষ জোৰ নিদিয়াত আমি দুখ পাইছো। কিয়নো কৃষি আৰু উদ্যোগ যদি সমানে নহয় তেতিয়া ৰাজ্যৰ আৰ্থিক উন্নতি হব নোৱাৰে। আমাৰ এই ৰাজ্যত ১৯৬৯ চনত উদ্যোগ পলিচি যিটো হৈছিল সেইটোক টেকনলজিকেল আৰু

ইকনমিকেল ভিত্তিত এই পলিচি পৰিবৰ্ত্তন কৰাৰ সময় আহিছে। এই ক্ষেত্ৰত মই অলপ পৰামৰ্শ দিওঁ। বৰ্ত্তমানে উদ্যোগৰ কাৰণে উদ্যোগপতি গ্ৰাহক সম্প্ৰদায় চৰকাৰী বিভাগ ইকনমিষ্ট আৰু ইউনিয়নিষ্ট সকলোৰে প্ৰতিনিধিক আমন্ত্ৰণ কৰি আমাৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত কি খিনি উন্নতি কৰিব পৰা হয় সেইটো চাব লাগে। আমাৰ ৰাজ্যত টেকন চাৰ্ভে এটা হব লাগে। ইয়াৰ উদ্দেশ্য হৈছে আমাৰ ৰাজ্যত কত কিমান কেচা সামগ্ৰী পাব পাৰি আৰু কি উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব পাৰে তাৰ এটা সমীক্ষা কৰা উচিত। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ চৰকাৰক কোন সময়ত কি তথ্য লাগে সেইটো চকুৰ পলকতে পাই যাব। এইটো হ'ল লংটাৰ্ম পলিচিৰ কথা। চৰ্ট টাৰ্ম পলিচিত বৰ্ত্তমান আমাৰ যি বিলাক উদ্যোগ আছে সেই বিলাক পুনৰ সংস্কাৰ কৰি লব লাগে। আৰু সকলো বিলাকৰে এটা সমন্বয় ঘটাব লাগে। অন্যান্য ৰাজ্যত ইন্‌ফ্ৰাষ্ট ট্ৰাকচাৰ এটা বাহিৰ কৰি তাৰে এটা কৰডিনেচন কমিটি কৰিছে। আমাৰ ইয়াতো সেইটো কৰিলে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো সুবিধা হব। বিশেষকৈ তেলৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখিবলৈ পাইছো। Refinary will be taken over by the centre and hand over its managements to the state. ডিগবৈৰ যিটো অইল ৰিফাইনেৰী সেইটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে লব। এতিয়া আমি দেখিবলৈ পাইছো যে সেইটো এটা উৰলি যোৱা ৰিফাইনেৰী। অইল ইণ্ডিয়া নাহৰকটীয়াৰপৰা কেৱল শতকৰা ১ পাৰ্চেণ্ট ক্ৰুদ অইল অনা হয়। গতিকে মোৰ পৰামৰ্শ যে, যদি দিব লাগে তেন্তে বঙাইগাওঁ গুৱাহাটীৰ এতিয়াই নিদিয়ে কিয় ? মই বিচাৰো যে, অতি সোনকালে অইল ইণ্ডিয়া অ, এন, জি, চি, দিগবৈ এইবিলাক এটা ইউনিত কৰিব লাগে আৰু তাৰ কাৰণে গোটেই তেল উদ্যোগতো ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰিব লাগে। আজি আমি কাগজত দেখিছো যে, তেল সম্পৰ্কে আমাৰ সংসদী সদস্য সকলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক পৰামৰ্শ দিছে যে, ক্ৰুদ অইলৰ দাম অসমৰ কাৰণে ১৫ টকাৰ ঠাইত ৭৫ টকা হব লাগে। এইটো যদি হয়, তাৰ ওপৰত আৰু এটা কথা যদি হয়,, Royally of the crade should be on the basis of percentage of crude price and it should be not less than 25·/. আমাৰ ৰাজ্যিক পুঁজিলৈ ৬০ কোটি টকা আহিব। এই কথা চৰকাৰে গভীৰ ভাবে চিন্তা কৰিব লাগে। দিগবৈৰ ৰিফাইনাৰী ভাৰততে নহয়, পৃথিবীৰ

জোৰ দিব লাগিব। কিন্তু এই শিতানত একো নাই, মাত্র বৃহত আৰু মজলীয়া শিল্পৰ উন্নতিৰ কাৰণেহে ক্রমে ২ কোটি ৭৯ লাখ আৰু ১ কোটি ৮৩ লাখ ধৰা হৈছে। কিন্তু কুটিৰ শিল্পৰ কাৰণে একো নাই। শিল্পৰ কাৰণে যি অলপ-অচৰপ কৰিছে সেইয়াও বাহিৰৰ মানুহকহে সুবিধা দিছে, যত থলুৱা লোকৰ নিয়োগৰ থল নাই। গাৱে-ভূয়েও হেজাৰ হেজাৰ ডেকা বহি আছে সেইবোৰৰ নিয়োগৰ কোনো সুবিধা নাই। ইয়াৰ পৰা জনসাধাৰণৰ অৰ্থনৈতিক বিকাশ সাধনাৰ কোনো অৱকাশ নাই বৰঞ্চ কঠিণ নৰকলৈ ঠেলি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই বেচি সময় নলও। মাত্র একেবাৰে পিচ-পৰা লক্ষিমপুৰ জিলাৰ দুই-এটা কথা কৈ সামৰিম। প্ৰথমতে জিলাৰ সদৰ হিচাপে ইয়াত এটা জিলা পুথি ভৰাল হোৱা উচিত আছিল। কিন্তু আজিলৈকে তাৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই।

চৰকাৰে এইদৰে কৃষক সকলক সহায় কৰিছেনে কি? এই খেতিয়ক সকলে অধিক শস্য উৎপাদন কৰি চৰকাৰক সহায় কৰাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰৰ ব্যৱস্থা নকৰি অকল যে, ভৰালত গুটিধানো চৰকাৰে সংগ্ৰহৰ নামত তেওঁলোকৰ পৰা কাঢ়ি আনি তেওঁলোকৰ আচামী বুলি পৰিগণিত কৰিছে। এই বিষয়টো অলপ চিন্তা কৰি চোৱাৰ কাৰণে মই মূখ্য মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰিছো মই বেচি নকও দেশৰ বাজেটখন অলপ ঠিক ভাৱে কৰি গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিৰ এটা বুনিয়াদি যাতে গঢ়ি উঠে তাৰ কাৰণে মূখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনাও।

শ্ৰীচন্দ্ৰ বাহাদুৰ ছেত্ৰী : অধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ সদনত আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি খন ৰাহি বা জেট দাঙি ধৰিলে সেই বাজেটৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনালো। ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ কাৰণে যোৱা বছৰটো এটা আৰ্থিক সংকটপূৰ্ণ বছৰ আছিল, সেইকথা মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে নিজেও স্বীকাৰ কৰিছে। ৰাজ্যৰ খাদ্য অভাৱৰ উপৰিও আৰ্থিক সংকট হৈছিল এই সকলো মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে নিজে স্বীকাৰ কৰিছে। মূলত এই সমস্যা সমাধান কৰিব লাগিলে ৰাজ্যৰ আৰ্থিক অৱস্থা ভাল হব লাগিব।

যোৱা কেই বছৰ মানৰ বাজেট পৰ্য্যাবেক্ষন কৰিলে দেখিবলৈ পাম আমাৰ ৰাজ্যত যি খিনি আয় হয় সেই আয় খিনিৰ ৰাজ্যৰ ৯০ হাজাৰ চাকৰিয়ালক দৰমহা দিওঁতেই যায়। ইয়াৰ উপৰিও বছৰি ভাট্টা দিবলগা হৈছে। গতিকে অৰ্থ-নৈতিক ক্ষেত্ৰত যদি আমি টনকিয়াল হব নোৱাৰো ৰাজ্যত উন্নয়নমূলক কাম কৰাতো দূৰৰ কথা চৰকাৰে চলোৱাই টান হব। যোৱা বছৰ এই চৰকাৰে বে-চৰকাৰী পৰ্য্যন্ত এটা ইকনমি কমিটি গঠন কৰিছিল। ইয়াৰ উদ্দেশ্য আছিল আমাৰ ৰাজ্যত কোন ফালৰ পৰা ব্যয় সংকোচ কৰি কোন বিষয়ত ৰাজ্যিক আয় বঢ়াব পাৰি। সেইটো যদি ঠিক মতে কাৰ্য্যকৰী হয় তেন্তে আমাৰ ৰাজ্যৰ আয় বাঢ়িব বুলি আশা কৰো। বিশেষকৈ খাৰুৱা তেলকে ধৰি অন্যান্য খনিজ দ্ৰব্য আৰু মৰাপাটকে ধৰি কৃষিজাত দ্ৰব্যৰ কাৰণে আমি আয়ৰ যি ভাগ পাব লাগে সেইটো যদি আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা নাপাওঁ, অৰ্থাৎ উচিত অংশ উলিয়াব নোৱাৰিলে ৰাজ্যিক পুঁজি টনকিয়াল হব নোৱাৰে। আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ দৰে ৰাজ্যিক চৰকাৰেও কৃষিত অগ্ৰাধিকাৰ দিছে। আজিৰ খাদ্যৰ যি অনাটন হৈছে তাৰ কাৰণে জনসাধাৰণে কাকো ক্ষমা নকৰে এটা বান্ধিব লগীয়া ৰাস্তা যদি অহা বছৰলৈ বান্ধিবলৈ থোৱা হয়, সেইটো সহ্য কৰিব। কিন্তু খাবলৈ নাপালে কেতিয়াও সহ্য নকৰে। যোৱা বছৰ কৃষিৰ শিতানত ৩৪২ লাখ টকা ধৰিছিল, তাৰ ঠাইত এই বছৰ ৩৪৮ লাখ আৰু মাইনৰ ইৰিগেচনৰ ক্ষেত্ৰত আগতে আছিল ৩৬০ লাখ আৰু এতিয়া ৪৭০ লাখ টকা ধৰা হৈছে। জলসিঞ্চন নহলে খেতি বাঢ়িব নোৱাৰে। পানীৰ অভাৱত আমি বৰ্ত্তমানে এটা খেতিহে কৰিছো। কিন্তু জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা আমি তিনিটাকৈ খেতি কৰিব পাৰিম। ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ ৰাজ্যত খেতিৰ উপযোগী যি খিনি মাটি আছে সেইখিনি মাটি হালৰ তললৈ আনিব পাৰিলে বহুখিনি খাদ্য সমস্যা সমাধান হব। তেতিয়া আমি অকল অসমতেই যে, খাদ্য যোগাব পাৰিম তেনে নহয়, ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যকো খাদ্য যোগাব পাৰিম। এই জলসিঞ্চন উন্নত প্ৰণালীত হোৱা কাৰণে হাৰিয়ানা, পঞ্জাৱ আদি ঠাইত খেতিৰ বহুতো উন্নতি হৈছে। আমাৰ চৰকাৰে

ভিতৰতে পুৰণি আউটমডেল হৈ গৈছে সেইটো সংস্কাৰ কৰিব লাগে। শিক্ষাৰ বিষয়ে মই এটা কথা কওঁ, আমাৰ ৰাজ্যখনৰ শিক্ষাই যথেষ্ট সহায় কৰিছে। বহুতো প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি হাইস্কুল হৈছে আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ অঞ্চলতো যথেষ্ট সহায় কৰিব পাৰিছে। বৰ্ত্তমানে প্ৰি-প্ৰাইমাৰী যি ব্যৱস্থা আছে সেইটো বহুতো কম হৈ আছে। এই প্ৰাইমাৰী ব্যৱস্থাতো বৰ্দ্ধিত আকাৰে কৰি শিক্ষাৰ উন্নতি কৰিব লাগে। মই শিক্ষা মন্ত্ৰীক জনাওঁ যে আমাৰ কন কন লৰা-ছোৱালী বিলাকক আগতে ৫ বছৰ বয়সতে স্কুললৈ পঠিয়াইছিলো, এতিয়া ৬ বছৰ বয়সত পঠিয়াই এনেয়ে তিনি বছৰত পঠোৱাৰ যি ব্যৱস্থা আছে সেইটোতো আমি ১ বছৰ পিচ পৰি যাওঁ। গতিকে প্ৰি প্ৰাইমেৰী ব্যৱস্থা উন্নত কৰিব লাগে। মহোদয়ে মোৰ সমষ্টিৰ ৩৮ নং নেচনেল হাইওৱেৰ বাহিৰে এটাও ব্লেক টপিং কৰা ৰাস্তা নাই। আগৰে পৰা যি বিলাক ঠাইত চৰকাৰে চকু দি আছিল এতিয়াও সেইবিলাক ঠাইতে অকল চকু নিদি ৰাস্তাঘাট সম্পৰ্কে অনুন্নত ঠাই বিলাকৰ চকু দিয়াৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰিছো। মই এইখিনিতে বান নিয়ন্ত্ৰন পৰাই ২৫ কিলো মিটাৰ বান্ধ যদি দিয়া হয় তেতিয়া হলে সেই ঠাইত ৫০ হাজাৰ বিঘা মাটি খেতিৰ বাবে ওলাব। এই সন্দৰ্ভত আমি ইতিপূৰ্বে এটা এচটিমেট দিছিলো। এইটো সোনকালে বিবেচনা কৰিব বুলি আশা কৰিলো। ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Shri Dulal Chandra Khound : Mr. Speaker, Sir, our Chief Minister-cum-Finance Minister has received a lot of congratulations for placing a surplus budget, rather a balanced budget. I will also congratulate him for this surplus budget. But with a big 'But', Sir, that surplus budget itself is not unmixed blessings, particularly in an underdeveloped economy and also in the context in which we are discussing the economic situation of Assam as well as the budget. It is correct Sir, we are living inflationary condition and in an inflationary condition a surplus budget is necessary. But to-day's economic condition is not only inflationary, but there is a peculiar feature of the present day capitalist economy. Along with the price rise, soaring inflati-

onary, pressure and stagnation in the production field has become very acute. In such a condition classical method of curbing inflation only through surplus budget will not work. In an under developed State, particularly in an economy like Assam surplus or balanced budget may reflect and it is reffecting now is the stagnation of economy, and not the growth oriented economy. Assam economy is not growth oriented economy. If we are to control the inflationry pressure then it can be done not through a surplus or a balanced budget, but through some other controlling measures. The Government of the state must come to the position of commanding height for controlling the market prices, distribution system and then only the inflationary pressure can be curbed. Sir, Assam's economy is not an isolated phenemenon. Therefore, when we discuss the economy of the State we must take into consideration economic context of the nation or the context of the world economy as a whole and in this context Sir, the Indian economy itself and along with Indian economy not only the economy of Assam is passing through a severe crisis and that crisis is reflected through the inflationary pressure, through the stagnation in production, and in the physical terms it has been reflected in starvation, poverty. unemployment. In such situation Sir, in the economic crisis of our country world economy not only comes, particularly the exploitation of our country as our state by the foreign monopoly corporationsm monopoly companies, must also be discussed. Because without curbing the exploitation of these foreign monopoly corporations, companies no economy can be independent or self-reliant, particularly of the developing country. Sir, recently, in the last week of February all the Asian nations, barring China their expert economists, Government representatives, met, at Bagdad and they came to one unanimous conclusion thit without defeating, without foiling the foreign imperi-

alist pressure no economy in any country can advance, So Assam's economy is to be discussed in that particular context. Sir, Indian economy to-day is facing or undergoing a tremendous inflationary pressure. Sir, the lifting of Arms embargo for Pakistan by the United States what will be the result in this region ? That will mean more expenditure for defence, for protection of our frontierers and there will be less or lower amount of development expenditure for the country. In this situation It is going to distabilise the Indian economy. The President of United Sta tes has already declared that he has the right to distabilise the economy of any country, he has the right to employ C. I. A. Hence, at the moment, synchronising with that the monopoly force the blak-marketiers, wholesellers, hoarders all are combining in our country to-day who are trying to dis-stabilise and create a chaotic condition, both politically and Economically and through that they are trying to take advantage of the chaotic condition and because in this situation we are discussing this budget I will draw the attention of the Finance Minister to one particular aspect that when such attempt is going on to dis-stabilise our economy, to create a chaotic condition of our life who is standing for the democracy. who is standing for the growth of the country and its orderly advancement ? The poorer section of the people, in rural and urban areas are standing by us for an orderly advancement of the country, for the social changes and this budget has denied them and it has nothing to offer them. The people who are standing for the sovereignty of the country for the democracy of the country and for its orderly advancement we have got nothing to offer them ?

Sir, many hon'ble member from the Treasury Benches have enumerated, this Government has built up many school colleges, roads and some industrial units. I am not going to

deny it. Only a blind man can deny ; I am not a blind man and I am not going to deny what Government hasdone. But may I put a question ? By all this what system you are building ? What is the economic policy you are pursuing ? Budget must reflect the economic policy of the Government and the economic aim of the Government. But what do we see from the budget ? Schools have been built, colleges have been opened and roads have been constructed, but during all these years one thing has been done the affluent section of the society has been bulit up, the gap between the poor and the rich is becoming poor wider, is growing poorer and the rich richer. That is the result we have been experiencing for last 27 years and that has been repeated in this budget also.

Sir, the finance Minister is being congratulated for not levging any tax. I am also levging congratulating him that he has not levied any tax on the people. But that is not the question. Tax is not always bad. The question is on whom you leving the tax and that is to be noticed. Sir, the Finance Minister-cum Chief Minister has not levied any tax. That does not mean that he has pursued a sound economic policies. Sir, he has left out one section which is the affluent section of the society from the taxation. He has left out the rural rich from the taxationl. Sir, inspite of the fact that the variout suggestions have been made repeatedly by Raj Committee etc. for taxing the rural rich which is deriving the benefit to a great extent for long 27 years of congress rule. That Govt. has not yet touched that section for mopping up the resources for our developmental works. Sir, our Chief Minister has left that affluent section of the society from taxation because of certain reasons. Sir, it may be the fact that there is political reason behind it. I do not know for what reason that section has been left out. But that affluent section who might have been touched by the Chief Minister has been left out. But, Sir, that is the section who might have been

touched by the Chief Minister to find out the resources for the economic development of the society. Sir, Assam's economy is stagnated economy. What are the reflectins of that stagnation? Sir, our revenue is not such which can meet our budgetted expenditure. But in the revnue account we are not able to raise the income of the State. Then, Sir, the budget shows that we have to cut our developmental expenditure Sir, by cutting our developmental expenditure we are to increase our expenditure on administration. Sir, that shows that our economy is stagnated economy. Then, sir, our economy is stagnated economy because ours is a hunting ground of monopoly. houses both Indian and foreign Sir, the Planning Board of Assam has described it as a Coloniel economy and that is correct not from the point of view of the fact that Central Govt. is not giving the due share from what they are receiving form this State but from the point of view of the fact that foreing monopoly houses along with the India Monopoly houses are exploiting the Assam's economy both in the field of agriculture, tea and oil industries. Sir, till now these expolitations are continning and nothing has been done by the Govt. to nationalise the Tea Gardens and Oil field of Digboi. So, sir, from that point of view colonial it is a coloniel economy and that is why ours has become a hunting ground of monopoly house. Sir, in an underdeveloped country there is only one source for the development of economy and that is industrialisation and the concept so far pursued by the Govt. regarding industrialisation is a wrong concept. Sir, it is totally wrong because of the fact that industrialisation does not mean growth of some factories alone. There may be one unit here or there may be one unit there, But, sir, that is not the industrialisation. Industrialisation is an all comprehensive term and it menas industrialisation of the entire society and it requires not only growth of some factories or some mills like some

sugar mills etc. But it means that the resources of the State are properly utilised through modern techniques modern methods. Sir, that is the industrialisation and that industrialisation requires not only growth of factories but of growth of modern agricultural on mechanised methods. Sir, it is beyond our imagination and we cannot think of modern mechanised methods of agricultural We have not yet been able to build up the infrastructure necessary for the growth of industrial projects. Sir, the industrial climate has not yet been developed in our State and we are still suffering from a serious shortage of electricity. Sir, without electricity and without transport no industry can grow. And in a State like Assam the flow of private-capital is very low and it comes mainly from the monopoly houses and in such a situation the initiative of the State for industriaiisation of the State is very much essential and urgent. But, sir, in this respect the State Govt, has failed to create that infrastructure. Then, sir, what are the other things necessary for the development of our economy ? Sir, the outdated feudal economic exploitation in our country-side and mainly in the rurual areas is still countinuing and our Govt. has not yet finished this from our society. Sir, inspite of the repeated promises and inspite of the fact that an act has been passed by this house this Govt. has failed to wipe out the feudal exploitaion from our countryside and also from the rural areas. Our land reforms measures have not yet been implemented. Our landless agriculturists are not yet given the land. Eviction is still continuing. These are al! due to fedual exploitations. Sir, our fedual exploitation is still goingon. There is complete stagnation in our agricultural production resulting in starvation death, poverty, unemployment and underemployment in the rural areas. We may blame this to the natural calamities like flood etc. But this will not solve the problem. There is inherent internal cause and that has not

yet been removed by the Govt. Unless that is removed from our society, it will be difficult to removc the stagnation from our agricuitural econmy. Then sir, as regards irrigation many of my previous Hon'ble Members have spoken abut it and I do not Like to mention this. But one thing, I would like to mention here that we are still depending on monsoon for our agricultural production. As a result of this, thousands and thousands of people are starving right from Dhubri to Majuli. So, sir, unless and unttl the depending on monsoon for our for our agricultural crops is changed and we adopt modern methods, we cannot increase our agricultural production. Sir, because of this we have seen that for all these long 27 years and particularly after the installation of the present Govt. there are large scale starvation deaths and poverty in the State. Sir, our economic situation has becomes worse day by day. Sir, economic situation is very seriously related to the economic situation of thestate. Without economic situation, there cannot be any politics and then economic situation has given rise to some political situation. Sir, all these forces are contributing their shares to our difficult economic situation and one Hon'ble Member has said this morning that there has been an erosion of faith of the people on the Parliamentary Democracy. Yes, there has been an erosion because the system has so far failed to deliver goods to the poor people

There has been anerosion but who has been taking advantage out of this erosion ? Those forces which are creating chaotic condition they are taking advantage and they are coming out, they are mounting their offensive both economically and politically to destroy the Parliamentary Democracy itself and these forcesare linked with imperialism. and neocolanialism. All these forces are combined together and they are trying to destroy the Parliamentary Democracy and what have we experienced ? We have experienced very recently in our State that those people who have derived immense beni-

fits the permit hoiders, contractors, rich peasants, landlords bus owners Cinema hall Owners they have derived the benefits from this rule for the last 27 years and they have gone against this rule, against the Parliamentary Democracy and democratic institutions itself but thosc people who have not got anything, who are deprived of two square meals even, the minority. this linguistic minority and scheduled caste people who could not derive any benifit expendiheral out of the made by the Government, they stood for the democracy, they stood for out society, they stood for the orderly development of the society. So, Sir, my last appeal to the Government is that these people who are giving the last support, and mind that you are fighting the last ditch battle, and in the last ditch battle, in the fight against the colonialists, againstmonopoly and in this battle. The futnre of Assam will depend-whether we win and these poor people, the rural poorest section of the poor people, the urgan poor, they are standing by us and the future of this State, the future of you, the future of us and everybody who believe in Parliamentary Democracy, who believe in arousing our society, our future depends on those people and not not on the contractors and permit holders or bureaucratic officers. So my last appeal to the Government that there is time still now, they shonld not turn their face from the poorest of the poor who are in the rural areas, in the tribal or backward areas, the scheduled caste people, religious minority people- let us turn our face to them and let us try to do something for them. This is appeal to the Government and let me point out, Sir, that failure of the Government has one true repect that whatever developmental project you are are taking up, whatever expenditure you are making, you have not been able or rather we have not been able to involve those lakhs and croses of people, poor people, in these develop-

mental works in the reorganisation and reseneration of our society. Let us do something and see whether we can involve these lakhs of People for regeneration of the economy of Assam and also the regeneration of our social life. Thank you.

শ্ৰীমতী ৰেৱতী বালা দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি বাজেট দাঙ্গি ধৰিছে তাক ওলগ জনাইছো তাক সমৰ্থন কৰিছো। দুৰ্যোগ-পূৰ্ণ অৱস্থাত এখন কৰ কাটল নোহোৱা যি বাজেট ৰাইজে দাঙ্গি ধৰিছে তাৰ দ্বাৰা ৰাইজ উপকৃত হব। এই বাজেট খনত সকলোদিশ আগুৰিয়াই দিয়া হৈছে। তাৰ ভিতৰত চৰাদামৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। অসম ৰাজ্যখনে আৱশ্যকীয় বস্তু বিলাক বাহিৰৰ পৰা আনিব লাগে। গতিকে অসম খন আনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকিব লাগে। গতিকে খাদ্য শস্য যদি বেছিকৈ আমাৰ দেশত উৎপাদন কৰিব নোৱাৰো তেন্তে এই চৰাদাম কেতিয়াও ৰোধ কৰিব নোৱাৰো। যোগান ব্যৱস্থা ভাল হলেও উৎপাদন বেচি নহলে এই চৰাদাম ৰোধ কৰিব নোৱাৰো। সেই কাৰণে বিতৰণ আৰু উৎপাদন ব্যৱস্থা যদি বেচৰকাৰী অনুষ্ঠানৰ জৰিয়তে ৰখা হয় তেন্তে দুখীয়া ৰাইজৰ উপকাৰ হব। এইটো হলে আমাৰ ধনী দুখীয়া যিটো পাৰ্থক্য আছে তাক দুৰীকৰণ কৰা হব। তাৰ পিচত কৃষিৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। যোৱা বছৰ আমাৰ ৰবি শস্য ভাল হোৱা বুলি কোৱাৰ কাৰণে দুৰ্যোগৰ সময়ত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা যিটো সাহায্য পাব লাগছিল সেইটো নাপালো। গতিকে যি খিনি উৎপাদন হয় তাৰ বিতৰণ ব্যৱস্থাটো আমি আগতে ভাল ভাৱে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব নোৱাৰো তেনেহলে আকৌ সেই দুৰ্যোগ অৱস্থা আহি পৰিব। আগতে বাৰে বাৰে কোৱা হৈছিল যে এই বাৰ বাণ নাহিব পাৰে। এই সদনত বহুবাৰ কোৱা হৈছে যে ছয়টা বানপানী আহি আমাৰ দুখীয়া ৰাইজ আকৌ বিপদৰ সন্মুখীন হব লগা হ'ল। বহুত মানুহ গৃহহাৰা হ'ল। কৃষি বুলিলে বহু কথা আহি পৰে। জলসিঞ্চন, মাটি, ভাল ধৰণৰ বীজ সাৰ আদিৰ কথা আছে। আমি যদি ভাল ধৰণে বীজৰ যোগান নধৰো কৃষক ৰাইজৰ বৰ হতাশাত

পৰে আৰু চৰকাৰ চোকা সমালোচনা সন্মুখীন হব লগা হয়। এইবাৰ চৰকাৰে যথেষ্ট ধৰণৰ খৰতকীয়া ব্যৱস্থা লৈছে। জালুকবাৰী সমষ্টিৰ এক নং পূব অংশত গাওঁ পঞ্চায়তত বিশেষ ধৰণৰ বীজ আৰু সাৰ বীনামূলীয়াকৈ দিয়াৰ কাৰণে তাৰ খেতিয়কৰ অৱস্থা আশানুৰূপ ভাবে ভাল হৈছে।

মোৰ সমষ্টিতে প্ৰায় ৭০০/৮০০ বিঘামান মাটিৰে এখন ডাঙৰ ওখ পথাৰ আছে। তাত ১৯৭২ চনৰ পৰাই জলসিঞ্চন কৰিবৰ কাৰণে নানান আবেদন নিবেদন কৰি আহিছে। জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলে তাত কেইবাটাও খেতি বছেৰেকত কৰিব পাৰিব। সেইদৰে আৰু কেইবাটাও গাওঁপঞ্চায়ত আছে যি বিলাকত ভাল জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলে ৰাইজ বহুলাংশে উপকৃত হব। সেই কাৰণে এই কথাটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ তথা জলসিঞ্চন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ।

তাৰ পিছত আমাৰ চৰকাৰে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যিখিনি কৰিছে সেইখিনি নিতান্তুই যথেষ্ট কৰিছে বুলিয়েই স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। আমাৰ চৰকাৰে বিজ্ঞান সন্মত শিক্ষানীতিৰে শিক্ষাৰ মানদণ্ড উন্নত কৰিবৰ কাৰণে কেইবাটাও আচনি গ্ৰহন কৰিছে। 'পাইলট প্ৰজেক্টলৈ কেইবাখনো আচনি মঞ্জুৰীয়া আৰু এল,পি স্কুল বিলাকত লোৱা হৈছে। কিন্তু যি বিলাক অঞ্চলত এই আচনি বিলাক গ্ৰহণ কৰা হৈছে সেই বিলাক অঞ্চলৰ আৰ্থিক অৱস্থা অতি দুখ লগা। এনে অৱস্থাত এই প্ৰকল্প বিলাক যাতে ঠিক মতে হব পাৰে তাৰ কাৰণে বিশেষ বিবেচনাৰে কাম কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছোঁ। এই বাজেট খনত বিশেষকৈ ১৯৭৫-৭৬ চনত যিটো যোৱা ১৬ তাৰিখে আন্তৰ্জাতিক মহিলা দিবস হিচাবে ঘোষণা কৰা হৈছে, এই বাজেট খনত তাৰ কোনো উল্লেখেই নাই আৰু মহিলা সকলৰ সৰ্ব্বাঙ্গীন উন্নতিৰ কাৰণেও কোনো বিশেষ ধৰণৰ আচনি আদি গ্ৰহন কৰাৰ আভাষ এই বাজেটত নেপালো। এইটো অতি পৰিতাপৰ বিষয় হৈছে। ভাৰতবৰ্ষৰ জনসংখ্যাৰ আধা-ভাগেই হৈছে মহিলা। এই মহিলা সকলে দেশত বিপদ-আপদ, দুৰ্যো-

র্গত সদায় সমানে অংশ গ্ৰহণ কৰি আহিছে। এই মহিলা সকলৰে আজি বহুতো অংশই শিক্ষিত হৈ নিবনুৱা হৈ থাকিব লগীয়া হৈছে। গতিকে মই আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক বিশেষ ভাৱে অনুৰোধ কৰিছো যে, এই মহিলা সকলৰ সৰ্ব্বাঙ্গীন উন্নতিৰ কাৰণে বিশেষ আঁচনি গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকৰ বিভিন্ন সমস্যাৱলী সমাধান কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব।

তাৰ পিচত ৰেচম ও বয়ন শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে, আৰ্থিক ক্ষেত্ৰত ই অকল অসমতেই নহয় গোটেই ভাৰতবৰ্ষতে অৰিহণা যোগাব পৰা বিষয়। মই অলপতে শোৱালকুছিৰ পৰা আহিছো। তাত দেখাত্তকৈ চৰকাৰে যি বিলাক আচনি লব লাগিছিল সেই বিলাক এতিয়াও লোৱা দেখা নাপালো। যি সকল যিটো বিষয়ত অভিজ্ঞ সেই সকলক লৈ যদি কোনো আচঁনি কৰা নাযায় তেতিয়াহলে সেই আচঁনিসদায় আচঁনি হৈয়েই থাকিব তাৰ পৰা কোনো কাম নহব। তাৰ কোনো উন্নতি ও নহব। শোৱালকুছিৰ ৰেচম বয়ন শিল্প অকল ভাৰতবৰ্ষতে নহয় গোটেই পৃথিবীত বিখ্যাত। চৰকাৰে যদি সুচিন্তিত আচনি লৈ এই শিল্পৰ উন্নতিৰ কাৰণে চেষ্টা কৰে তেতিয়াহলে অসমৰ এই প্ৰাচীন শিল্পটোৰ পুনৰোদ্ধাৰ হব, তাৰ শিল্পমানো উন্নত হব আৰু তাৰ যোগেদি আমাৰ লোক সকলো আৰ্থিক ভাৱে উপকৃত হব পাৰিব। ই নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাতো যথেষ্ট অৰিহণা যোগাব।

উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰটো ইয়াত উল্লেখ কৰা হৈছে। বহুতো ডাঙৰ ডাঙৰ উদ্যোগৰ কথা লোৱা হয় কিন্তু সময়ত কিছুমান চক্ৰৰ প্ৰভাৱৰ কাৰণে সেই সকলো বিলাক হৈ নুঠেগৈ। চেনিকলৰ ক্ষেত্ৰতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সাতটা দিছিল কিন্তু শেষত সাতটাৰ ঠাইত হলগৈ তিনিটা আৰু যি বিলাক ঠাইত হোৱাৰ কথা আছিল সেইবিলাক ঠাইতো নহল ফলত ৰাইজ হতাশ হৈছে। জাৰ্ম্মাণ চৰকাৰৰ সহযোগত আমিন গাৱঁত এটা চিগাৰেট ফেক্টৰী পতাৰ কাৰণে মাটি চাই গৈছিল আৰু এই ফেক্টৰীৰ কাৰণে উপযুক্ত জেগা হব বুলিও কৈ গৈছিল কিন্তু সেইটো এতিয়া তাত নগৈ বিলাসীপাৰালৈ গলগৈ। মই আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ

কৰিছো যে, আমাৰ উত্তৰ পাৰটো অতিকৈ পিচপৰা অঞ্চল। সেই অঞ্চটো উন্নয়ণৰ কাৰণে চৰকাৰে উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ ব্যৱস্থা লব লাগে।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ : আপুনি চমু কৰিব।

শ্ৰীমতী ৰেৱতী বালা দাস :— মই এতিয়া অলপ ফিচাৰি বিভাগৰ সম্পৰ্কত কওঁ। ৰাজ্যৰ বিভিন্ন জেগাত আমাৰ পিচপৰা লোক সকল আছে সেইবিলাকৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো সময়ত দেখা যায় যে, তেওঁলোকৰ অ য়ত্বত থকা মাটি বাৰী বিলাকো বেচি পেলায় আৰু তেনেকৈয়ে এই বিলাক ধনীক শ্ৰেনীৰ হাতলৈ যায়গৈ। এই খিনিতে মই এটা পৰামৰ্শ দিও যে, যি সকল লোক যি বিলাক বিষয়ত উপযুক্ত বা আগ্ৰহী সেই সকল লোকক সেই বিলাকত উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ আৰু সা-সুবিধা দিব পাৰিলে তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে অনায়াসেই নিজৰ জীৱিকা উপাৰ্জন কৰিব পাৰে। এই পৰিপ্ৰেক্ষিততেই আমাৰ যি বিলাক মাছমৰীয়া সম্প্ৰদায়ৰ লোক আছে সেই সকলকো এই বিষয়ত সুযোগ সুবিধা দি জীৱিকা উপাৰ্জনৰ পথ সুগম কৰি দিব লাগে। তাৰোপৰি, আমাৰ পিচপৰি থকা অঞ্চল বিলাকৰ ৰাষ্টা ঘাটৰ অৱস্থা বিলাক আৰু বেয়া। এই বিলাক ভাল কৰি লোৱাৰ ব্যৱস্থাও নাই। মোৰ সমষ্টিৰে কেইবা-টাও ৰাষ্টাঘাটৰ কথা ১৯৭২ চনৰে পৰাই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি অহা স্বত্বেও আজিও এই বিষয়ে একো কৰা নহল। বিঁশেষকৈ শিঙি মাৰিৰ পৰা যিটো ৰাষ্টা গৈছে সেইটো ৰাষ্টা যদি থিক মতে ৰখা নাযায় তেতিয়াহলে, বাৰিষা সেইটো ভাঙি গলে গোটেই উত্তৰ পাৰ-টোৱেই বিপদত পৰিব। গতিকে এই ৰাষ্টাটোৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰি সময় থাকোতেই এইটোৰ কাম কৰিব লাগে। তাৰোপৰি যি বিলাক ৰাষ্টা ঘাটৰ অৱস্থা বান পানীয়েই হওঁক বা অন্যান্য কাৰণতেই হওঁক বেয়া অৱস্থাত আছে সেই বিলাকো বাৰিষা অহাৰ আগতেই মেৰামতিৰ কাম হাতত লবলৈ অনুৰোধ কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিব খুজিছোঁ।

আৰু বহুত ঠাই দেখা গৈছে যে চৰকাৰৰ ৰাষ্টা-ঘাট সমূহ মেৰামতি নকৰাৰ ফলত সেইবিলাক উৰলি যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। ১৯৬২ চনৰে পৰাই এই ৰাষ্টাঘাট বিলাক প্লেনত লোৱা হৈছে বুলি ৰাইজক কৈ আহিছো কিন্তু ৰাইজক কৈ অহা মতে আমি এটাও ৰাষ্টা ঘাট লব পৰা নাই। তাৰোপৰি শোৱালকুছিলৈ যাওঁতে শিঙিমাৰিৰ পৰা শোৱালকুছিলৈ যোৱা এই বৃহৎ অঞ্চলৰ ৰাষ্টা ঘাট সমূহ বানপানীৰ প্ৰকোপত ভাঙি-চিঙি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গৰ্ভত জাহ যাব পাৰে। এই বিষয়টোৰ প্ৰতি গুৰুত্ব অৰোপ কৰি মই মাননীয় মূখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়লৈ এচোৰস্ লেটাৰ দিয়াত সেই অঞ্চলৰ বান্ধটো মেৰামতি কৰাত সেই অঞ্চলৰ মানুহ খিনিয়ে কিছু সকাহ পালে। গতিকে পুণৰ মই অনুৰোধ জনালো যাতে সেই পি, ডব্লিউ, দি ৰাষ্টা ঘাট বিলাক ভাল ধৰণে মেৰামতি কৰাৰ কাৰণে যত্নপৰ হব।

যদিও আৰু মোৰ বহুত কবলগীয়া থাকিল, এই খিনিকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলোঁ।

Shri Subhankar Sinha : Mr. Deputy Speaker, Sir, I extend heartiest thanks to the Chief Minister who has presented the budget for the year 1975-76. in the capacity of finance Minister, Sir, the hopes and aspirations of the people. kept half done, kept untouched have been embodied in the budget. The budget is the total reflection of all the activities that the Government is supposed to do. There is renewal of [pledges. Sir, the Chief Minister has presented a surplus budget. Sir, even U.S.A. has not been able to have a surplus budget but an underdeveloped State like Assam has been able to place a surplus budget. It is possible to present a surplus budget for a surplus budget and when the total resources of the State are mobilised for production good for the masses. Sir, the levy of tax is the highest in U.K. The policy is that greater the income the greater the amount one has to pay to the State for developmentd works. That has not been done here also. So long a society exists, is context of change for necessities of life, there can be no

surplus. for that, production is to be encouraged through the public sector. Sir, in the budget we see that 1/3rd of the total reve. nue is spent for the maintainance of the em l yers of the State. There arises a question ; Whether the people exist for the Government employees or whether the Government/employees exist for the people. Sir, there is no mention in the budget about taking over of the tea industry from the foreigners. In Assam 40% of the tea industry is in the hands of the foreigners. Should we allow Assam to be the robbed of its wealth by the foreigners of the total production of tea in India, Assam alone produces 52%. Sir, in and around Gauhati, I have seen many places inhabited by a good number of triabal people, being evicted now Sir, in Tripura the Chief Minister, Shri, Sengupta, has contemplated to provide 30% of the jobs to the Tripurs is against 10% in Assam. Which also remains to be filled up. The Tripura Government has gone a step further by deciding to provide land to the tribals by means of acquisition of situatde adji cent to them needed. In Assam there are organisations like P. T. C,, Tribal Sangha etc. who are agitatiing for more opportunities for the tribals. should we recall the provabial saying. "Aspart neglected burn the house "I think if the Government adopt the same measures as that in Tripura. much of the grievances of the tribals could be fulfilled. We do not want the people to say. that 'What Tripura thinks toeay, Assam thinks tomorrow.' We would like the people say What Assam thinks today, others think tomorrow.'

Since 1952, that is before two decades, India had to import razor blades and pins from some other Western countries but now a days India is able to export these goods to some foreign countries in Asia and Enrope. Engineering outputes has been increased in India 15 to 21% There is saying "when the sun rises in East, can the west remain dark." So when many states in western part

of India have developed, Assam also cannot remain undeveloped. 80 to 85% of the people of India live in village. Yesterday, we visited the Marigaon Sub-division a on request of the Hon'ble Deputy Minister of Agriculture. Hon'ble Member Shri Giasuddin Ahmed was also visiting that place with us. While we met the people there they told us, that "they can increase the agricultural output if proper irrigation facilities are provided to them. If proper irrigation facilities are provided to them they would make the state self-sufficient in agriculturul output." Food problem is a serious one. This proqlem is not only in India but there is food problem in Japan, U.S.A. and France also. In Japan only 10% of the total land is cultivated. But in India nearly 90% of the total cultivation are foodgains. we are always dependent on monsoon. From July to September monsoon takes up 85% of country's total rain in the year. So, Sir, irrigation is a must. In the Marigaon Sub-division the people told us that they would make their area heaven if proper irrigation facilities are provided to them.

As regards flood control measures in Cachar, I want to make an appeal to the Minister-in Charge to complete the Barak dam like the Kapili project. As regards communication, Cacher is a District supposed to be far away from Assam and situated in an isolated place. Badarpur Lumding is the only way by which we can travel to Cacher from Assam and vise-versa. This route also can not be told as dependent route. Because of landslide, passengers are to suffer a lot. I would appeal to the Government to develop this route and the other motorable route to Badarpur via Haflong. N.E.C. has projected for a new Rly. line from Silchar to Manipur State this may kindly be expedited. Sir, Chief Minister had to come back to Gauhati via Bangladesh when he went to Silchar for Tamrapara distribution. He knows better than I. I particularly request the Chief Minister to look into the matter.

As regards the education, I want to say and I request the Government to set up a Regional Engineering College at Silchar. I would also request the Government not to set up a Regional Engineering College not like the Medical College. functioning right from Gauhati but working in Cachar. In respect of high officials of the Education Department, I want to draw the attention of the Minister, Education that proper justic in not done. Some times, D. P. I. is appointed on the basis of seniority, Sometimes though advertisement. Sometimes the Principal of Cotton College is appointed on the basis of seniority and sometimes through advertisements. Cannot we request the Governments to do justic to all ? In connection with appointment of Manipuri S. I., I want to once again, not once and again, but once again submit an appeal to the Minister, Education with whom I dicussed several times. The S, Is are not only executive officers, they are supposed to be administrators only, and they are also being treated as teachers. Sir, S. Is of schools are not the executive officers alone, they are also treated as teachers. Sub-Inspectors of Schools, Inspectors of Schools and D. P. I and others are treated as teachers in the country. The person who is posted there as Sub-Inspector does not know about the Manipuri education and threre fore they cannot supervise the teaching of the manipuri teachers in the Schools. Becanse they had no Manipui Subjects in their course. I would request the hon. Education Minister to look to this grievances of this down trodden community in the greater interest of the State. Thank you Sir.

শ্ৰীনগেন বৰুৱা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এইবাৰ এখন ৰাহি বাজেট দাঙি ধৰি বিত্তমন্ত্ৰী তথা মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে আত্মসন্তুষ্টি লাভ কৰিলেও বা তেওঁতৰ দলৰ মাননীয় সদস্যসকলে আত্মসন্তুষ্টি লাভ কৰিলেও গৰ্ব অনুভৱ কৰিলেও আমি কিন্তু অসমৰ জনসাধাৰণ বা অসমৰ বাইজে এই বাজেটৰ কাৰণে অকণমানো গৰ্ব অনুভৱ কৰিব পৰা নাই। আমি চাব

লাগিব অসমৰ ৰাইজে গৰ্ব অনুভৱ কৰিব পাৰিছে নে নাই। আজি অসমৰ যিটো অৰ্থ নৈতিক অৱস্থা সেই অৱস্থা জনজীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ মাজেদি বাজেটত প্ৰতিফলিত হৈছে। বৰ্ত্তমান অসমৰ জন-জীৱনৰ যিটো অৰ্থ নৈতিক অৱস্থা সেই অৱস্থা দেখি আমি বিস্মিত হোৱা নাই। এই বাজেটক স্বাগত জনোৱাহেতেন যদিহে জনসাধাৰণৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ পৰা তেনে কোনো কাৰ্য্যসূচী যদি সুপৰিকল্পিতভাৱে ইয়াত বাজেটত দাঙি ধৰিলেহেঁতেন আৰু তেনেকুৱা আঁচনি কাৰ্য্যত ৰূপায়িত কৰিবলৈ ললেহেতেন। সেই ফালৰ পৰা মূখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰীক স্বাগত জনাই আত্মসন্তুষ্টি লাভ কৰিব পাৰিলেহেতেন। আমি যদি আমাৰ নিজৰ নিজৰ সমষ্টি বিলাকলৈ চাওঁ তেন্তে কি দেখা পাওঁহঁক। যিবিলাক কাম চৰকাৰী ভাৱে গড়কাপ্তানী বিভাগৰ কাম, শিক্ষা বিভাগৰ কাম বা অন্যান্য বিভাগৰ যিবিলাক কাম কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল সেই বিলাক আজিলৈকে হোৱা নাই। ৰাস্তা মথাউৰি বন্ধাৰ ক্ষেত্ৰত যিমান খিনি আগবাঢ়িব লাগিছিল সিমানখিনি কাম হোৱা নাই। তাতে আকৌ নিয়মিত ভাৱে মেৰামত কৰিবলৈ চৰকাৰৰ হাতত টকা নাই। ৰাস্তা, ঘাট, স্কুলঘৰ আদিৰ জৰাজীৰ্ণ অৱস্থা। ৰাজহুৱা অনুষ্ঠান বিলাকৰ থিয় হৈ থাকিবলৈয়ে কোনো অৱস্থা নোহোৱা হৈছে। যদি উন্নয়নমূলক কামৰ আঁচনি লৈ বা অন্যান্য কৰ্ম্মসংস্থাপনৰ যি বিলাক ব্যৱস্থা আছে সেইবিলাক কৰ্ম্মত ৰূপায়িত কৰাৰ কাৰণে আঁচনি ললেহেঁতেন বা যদি উৎপাদন মুখীন ব্যৱস্থা কৰিলেহেতেন মানুহৰ ক্ৰয় শক্তি যদি বঢ়াব পাৰিলেহেতেন তেনেহলে কথা নাছিল আৰু তাৰ পৰা যদি বছৰেকৰ মূৰত ৰাহি বাজেট দাঙি ধৰিব পাৰিলেহেতেন তেনেহলে আত্মসন্তুটি লাভ কৰিব পাৰিলেহেতেন। কিন্তু আমাৰ ৰাজ্যখনৰ যিটো বিত্তীয় অৱস্থা মানুহৰ ক্ৰয় শক্তি নোহোৱাহৈ গৈছে আৰু তাৰ মূলতেই সামাজিক আৰু অৰ্থ নৈতিক দিশত মানুহৰ হতাশা আৰু নিৰাশা বাঢ়ি গৈছে। এইটো গুছাবৰ কাৰণে যদি প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা লৈ সেই কথা বাজেটত মূখ্যমন্ত্ৰীয়ে দাঙি ধৰিলেহেতেন আৰু সেই বাজেট যদি ৰাহি বাজেটহলহেতেন তেনেহলে মূখ্যমন্ত্ৰীক এগৰাকী আদৰ্শনীয় ব্যক্তি বুলি

কলোহেঁতেন। তাকে নকৰি কিতাপ আকাৰে এখন বাজেট দাঙি ধৰিছে আৰু দহ লাখ টকা ৰাহি হোৱা দেখুৱাইছে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা বুজাব বিচাৰিছে যে আমাৰ বিত্তীয় অৱস্থা ভাল হৈছে। ইয়াৰ দ্বাৰা জন-সাধাৰণক অন্যায় কৰাহে হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বৰ্ত্তমান অসমত তিনি কোটি চৈধ্য লাখ মানুহৰ দৰিদ্ৰতাৰ সীমাৰেখাৰ তলত আছে। সেইখিনি মানুহক আগ-বঢ়াই অনাৰ কাৰণে কোনো আঁচনি নধৰি আমাৰ অন্যান্য বিভাগ বা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা কিমান খিনি টকা পাব লাগে সেই হিচাবৰ কোনো ব্যৱস্থা নাৰাখি নিজকে প্ৰবঞ্চনা কৰা এখন ৰাহি বাজেট দাঙি ধৰা হৈছে: ইয়াৰ দ্বাৰা জনসাধাৰণক প্ৰবঞ্চনা কৰা হৈছে। আচল কথাবিলাক বাজেটৰ মাজত লুকাই ৰখা বুলি মই বিশ্বাসকৰোঁ। সেই কাৰণে মূখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই প্ৰশংসাভাজন হব নোৱাৰে আৰু আত্ম-সন্তুষ্টি লাভ কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ বাজেটত টেক্সৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হোৱা নাই। দেশৰ বৰ্ত্তমান শতকৰা পচিশ জন লোক দাৰিদ্ৰতাৰ সীমাৰেখাৰ ওপৰত আছে বাকী খিনি মানুহ অনাহাৰ বা অৰ্দ্ধাহৰত দিন কটাইছে। সেইখিনি মানুহক চকু দিয়াটোহে আমাৰ কৰ্ত্তব্য হোৱা উচিত। আজি অসমৰ মানুহে ভিক্ষাৰ জোলোঙা লৈ দুৱাৰে দুৱাৰে ঘূৰি ফুৰিবলগীয়া হৈছে। ৰাস্তা-ঘাটত মগনীয়াৰ সংখ্যা বাঢ়িছে। দেশত কোনো নতুন কৰ কাটল লগাবলৈ দেশৰ মানুহ সেই কৰকাটল দিবলৈ শক্তি আছে নে?

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি দেশত যিটো মুদ্ৰাস্ফীতি হৈছে, বস্তুৰ দাম যি ধৰণে বাঢ়ি গৈছে সেই অৱস্থা দূৰীকৰণৰ কাৰণে কিবা যদি বাস্তৱবাদী কথা কলেহেঁতেন, উন্নয়ন মূলক কথা যদি কিবা কলেহেঁতেন তেতিয়াহলে আমি কৰ কাটল লগোৱা বা নলগোৱাৰ ওপৰত কোনো গুৰুত্ব নিদিলোহেঁতেন। মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে পঞ্চম পৰিকল্পনাত চাৰি শ কোটি টকা ধৰা হৈছে। কিন্তু দেশৰ পঞ্চম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা আৰম্ভ কৰা হল যদিও পঞ্চম পৰি-কল্পনাৰ অন্তৰ্ভূক্ত কোনো আচনি লোৱা দেখা নাই। আনকি চতুৰ্থ পৰি-কল্পনাতে লোৱা আঁচনিৰ কাম এতিয়াও বহুতখিনি বাকী আছে। এইবাৰো

যে কিবা প্লেনড, বাজেট দিব পাৰিব সেইটো আমি দেখা নাই। আজি দেশৰ মানুহখিনিক ৰাজনৈতিক ভাৱে ভোল নিয়াব বিছাৰিছে। কিন্তু আচলতে এনে হোৱা নাই। আজি ইমান দিনে যি বিলাক ৰাস্তাঘাট স্কুল আদিৰ কাম হোৱা নাই। সেই বিলাক পঞ্চক বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত লোৱা হব বুলি কৈ আছিল। কিন্তু আজি এতিয়া দেখিছো কি? পঞ্চম পৰিকল্পনা আৰম্ভ হ'ল কিন্তু সেইবিলাক ৰাস্তা মাটি অথবা স্কুলৰ বাবে কোনো আঁচনি লোৱা আমি দেখা নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, দুখীয়া ৰাইজৰ পৰা টেক্স সংগৃহীত হৈছিল। কিন্তু চৰকাৰৰ যিটো মনোভাৱ আৰু মানুহ বিলাকৰ যিটো অৱস্থা এনে কিছুমান অৱস্থাৰ কাৰণে বহুত অনাদায়ী টেক্স বাকী ৰৈ যোৱা কাৰণ আমাৰ দেশৰ অৰ্থনীতিত কি প্ৰভাৱ পৰিছে সেই কথাটো আজি সকলোৱে উপলব্ধি কৰিব পাৰিছে। কিন্তু সেই কথাৰ কোনো ইঙ্গিত বাজেটত দিয়া হোৱা নাই। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে যদি আচলতে প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰটো সৱল কৰিব নোৱাৰে, নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ কাৰণে কতৃত্ব বা প্ৰভুত্ব বিস্তাৰ কৰিবলৈ যদি জনস্বাৰ্থক খটুৱাব নোৱাৰে, প্ৰয়োজনত যদি লগাব নোৱাৰে তেতিয়াহলে মানুহৰ কোনো কাম নহব। এই কথাটো চৰকাৰে উপলব্ধি কৰা উচিত। এই বাজেট বক্তৃতাত নিবনুৱা সমস্যাৰ কথা কোনো উল্লেখ নাই। আজি শিক্ষিত যুৱক-যুৱতী সকলৰ যিটো অৱস্থা তেওঁলোকক কৰ্মসংস্থাপন দিয়াৰ কাৰণে যিটো অৱস্থা হৈছে সেইটো চৰকাৰে উপলব্ধি কৰা নাই। কৰা হলে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আৰু শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত বা যিকোনো ক্ষেত্ৰতেই হওক উৎপাদনমূখী আঁচনি ললেহেতেন। উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিবলৈ বাজেটত কোনো আঁচনি উল্লেখ কৰাৰ পৰা চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে। দেশৰ আচল অৱস্থা উপলব্ধি কৰি চৰকাৰে সেই মতে আঁচনি ৰূপায়িত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা উচিত।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আন এটা কথা আমি চাব লাগিব যে আমাৰ অসমৰ জনসংখ্যা উৰ্চ্চ হাৰত বাঢ়ি গৈছে। কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰাত উজনি অসমতকৈ বেছি হাৰত জনসংখ্যা বাঢ়িছে। ১৯৬১ চনতকৈ কামৰূপ জিলাত আঠ লাখ, গোৱালপাৰা জিলাত দহ লাখ আৰু শিৱসাগৰত মাত্ৰ এক লাখ জনসংখ্যা বাঢ়িছে। এইটো মন কৰিবলগীয়া কথা যে যিহেতু জনসংখ্যা বাঢ়িছে

ই সমান অনুপাতত নাবাঢ়ি কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰা জিলাত ইমান বেছি বৃদ্ধি হোৱাৰ আচল কথা ক'ত। ইয়াৰ আচল কথা হ'ল কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰাত যিমান বিলাক বহিৰাগত মানুহ আহিছে সেই বিলাকৰ দ্বাৰাই এই সংখ্যা বাঢ়ি গৈছে। ইয়াৰ পৰা এইটোৱে প্ৰমাণিত হয় যে চৰকাৰে বহিৰাগতৰ সোঁত বন্ধ কৰিবলৈ সমৰ্থ হোৱা নাই। ইয়াৰ লগত ৰাজনৈতিক কাৰণ নিহিত হোৱা কাৰণে এই সমস্যা আৰু জটিল হৈ উঠিছে। এইটো যদি নিয়ন্ত্ৰিত কৰিব পৰা নহয় তেতিয়াহলে অসমৰ খিলঞ্জীয়া লোকসকলক বঞ্চিত কৰা হব। কিন্তু এতিয়ালৈকে চৰকাৰৰ ফালৰপৰা এইটো নিয়ন্ত্ৰিত কৰিবলৈ কোনো তেনে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। যদি ভৱিষ্যতে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নহয় তেতিয়া হলে আমাৰ খিলঞ্জীয়া মানুহখিনি বিপদাপন্ন হব পাৰে। ৰাজনৈতিক কাৰণ বিলাক বাদ দি হলেও এই বহিৰাগতৰ সোঁত বন্ধ কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে চেষ্টা কৰা উচিত।

অধ্যক্ষ ঃ শেষ কৰক।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ শেষ কৰিছো। গতিকে এইটো অৰ্থ নৈতিক উপলব্ধি কৰি সেইমতে আঁচনি লোৱাৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আগবঢ়াই মোৰ বক্তৃতা সামৰিলো।

শ্ৰীকৃষ্ণ কান্ত লহকৰ ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যিখন বাজেট এই সদনত দাঙি ধৰিছে। সেই বাজেট খনৰ ওপৰত কেইটামান কথা কব খুজিছোঁ। ভালেকেইজন সদস্যই এই বাজেটৰ দুখীয়া মানুহৰ কাৰণে একো কৰা নাই বুলি কৈছে, কিন্তু মই আঙুলিয়াই দিব খুজিছো যে বিশেষকৈ বৰ্ত্তমান দুখীয়া মানুহ খিনিৰ কাৰণে বহুতখিনি চিন্তা কৰা হৈছে। ইয়াৰ তিনিটা কাৰণ আছে। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত অসম ৰাজ্যখন কৃষি প্ৰধান দেশ আৰু সেই কাৰণে কৃষিৰ উন্নতি কৰিব পাৰিলে মই ভাবো যে আমাৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা যি দুৰৱস্থা হৈছে সেইটো আঁতৰাব পৰা হব। আৰু কৃষিৰ কাৰণে জলসিঞ্চন আৰু বাননিয়ন্ত্ৰণ অপৰিহাৰ্য্য। জলসিঞ্চনৰ লগে লগে নিবনুৱা শিক্ষ লৈ জলসিঞ্চন কৰাবৰ কাৰণে বৰ্ত্তমান চৌবিবশকোটি পঞ্চাশ লাখ টকা ধৰা হৈছে।

যদি পানী যোগান আদিৰ কাৰণে বিদ্যুত শক্তি ব্যৱহাৰ কৰা হয়। তেনেহলে নিশ্চয় উন্নতি কৰিব পৰা হব। মাত্র সাতকোটি টকা ধৰা বুলি বৰা ডাঙৰীয়াই কৈছে কিন্তু মই কওঁ যে জলসিঞ্চনক বাদ দিও চৌব্বিশ কোটি টকা ধৰা হৈছে। দ্বিতীয় কথা হৈছে বান নিয়ন্ত্রণ। যদিও এই শিতানত কম টকা ধৰা হৈছে কিন্তু এইটো আশা কৰা হৈছে কেন্দ্রীয় চৰকাৰে ইয়াত সহাৰি দিব আৰু তেওঁলোকে আশ্বাসো দিছে আৰু ব্রহ্মপুত্র নিয়ন্ত্রণৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লব বুলি কৈছে। ইয়াৰ কাৰণে সোনকালে জোৰ দিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আন এটা কথা হৈছে আমাৰ দেশৰ জন্ম নিয়ন্ত্রণৰ কথাটো। ই এটা সমস্যা হৈ পৰিছে। শতকৰা বছৰি ৩.৪ হাৰত বৃদ্ধি হৈছে। যদি এনেকুৱাকৈ জন্ম সংখ্যা বাঢ়ি যায় তেতিয়াহলে আমাৰ অৱস্থা আৰু বেয়া হব সেই কাৰণে জন্ম নিয়ন্ত্রণৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা হাতত লোৱা কাৰণে ভাল হৈছে। মই যোৱাবাৰ সদনতো এই বিষয়ে কৈছিলে। বৰ্ত্তমান অৱস্থাত চাৰিটা কেম্প চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৰা হৈছে। আৰু আগতে কেৱল ভেচেক্টমি কৰা হৈছিল কিন্তু এতিয়া তিৰোতাৰ অপাৰেচন আদিও কৰিব পৰা হৈছে আৰু এই কেম্প বিলাকত যথেষ্ট কাম হৈছে। উদ্যোগ আদিৰ ক্ষেত্রত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ঋণ দিয়া হৈছে। মই ভাবো এইবাৰো চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা ঋণ আদি দিয়া হব। শিল্পৰ কাৰণে দুই কোটি টকা দিয়া হৈছে। মই মন্ত্রী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিছো যাতে এই টকা বিলাক মহিলা সকলৰ আইসকলৰ জৰিয়তে দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে আৰু কুটীৰ শিল্প আৰু তেনেকুৱা বিলাক শিল্পৰ উন্নতিৰ যোগেদি আমাৰ দেশৰ অৰ্থ নৈতিক অৱস্থা যি চলি আছে সেই অৱস্থাৰ পৰা মানুহখিনিক অলপমান সকাহ দিব পাৰে। এইটো আমি আশা কৰিছো যে এই ব্যৱস্থাই বহু পৰিমাণে সকাহ দিব।

মই শিক্ষা বিষয়ত দুষাৰমান কব বিচাৰিছো। আমাৰ বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলে বক্তৃতা দিয়ে স্বাধীনতা পোৱা ২৭ বছৰৰ পিচত চৰকাৰে একো নকৰিলে। স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ পিচত অসম চৰকাৰে শিক্ষাৰ

বিষয়ত ৯০ লাখ টকা খৰচ কৰিছে। এতিয়া চৰকাৰে শিক্ষাৰ শিতানত ৪২ কোটি টকা খৰচ কৰিছে। ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি আমি স্বাধীনতা পোৱা ২৭ বছৰৰ পিচত শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট অগ্ৰগতি লাভ কৰিছো। যত এখন প্ৰাইমাৰী স্কুল আছিল তাত এতিয়া ১৫ খন প্ৰাইমাৰী স্কুল হৈছে। যত এখন হাইস্কুল আছিল তাত ২০ খন হাইস্কুল হৈছে। যত এখন কলেজ আছিল তাত এশ খন কলেজ হৈছে। আজি অসমত ১১০ খন কলেজ আছে। গতিকে আমি শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰি থকা বুলি কলে বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰো। আমাৰ শিক্ষিতৰ হাৰ ১০ হোৱা সম্পৰ্কত কব বিচাৰিছো যে ১০ বছৰৰ পিচত এই হাৰ ৫০ হব। আমাৰ বুঢ়া বিলাক মৰিলে এই হাৰ হবগৈ। তথাপিতো মই শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো প্ৰি-প্ৰায়মাৰী স্কুলত বৃত্তিধাৰীয়েই হওক শিক্ষক নিয়োগ কৰিব লাগে আমি প্ৰি প্ৰায়মাৰী শিক্ষাক আগ বঢ়াব লাগিব।

আমি সমবায়ৰ জৰিয়তে আমাৰ অৰ্থনীতি ঘুৰাই আনিব লাগিব। গাঁইগোটিয়া বেপাৰী থাকিলে তেওঁলোক আৰু ধনী হৈ যাব। গতিকে ধনী শ্ৰেণী নাইকীয়া কৰিবলৈ হলে সমবায় লাগিব। সেই উদ্দেশ্যে আমাৰ প্ৰদেশত ৬৬৩ খন সমবায় সমিতি কৰা হৈছে। সমবায় সমিতিৰ জৰিয়তে দেশৰ উন্নয়ন মূলক কাম বিলাক কৰিব লাগিব। বেংকত টকা দিয়া ক্ষেত্ৰত গণ্ডগোল কৰিলে চৰকাৰে হস্তক্ষেপ কৰি হলেও টকা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

আমাৰ যি বিলাক পিচপৰা অঞ্চল আছে সেই বিলাক অঞ্চলত উৎপন্ন বস্তু আনিবৰ কাৰণে ৰাস্তা পদূলি দিব লাগে। সেই বিলাক অঞ্চলত থকা ৰাস্তা বিলাক মেৰামতি কৰিব লাগে আৰু নতুন ৰাস্তাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো। কিছুমান ৰিজাভত বেদখল কৰি আছে। সেই বিলাক প্ৰকৃত মাটিহীন হয়নে নহয় তদন্ত কৰিব লাগে। যদি তেওঁলোকৰ মাটিবাৰী নাই মাটিবাৰি দিব লাগে আৰু মাটিবাৰী থকা মানুহ হলে উচ্ছেদ কৰিব লাগে। কৰৈমাৰী ৰিজাৰ্ভত সোনকালে ব্যৱস্থা লব লাগে।

অসমত বহুতো ৰাস্তা চৰকাৰে লৈছে আৰু সেই বিলাকত গাড়ী দিছে। যি বিলাক অঞ্চলত মানুহৰ চলাচল বেচি সেই বিলাক অঞ্চলত বেচিকৈ গাড়ী দিব লাগে। মই কালি ঘৰৰ পৰা আহোঁতে ভীৰৰ কাৰণে ঠিয় হৈ আহিব লগা হৈছে। গতিকে প্ৰত্যেক ঠাইত দৰকাৰ অনুযায়ী বাচ দিব লাগে।

স্বাস্থ্য বিষয়ত কব লাগিলে আমাৰ হাস্পাতাল আৰু ডিচপেন্সেৰী আছে ঘৰ কেইটা নাই। কেইখন মান ডিচপেন্সেৰীৰ অৱস্থা বেয়া হৈ আছে। সেই বিলাক সোনকালে মেৰামতি কৰিলে ভাল হয়। দুখীয়া ঠাইত থকা ৰাইজে একোখন চাবচিদাইজদ ডাক্তৰখানা খুলিছে। এই বিষয়ে মই মূখ্যমন্ত্ৰীৰ জৰিয়তে স্বাস্থ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো এই ডাক্তৰ খানা বিলাক চৰকাৰী কৰণলৈ উন্নীত কৰা হয়।

আমাৰ মাননীয় সদস্যা শ্ৰীমতী ৰেণুকাদেৱী বৰকটকীয়ে কৈছে যে ৭৫ টকাত ধান আনি কিয় ১১০ টকাত বিক্ৰী কৰিছে। ধান বিলাক এশ দুশ মাইল দূৰৰ পৰা আনিব লাগে। তাৰ বাবে পৰিবহন খৰচ লাগিব। তাৰ পিচত এই বিলাক গোদামত ৰাখিব লাগিব তাৰ বাবে গোদাম ভাড়া আছে। এই বিলাক এজন মানুহৰ জৰিয়তে আনিব লাগিব। এপেক্স মাৰ্কেটিং বা এফ, চি, আইক সংগ্ৰহৰ বাবে কমিচন দিব লাগিব। গতিকে সেই ধানৰ খৰচ ভালেখিনি হব। আৰু সেই ধান খিনি মিলত বনাব লাগিব। এই গোটেই বিলাক ধৰি ৭৫ টকাৰ ঠাইত দাম বেচি হয়গৈ।

তাৰ পিচত শ্ৰীবৰা ডাঙৰীয়াই ২৭ লাখ টকা উন্নয়ণ মূলক কামত দিয়াৰ কথা কৈছে। আচলতে প্ৰত্যেক বিভাগৰ পৰা টকা মহকুমা বিলাকলৈ যাবই। শিক্ষা গড়কাপ্তানী আদি বিভাগৰ টকা মহকুমা বিলাকলৈ যাবই। গতিকে এই ২৭ লাখ টকাৰ কাম নহয় বুলি কলে ভুল হব বুলি মই ভাবো। এই খিনিকে কৈ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীজালাল উদ্দিন আহম্মদ : মই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কোৱা নাই, গতিকে কব দিব লাগিব।

অধ্যক্ষ : চাবিজন কংগ্ৰেছ মেম্বাৰ আছে।

Mr. Speaker :- We will now adjourn for tea. Ministers, Members, Members of the Press, Official Reporters and Officers present in the gallary will join us at tea, Room 0. 1. We Will meet at 5-20. There are 7 members, one from the Opposition and 6 from the Congreress.

Shri Sarat Ch. Sinha : Chif Minister:-Sir, each con speak for 10 minutes.

M,. Speaker :- From the list I find only 4 members are present So if each members takes only 10 minutes each then ofcurse, all the members can be accommodated.

শ্ৰীজালাল উদ্দিন আহম্মদ :- মই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কোৱা নাই, গতিকে এতিয়া কব দিব লাগিব। অধ্যক্ষ :- চাৰিজন কংগ্ৰেচ মেম্বাৰ আছে।

Shri S. Ahmad Ali, Minister :- Sir, once decided, Chief minister will reply after the tea break. Other members get chance to speks on out motions.

Shri Giasuddin Ahmed :- The House may be extended by a little more time.

Mr. Speaker :- I am taking the consent of the House.

Shri Giasuddin Ahmed :- The House may be extended up to 7 p. M So that we all gate a chance to speak.

Shri S. C. Sinha :-Then in that case this half-an-hour may be distributed.

Mr. Speaker :- Let us do in this way. The House stands adjourne till 5-15 P. M.

[Adjournment for tea]

Skri Giasuddid Ahmed :. Mr. Speaker, Sir, let me begin with a quotation from the budget speech of the Hon'ble Chief Minister. Sir, he has stated that " I take this opportunity on behalf of my colleagues and myself to redidicate ourseleves to the great and noble task of poperty and improving the economic and

social wellbeing of our people". I am afraid, Sir, this spirit of dedication has not been reflected in the budget. It does not give us a clear and objective analysis of the econmic situation of the State. Nor does it give a promise for a better future. Sir, today the State of Assam, the whole country nay the whole of the capitalist world are facing an unprecedented crisis the crisis of capitalist path inflation on the one hand, stagnation in production on the other, both may in callad stagflation, loss of purchasing power of the vast section of our people, enormous growth of unemployment, black money creating a parallel economy hoarding blackmarketing and profiteering creating artificial scarcity of essential commodities are some of the factors that have caused untold miseries to the people of Assam. It is not surprising that in such a situation thousands of people right from Dhubri to Majuli have died of starvation and if this state of affairs in the economic field is allowed to continue then lakhs and lakhs of people will die of starvation. Now, Sir, in these conditions what we in Assam can do? Are we destined to be so an poor as we are? What are the reasons of the proverbial backwardness of the State? Sir, it is on irony of fate that inspite of having the richest resources the State of Assam is the poorest of all the poor States of India. Sir, I would like to take up the tea-industry of Assam first. in 1971-72, the total production of tea in the country was 432 million K. Gs and out of which 220 million K. Gs were produced in assam alone. This means that about 50% of the total production of tea in the country belongs to Assam and from tea about 156.53 crores foreign exchange are earned to the national exchequer and Assam's contribution is 81.2 crores. Sir, can a State be called a poor State which can earn foreign exchange to the tune of Rs. 81.2. crores only from the tea. So, Sir, if we can nationalise our Tea Industry, we may earn huge

amount of foreign exchange, Sir, the percentage of foreign capital invested in the tea industry is 40% .Now, the foreign owners are selling out the tea - industries to the Indian monoplists like Birlas and these capitalists are throwing out the laboureres from the employment. These capitalists and monopolists are introducing the modern system of automation in the tea industry with the result the thousnands and thousands of laboureres are being retrenched from their services. Several thousands of labourers have already been removed from the jobs because of the introduction of automation etc. Sir, the number of different categories of workers in different tea industries of Assam is gradually declining right from 1961 to 1974 Sir, the total working force in different tea gardens has declined gradually from 1961 onwards, as in recent year this has gone further down large number of labourers from tea industries have been removed from their jobs. So, Sir, my suggestion is that first of all we are to nationalise the whole industries of Assam. If necessary, there may be some tea corporation in the pattern of the forming Corporations and all these tea industries should be placed under there corporation, foreign capitals must be nationalised and the present Tea Corporation should be reconstituted in the pattern of farming corporation or in the alternative we can also give a trial to the Soviet type collective farm I want to say that Plantation labouers should be the owners of the tea-gardens in future. Sir, these working force should have major shares in the managemenr Then, Sir, coming to the oil industry, I would like to make some observations. It also brings huge amount of foreign exchange. According to the Soviet Experts, the crude oil that might be avaiable in the State is about 72 to 86 lakh tonnes. At present the availablity of crude oul is from the Oil India about 25 lakh tonnes and from ONGC about 7 lakh total 52 lakh tonnes. So, from this

industry also we must abolish foreign capital. Then again, the next foreign exchange earners is jute. Jute earns a total foreign exchange of Rs. 265'3 crores. In 1971-72 Assam's contribution was 53'1 crores. So, it is a big industry and jute cultivation should be reorganised in the line of tea industry. It should be modernised and a few more jute mills should be set up just in the jute growing districts of the State.

Then I come to the Agriculture sector. Sir, the all India average yield per hectare is increasing. But The yield per hectare in Assam is decreasing. In 51-521 it was 974 kg. per hectare, in 69-72 it came down to 774 kg. But All India average in 1951-52 was 799 Kg, in 69-72 it was 1170 Kg. My suggestion is this that all scientific methods must be applied on war footing.

Then Sir, flood is creating havoc year after year. Aid from the Socialistic countries of the world should be saught to control the Brahmaputra.

Then procurement, distribution should be streamlined.

Then, in the Fifth Five Year Plan we are having about 13 lakhs of unemployed people. So, large scale industrialisation of the state in the lines suggested by my friend, Mr. Khaund, is the only remedy for removing this problem of enemployment. Sir, the economic development of this State has been shown in the budget speech. The per capita income in 1973-74 has been shown as Rs. 601 This is a misleading figure. Misleading in the sense that 50'/. of the population is getting an income not more than Rs. 12/-per annum and the major portion of the State income which is more than Rs 900 crores, I do not remember the figure exactly, that is the lion's share goes to the fortunate few i.e., landlords, big capitalists, big traders, black markeeteers. They are getting the major share of the total income, As a result, thousands of people have died of starvation, the remedy of this economic crisis is a determined bid for attaining

self- reliance and how can we attain self-reliance ? We can attain self reliance with the help of socialist countries of the world. Of course, in this gigantic task of building a nation there is the question of technical know how and finance. We can solve the problem with the help of Soviet Union. We can take advantage of the 20 years agreement with the Soviet Union and with their cooperation we can solve the problem. Them again, Sir, Assam should be self sufficient in production of all essential commodities. As is found today, everything that is consumed here is imported from outside. We are not producing anything-we are simply importing from outside. Even Bidis is imported from outside-a small thing like Bidi. So, we must make a master plan for production of all essential commodities that are consumed in Assam. Unfortunately, Sir, the budget that we are discussing does not give us any. indication towards this direction and that is why we are disappointed.

শ্ৰীজালালুদ্দীন আহ্মেদ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অৰ্থমন্ত্ৰী তথা মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই চৰকাৰৰ যিটো চাৰপ্লাচ বাজেট এই বিধান সভাত ডাঙি ধৰিলে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো আৰু তাৰোপৰি এই বাজেট খনত অসমৰ জনসাধাৰণৰ ওপৰত কোনো নতুন কৰ-কাটল নবহুৱা কাৰণে তেখেতক পুনৰ ধন্যবাদ জনাইছো। যোৱা বছৰ পৰ্যালোচনাৰ সন্দৰ্ভত বাজেটত কিছুমান উচ্চ পদস্থ কৰ্ম্মচাৰীয়ে বিপদৰ সন্মুখীন হোৱা কেইটামান কথালৈ দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰি থূলমূল ভাৱে কব বিচাৰিছো। আমাৰ পৰিয়াল পৰিকল্পনা বিভাগৰ জইণ্ট ডিৰেক্টৰ ডাক্তৰ জাইৰোল হক দিগ্ৰেদেশ্যন কৰা হৈছে। তেওঁ হোল্ড কৰি থকা পোষ্টতো এবলিচ কৰি দিলে তেওঁৰ ঠাইত আন এজনক দিলে আকৌ ডাক্তৰ ওৱাইদোৰ বহমানক চাচপেন কৰিলে আৰু ডাঃ গাজিক ৰেডিয়লজিষ্ট ডিপাৰ্টমেণ্টত থকা ডাক্তৰ ইত্যাদিক চাচপেন কৰি দিলে। এইটো এনে হৈছে যে পোহনীয়া হাহ চৰি থাকিলেও তাত কোনও গুলি নামেৰে বা দিগদাৰ নিদিয়ে কিন্তু

চৰত পৰা হাহৰ ওপৰত আটায়ে গুলি মাৰিব। এইদৰে ডাক্তৰ বিলাকেই নহয় ইজনে এটা খুন্দা মাৰে সিজনে এটা খুন্দা মাৰিব আমাৰ বিষয়া আৰু কৰ্ম্মচাৰী সকলে এইদৰে জিয়াতু ভুগিব লগীয়া হয়। এই বিলাক কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰে নজৰ দিব লাগে।

তাৰ পিছত বাঘবৰ সমষ্টিৰ কথা কবলৈ যাওতে মাননীয় সদস্য সকলে কয় যে মই অকল বাঘবৰ সমষ্টিৰ কথা কও। আজি বাঘবৰ সমষ্টিত যিমান খাদ্য উতপাদন হয়। তাৰে কেৱল ২ মাহহে খাবলৈ জোৰে। বৰপেটা আৰু গোৱালপাৰা অঞ্চলৰ উংপাদনৰ ওপৰতহে নিৰ্ভৰ কৰিছে। তাৰ পিচত মথাউৰী ইত্যাদি দিয়াত কিছু খেলিমেলি হোৱাত বহুত অসুবিধা হৈছে তাৰোপৰি সেই অঞ্চলত তিনিটা সোঁত খাল কাটি কাটি নিলে সুবিধা হব নহলে তাত ৮০ বিঘা মাটি ক্ষতি-গ্ৰস্ত হৈছে। যদি ১ লাখ বিঘা মাটিৰ ৮০ বিঘা মাটি ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়, তেতিয়াহলে কেনেকৈ চলিব। তাৰ কাৰণে মই মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী আৰু বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ মন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনালো যাতে এই পিচপৰা অঞ্চল বিলাকলৈ বিশেষ নজৰ দিয়ে।

টেষ্ট ৰিলিফৰ কাৰণ মোৰ সমষ্টিত অনুসন্ধান কৰি পাইছো মাত্ৰ ১৫ হাজাৰ টকা পাইছো, এই টকা এটা সমষ্টিৰ কাৰণে যথেষ্ট নহয়। মই চাৰিটা আঁচনি দাখিল কৰিছো। ৰাজহ মন্ত্ৰীয়ে এই বিষয়ত অলপ নজৰ দিয়ে। মোৰ তাত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা হিচাপে তিনিটা ইলেক্‌ট্ৰিক পাম্প-চেট বহুৱাইছে, পানী এক তোলাও উঠা নাই। কি অৱস্থা হৈছে কব নোৱাৰো। তাত ঘেঁহু খেতি যথেষ্ট পৰিমাণে হৈছিল কিন্তু পানীৰ অভাৱত সেই বিলাক নোহোৱা হৈ গৈছে। আকৌ যে দুৰ্ভিক্ষ হব তাত অকণো সন্দেহ নাই। এতিয়া কিছুমান মানুহ মৰি আছে, কি কাৰণে মৰিছে কব নোৱাৰো। সেই সম্পৰ্কত তদন্ত চলাব লাগে। মই কালি দেখিছো যে বাটে ঘাটে মানুহ মৰি আছে, মই ডাক্তৰ নহয় কি কাৰণে মৰিছে কব নোৱাৰো। চৰকাৰে কো-অপাৰেটিভ চচাইটিৰ জৰিয়তে খাদ্য বস্তুৰ যোগান ধৰিছে। বাঘবৰ কো-অপাৰেটিভ চচাইটিৰ প্ৰেচিডেণ্ট শ্ৰীমৌচন আলি, বি,এ, অংশীদাৰৰ টকা ৫ হাজাৰ ৬৫৬ টকা আত্মসাত কৰিছে। তাত সহকাৰী

ৰেজিষ্টাৰে তদন্ত কৰিলে দেখিলে যে চেক্রেটেৰী আৰু প্ৰেচিডেণ্টে দুয়ো লগ লাগি জাইগান্টিক এমাউণ্ট আত্মসাত কৰিছে। পুলিচৰ ওচৰত কেচ দিছে, পুলিচ বিষয়াক চেলামি দিছে নেকি কব নোৱাৰো। এতিয়া আৰামত ঘুৰি আছে। সাহায্যৰ কাৰণে দিয়া পাচ মোন চাউল তেওঁ নিজৰ ঘৰত ৰাখিছে। গড় কাপ্তানী মন্ত্ৰী শ্ৰীমহম্মদ ইদ্রিছ তালৈ যাওঁতে মাতি আনি কৈছে ৰিলিফৰ কাৰণে দিয়া চাউল দুই মাহ কিয় ঘৰত ৰাখি থৈছা ? তেতিয়া তেওঁ কলে চাৰ থৈ দিছো দিম। আচলতে চাউলখিনি খাই শেষ কৰিছে। তেখেত যোৱা ১৫ দিন পিচত প্ৰেচিডেণ্টক অ'চিৰে মাতি আনি কলে চাউল দিব নে নাই ? মই কলো চাউল দিলে দিয়া নহলে পাব্লিক লগাই পিতাই দিম আৰু চাউল বাহিৰ কৰিম। তাৰ পিচত তেওঁ চাৰি মোন চাউল বজাৰৰ পৰা কিনি দিছে। কিন্তু ৫ হাজাৰ ৬৫৬ টকাৰ কোনো ব্যৱস্থা এতিয়ালৈকে হোৱা নাই। আমাৰ এনকুৱাৰী বিভাগৰ কথা কবলৈ লাজ লাগে। ঘৰ সাৰিলে খেৰখিনি উলিয়াই দিয়া হয়, আকৌ সেই খেৰখিনি মৰণা মাৰিলে ধান নোলায়। ঠিক তেনেকুৱা এনকুৱাৰী কমিটি বিলাক হৈছে। যোৱা ফেব্ৰুৱাৰী মাহত এক হাজাৰ মেট্ৰিক টন চাউল বৰপেটাত দিছিল। আঢ়ৈ হাজাৰ মোন চাউল ইলেকচনৰ আগত দিয়া হৈছিল। সেই গোটেই খিনি চাউল বৰপেটা মহকুমাৰ কাৰণে দিয়া হৈছিল বিশেষ কোনো সমষ্টিৰৰ কাৰণে দিয়া হোৱা নাই। বৰপেটা মহকুমাত ২০ তাৰিখে ভোট হৈছিল, ২২ তাৰিখে ফলাফল ওলাল আৰু ২৩ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে অফিচিয়েলি ঘোষণা কৰা হ'ল। ২৬ তাৰিখে সেই চাউলখিনি সৰুক্ষেত্ৰী আৰু বৰপেটা সমষ্টিত চাৰে ছয় শ কুইণ্টল চাউল দিছে। জনিয়া আৰু ৰাঙ্গৰ সমষ্টিত একেবাৰে নিদিলে।

শ্ৰীকন্দৰ্প কুমাৰ দাস : মহকুমাধিপতিৰ লগত মিটিং হৈছিল তাত তেখেত উপস্থিত আছিল। অবল সৰুক্ষেত্ৰী আৰু বৰপেটা সমষ্টিত নহয় সকলো সমষ্টিত দিছে। যি খিনিত চাউল নুজুৰিলে তাত আটা দিছে।

শ্ৰীজালাল উদ্দিন আহম্মদ : ৰাঙ্গৰ আৰু জনিয়া সমষ্টি ক্ষতিগ্ৰস্ত অঞ্চল। শতকৰা ৯০ ভাগ মানুহ অনাহাৰত আছে। সৰুক্ষেত্ৰী আৰু বৰপেটা ৰাহি অঞ্চল। জনিয়া আৰু ৰাঙ্গৰত কিয় দিয়া নাই ? আমি ইয়াত ৰাইজৰ প্ৰতিনিধিত্বৰ কৰিবলৈ আহিছো ৰাইজৰ হকে সঁচা কথা কব লাগে। এই খিনিকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য শ্ৰীচৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কেইটামান কথা বিধান সভাত উত্থাপন কৰিছিল। মই তাৰ বিশ্লেষন কৰি দিব বিচাৰিছো, কাৰণ মানুহৰ মনত নানা সন্দেহ হৈ থাকিব। তেখেতে কৈছিল এচিচটেণ্ট হেড মাষ্টৰ নিযুক্তিৰ ফাইলটো মোৰ হাতত ৰাখি থৈছোঁ। এচিচটেণ্ট হেড মাষ্টৰ নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত হস্তক্ষেপ কৰিছো বুলি কৈছিল। তাৰ পিচত বেচিক ট্ৰেইনিং সম্পৰ্কত কৈছিল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এচিচটেণ্ট হেড মাষ্টৰ বা হেডমাষ্টৰ নিযুক্তিৰ বাবে ষ্টেট লেভেল কমিটি আছে। ডি, পি, আই তাৰ চেয়াৰমেন। যি বিলাক স্কুল দেফিচিট গ্ৰাণ্ট দিও সেই বিলাকত চিলেকটেড হেড মাষ্টৰ আৰু এচিচটেণ্ট হেড মাষ্টৰ হব লাগে আৰু লিষ্টৰ পৰা দিয়া হয়। ৰোহিনী কুমাৰ হাইস্কুলত ১৯৭২ চনৰ চিলেকচনৰ পৰা নিয়া হব বুলি ইন্সপেক্টৰক কোৱা হল। ঠিক সেই মতে ১৯৭২ চনৰ ৫ জানুৱাৰীত ইণ্টাৰভিউ লৈছে। চিলেকচন লিষ্টৰ নামটো নাই। ১৯৭৪ চনত মাৰ্চ্চ মাহত ইন্সপেক্টৰে কৰা চিলেকটেড হেড মাষ্টৰ দিয়ক পোষ্টটো ক্ৰিয়েট হৈ আছে। যদি মানুহ নাই তেন্তে টকা নিদিব। সেই মৰ্ম্মে মেনেজিং কমিটিয়ে এডভাৰটাইজ কৰি চিলেক্ট কৰিছে। তেওঁলোকে জেনেৰেল লিষ্ট পঠাইছে। তেতিয়া এচিচটেণ্ট একেটিং হেড মাষ্টৰে অপিল কৰিছে। ইন্সপেক্টৰে ৰুল মতে অৰ্ডাৰ দিছে। যদি ইন্সপেক্টৰে ৰুলমতে এপ্ৰুভেল দিছে সেইটো বাহাল থাকিব লাগে। গতিকে ৰুলৰ ক্ষেত্ৰত মই ভাবো ইণ্টাৰফিয়েৰেন্স বা হস্তক্ষেপৰ প্ৰশ্ন নুঠে। তাৰ দুজন চিনিয়ৰ শিক্ষকক অন্যায় কৰা হৈছে বুলি আপত্তি কৰিছে। সেই মৰ্ম্মে ডেপুটি চেক্ৰেটেৰী এডোকেশ্যনে এনকুৱাৰী কৰিছে। তাতে দেখুওৱা হৈছে এচিচটেণ্ট হেড মাষ্টৰ ১।২।৬৩ তাৰিখে দিয়া হৈছে। আচলতে নিযুক্তি হৈছে ১।৮।৬৩ তাৰিখৰ পৰা তাত অনুসন্ধানতো ওলাই পৰিছে বহুত গোলমাল আছে। ১১ হাজাৰ ৩ শ টকা কেচ বেলেন্স আছে বেঙ্কত জমা হোৱা নাই। ৰেকৰ্ড পত্ৰ চিজ কৰি নিছে বুলি ৰেকৰ্ড পত্ৰ নাই বুলি কৈছে। বৃত্তিৰ ক্ষেত্ৰত কিবা কিবি গোলমাল আছে। তাৰোপৰি মাটিৰ সম্পৰ্কত ৰেভিনিউ বৰ্ডৰ লগত কেচ হৈ আছে। এই বিলাক এনকুৱাৰী কৰাৰ নিমিত্তে এনে এটা অৱস্থা হৈছে।

১৯৬৪-৬৫ চনৰ কাৰণে ডিফিচীটৰ কাৰণে ছয় জন শিক্ষক দেখুওৱা হৈছে আৰু এজন এচিচটেন্ট দেখুওৱা হৈছে। কিন্তু আমি খবৰ পাইছো তাৰ এজনে শিলঙত কাম কৰি আছে। আৰু তেওঁ দৰমহা ড্ৰ কৰি আছে। এজনে এম-ভি স্কুলৰ টকা ড্ৰ কৰি আছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, সেইবিলাক কথা পাইয়া যদি আমি নাযাওঁ তেন্তে কেনেকৈ হব, সেই কাৰণেই মই কৈছো যে এইবিলাক কথা আমি চাব লাগিব। আমাৰ ইয়াত ৰেকৰ্ড আছে। হেড মাষ্টৰ আৰু চেক্ৰেটৰীৰ চহি আছে। বহুত টকা নিছো। এই বিলাক কাম চাবলৈ যাওঁতে আমি সমালোচনাৰ সন্মুখীন হব লাগিব কিন্তু উপায় নাই। ইয়াৰ কি বিচাৰ কৰিব লাগে মাননীয় সদস্য শ্ৰীচৌধুৰী ডাঙৰীয়াইয়ে কওকচোন বাৰু! কেনে ধৰণেৰে তদন্ত কৰিলে ভাল হয় তেখেতে কলে মই ৰাজী আছো। এইটো ৰেকৰ্ড আমাৰ আছে। আজি ইয়ালৈ লৈ আহিছো। দুৰ্ভাগ্যৰ কথা যে ২৬-৭-৭২ তাৰিখে এই অডিট ৰিপোৰ্ট তলা বন্ধ কৰি লোৱা হ'ল যদিও বানপানীত নষ্ট হৈ গ'ল। আমি যে ইমানখিনি কৰিব ওলাইছো ইয়াৰ কাৰণ হ'ল এইটো পাবলিক মানি। ইয়াৰ যাতে সদ-ব্যৱহাৰ হয় সেইটো লক্ষ্য কৰা আমাৰ দায়িত্ব। আজি যিজন এচিচ্-টেন্ট হেড মাষ্টৰ তেওঁ ১-২ তাৰিখত কাম কৰি আছে। কিন্তু টকা কৰিছে তেওঁ ১-৮-৮৩ তাৰিখে চাকৰি কৰা চাৰ্ভিচ বুক খোলা হৈছে কিন্তু তথাপিও তেওঁ টকা ড্ৰ কৰিছে। সেই বিলাক তদন্ত কৰিবই লাগিব। অডিত ৰিপোৰ্ট আহক আমি যি ধৰণেৰে ব্যৱস্থা লব লাগে আমি লবলৈ চেষ্টা কৰিম আমি তাৰ কাৰণে সাজু আছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, সিদিনা ত্ৰিশ বিঘা মাটি দিয়াৰ কথা কৈছিল সেইটো হ'ল ৰিজাৰ্ভৰ একচনা মাটি স্কুলৰ কাৰণে পট্টা দিয়া হৈছে। কিন্তু সেইটো ৰেভিনিউ বোৰ্ডে কৰিছে। স্কুলৰ নামৰ পৰা বদলি কৰাৰ সময়ত মাটি.টা একচনা আছিল। সেয়ে স্কুলৰ নামত পৰা প্ৰি অডিট নোহোৱাকৈয়ে পট্টা হৈছে। এই বিষয়ত মেনেজিং কমিটিত উত্থাপন কৰা হৈছে সেই কেচৰ জাজমেন্ট দিছে আৰু আমাৰ হাতত আছে।

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী : হাউচত এইবিলাক কথা কোৱা—

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : এইবিলাক কলে ইন্‌চিচ্‌ট নকৰে আৰু বেছি ইৰেগুলাৰ হব। যি স্কুলত নমিনেচন দিয়া হৈছিল সেই স্কুলত এচিচ্‌-টেণ্ট হেডমাষ্টৰ হিচাপে কাম কৰি আছিল। কিন্তু মেনেজিং কমিটিত তেখেতৰ ইৰেগুলাৰ বুলি পইণ্ট আউট কৰিলে। সেইকাৰণেই কৈছো যে এইবিলাক কৰিবলৈ সমালোচনাৰ সন্মুখীন হব লাগিব। স্কুলখনত মই তেতিয়া এম-এল-এ আছিলো আৰু তেখেতৰ লগত লগ লাগি দেবকান্ত বৰুৱা তেতিয়া শিক্ষামন্ত্ৰী আছিল তেতিয়া শিক্ষামন্ত্ৰীক কৈ স্কুল এখন কৰা হ'ল। কিন্তু অসুবিধা হৈছে ইৰেগুলাৰ ভাৱে টকা ড্ৰ কৰা ৰেকৰ্ড আমাৰ হাতত আছে। তেওঁলোকৰ মাজৰে পৰা কৈছে যে তেওঁলোকৰ হাতত হেনো শক্তিশালী এম-এল-এ আছে আৰু এতিয়া অডিট ৰিপোৰ্ট পানীত পেলাই দিলে এই বিলাক কথা নিশ্চয় তদন্ত কৰিব লাগিব আৰু ইয়াৰ ব্যৱস্থা লব লাগিব। মই আশা কৰো যে আমাৰ মাননীয় সদস্য আৰু সদনৰ আন আন সদস্য সকলেও এই বিষয়ত মোক সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াবলৈ আগবাঢ়ি আহিব আৰু মোৰ কিবা ভুল ভ্ৰান্তি হয় এই ক্ষেত্ৰত সুকলমে কাম কৰাৰ কাৰণে শুধৰাই দি মোক সহায় কৰিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, পলাশবাৰী বেচিক ট্ৰেইনিং সম্পৰ্কে এটা কথা কব খুজিছো। তাত আমি বিচাৰিছো যে যদি ট্ৰেইনড্‌ টিচাৰ বেচি হয় তেতিয়াহলে ভাল হয় আৰু সেই উদ্দেশ্যই যদিও নৰ্মেল ষ্টেন্দত কোপ কৰিব নোৱাৰে কোনোৱাই নন্ ৰেচিডেন্সিয়েল ভাৱে যদি পঢ়িব খোজে তেনেহলে তেনেকুৱা এখন আচনি কৰি বেচিক ট্ৰেইনিং কেন্দ্ৰত প্ৰতিটোতে ২০ জনকৈ লৰা ছোৱালী স্থানীয়হলে ভাল, প্ৰিন্সিপালৰ অন্ মেৰিট চিলেকচন মতে আৰু ষ্টেট বোৰ্ডৰ এপ্ৰোভেল মতে ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। সেইটো আছিল প্ৰি চাৰ্ভিচ ট্ৰেইনিং। চেক্ৰেটাৰীয়ে এপ্ৰোভেল দিব আৰু অধ্যক্ষই চিলেক্ট কৰিব। কেৱল বৰপেটাৰ বাহিৰে আন কতো আপত্তি শুনা নাই সেই ব্যৱস্থাত। কিন্তু এইটো চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে সমষ্টি ওৱাইজ কৰিছে। কিন্তু আচলতে সেইটো

নহয়। গুৱাহাটী, বৰপেটা য'তেই নহওক আন ঠাইৰ লৰাও পঢ়িব পাৰে কিন্তু হোষ্টেলৰ সুবিধা দিয়া নহয়। তেনে ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ নিজা বন্দৱস্ত কৰিব লাগিব থকাৰ কাৰণে আৰু সেইটো কেৱল (মেৰিতৰ) ওপৰত ডিপেণ্ড কৰিয়েই অধ্যক্ষই চিলেক্ট কৰে আৰু চেক্ৰেটাৰীয়ে এপ্ৰোভ কৰে। কিয়নো আমাৰ কথা হ'ল প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত শিক্ষক বেছি হলে শিক্ষা বিভাগৰ কাৰণে ভাল হয়। সেই কাৰণে এই কথাখিনি দাঙি ধৰিছো। মই আশা কৰো এই ক্ষেত্ৰত যদি কিবা দুৰ্নীতি হৈছে বা কিবা দেখিছে তেন্তে মাননীয় সদস্য সকলে আৰু বিশেষকৈ চৌধুৰী ভাণ্ডৰীয়াই আমাক সহায় কৰিব। তেখেতে কৈছে যে লোকেল এম,এল,এ শ্ৰীমতী সত্যৱতী গোস্বামী মেনেজিং কমিটিৰ প্ৰেচিডেণ্ট। মই আশা কৰো তেখেতসকল দুজনেই মোক এই কামত সহায় কৰিব যাতে এই দুৰ্নীতি চলি আছে সেইটো নাইকীয়া কৰিব পাৰি।

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী : মই কব বিচাৰিছো যে তেখেতে এচিচ্‌টেণ্ট হেড মাষ্টৰজন ইন্সপেক্টৰে লিখি দিলে যে হেড মাষ্টৰ কন্‌টিনিউ কৰিব লাগে টিল হেড মাষ্টৰ চিলেকটেড্‌। কিন্তু আজি লৈ সেইটো হোৱা নাই। মেনেজিং কমিটিয়ে প্ৰস্তাৱ পঠিয়াইছিল দুটা তাৰে ভিতৰত দুজনৰ নাম পঠিয়াইছিল কিন্তু কাক নিযুক্তি দিব লাগে সঠিক কৈ লিখি দিয়া নাছিল। ইন্সপেক্টৰে এপ্ৰোভ কৰিলে ইন্সপেক্টৰে নিযুক্তি নিদিয়ে দিব নোৱাৰে, মেনেজিং কমিটিয়ে নিযুক্তি দিব। পিচে এচিচ্‌টেণ্ট হেডমাষ্টৰে এডিচনেল ডি, পি, আইৰ ওচৰত আপীল কৰিছে আৰু তেওঁ ষ্টে কৰিলে। ইন্সপেক্টৰে দিয়া জন চিলেক্ট হৈছিল যদিও টাইম অভাৱ হৈ গ'ল। সেই কাৰণে তেওঁ চিলেক্ট কৰা নাই। অধ্যক্ষ মহোদয়, শুনিব পাইছো যে চিলেকটেড হেড মাষ্টৰ লিষ্ট কতো হোৱা নাই। ডি-পি-আই তাৰ চেয়াৰমেন। শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয়ে সহায় সহযোগৰ কথা কৈছে। আমিও এই বিধান সভালৈ ক'ত কি প্ৰকাৰে টকা খৰচ কৰা হৈছে আৰু ক'ত ক'ত অসুবিধা হৈছে সেই বিলাক ধৰিবলৈকে এই সদনলৈ আহিছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত দুৰ্নীতি যাতে নষ্ট কৰিব পৰা হয় সেইটো আমিও চাই আছো।

অধ্যক্ষ : আপুনি স্পীচ নকৰিব, ডাইৰেক্ট সোধক যদি কিবা আছে।

শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী : মোৰ সমষ্টিৰ মৈমনসিংয়া গাওঁৰ এমিগ্ৰেণ্ট দুজনে এপ্লাই কৰিছিল কিন্তু পালেগৈ পলাশবাৰীৰ লৰাইহে।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : লিষ্টখন ত্ৰিশ জানুৱাৰী তাৰিখে টাইম অভাৰ কৰিছে। টাইম এক্সপায়াৰ কৰা কাৰণে আৰু প্ৰচীদ কৰিব পৰা নাই ফলত চিলেকচন কৰিব পৰা নাই আৰু ৰৈ আছে।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : চাৰ মই এটা কথা পৰিস্কাৰ হ'ব খুজিছো যে এজন এম,এল, এই বক্তৃতাৰ প্ৰসঙ্গত বহুতো কথা শিক্ষামন্ত্ৰীক সোধাত তাৰ প্ৰতিটো কথাৰ উত্তৰ দিছে অথচ আমি বহুতো সদস্যই বহুতো কথা সোধাতো সেই বিলাকৰ উত্তৰ সেই ভাৱে নাপাওঁ।

শ্ৰীপ্ৰবীণ কুমাৰ চৌধুৰী : যিজনক ইন্সপেক্টৰে দিলে তেওঁ চিলেক্টেড নহয়। চিলেকশ্বন হৈ টাইম অভাৰ হৈ গল। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই শুনিবলৈহে পাইছোঁ যে, চিলেকশ্বন হৈ গল কিন্তু আজিলৈকে তাৰ লিষ্টখন হলে নোলাল। অৱশ্যে এটা কথা শুনি ভাল পাইছো যে, যিবিলাক দুৰ্নীতি আছে সেইবিলাক ধৰিব। আমি সেইকাৰণেই এই বিধান সভাত আছো। আৰু এটা কথা, বিলাসীপাৰাৰ পৰা মোৰ সমষ্টিৰে দুটা লৰাই এপ্লাই কৰিছিল কিন্তু মোৰ লৰাই নেপালে। সেইটোৱেই হৈছে মোৰ আপত্তি।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মঃ) : জানুৱাৰীত লিষ্টখনৰ টাইম এক্সপাইয়াৰ কৰিছে। ডি, পি, আইয়ে লিষ্টখন আমাক দিছে। তাৰ পিছত আৰু 'প্ৰচিত' কৰিব পৰা নাই আৰু চিলেকশ্বনো কৰিব পৰা নাই।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, এজন এম, এল, এই বক্তৃতা দিওঁতেই তেখেতৰ কথাটোৰ ওপৰত মন্ত্ৰী মহোদয়ে ইমান খিনি কথাৰ অৱতাৰণা কৰিলে কিন্তু আমি হলে ইমান দিনৰ পৰা ইমান বিলাক কথা শুধি আছো, প্ৰশ্নও দি থৈছো, সকলো বিলাক জমা হৈ গৈছে অথচ তাৰ কোনো জবাব পোৱা নাই কিয় ? সেইবিলাকৰ আমি উত্তৰ বিচাৰিছো।

Shri Md. Umeruddin, Minister Agriculture :

Mr. Speaker, Sir, I rise to intervene in this debate, because I feel I should place some facts before the House so far as the criticism levelled against the Agriculture Depertment is concerned. As we are all aware both agriculture and irrigation occupy a particular position in the whole spectrum of economic development of the country and this State in particular. The criticism has been that there has been no growth in agriculture. Agriculture, by and large is followed in the traditional method. Improved and scientific method of cultivation has not taken place, because certain necessary infrastructure in the irrigation and other facilities are not there. Sir, the development of agriculture is a very important subject. In this connection I shall try to draw a camparison between the other spheres of development which has taken place whereas there is stagnation in agriculture. Why it is so ? Take for instance, Education. Soon after independence we spent something like 6 crores on education, and now it has risen to a staggering figure of 44 crores. Similarly we have made phenomenal progress in the matter of communication, roads, bridges so on and so forth. Sizeable. progress has been made in the matter of health services. We want dispensaries, hospitals, primary health centres and all these. If in these cases there has been so much Progress why not in agriculture where 95% of the people are engaged. ? Sir, the point is in developing countries first thing is education. The people demand we want education and the Government has to concede to such demand. It is nothing more that the menifestation of the medium of expression of the people. Therefore, Sir, the Government cannot resist the persistent demand for more and more education. As a result it has spread. Similarly in the matter of communication, we want more

and more roads. We want more roads because the demand for roads by the people themselve is there. So is the case with health services. But why in the case of agriculture such urge has not developed? It is of late we are thinking of agricultural development. But there is a basic difference. Roads, Schools and others should come up due to the demand of collective nature, When a man wants a School he does not want it for himself but for a group of people. So far agriculture is concerned we have I crores 20 lakhs persons engaged in agricultue. It is the personal affair of the man himself. There are 20 lakhs poor families. So far as agriculture is concerned it is the personal affair of the man. When the man is motivated and organised, something could be done. Therefore, Sir, during the Ist and second five ye r plans we had Community Development Centre. Agriculture Extension Officer. Gram Sevak and block Development officers were trying to organise agricultural community but though efforts have been made no man could be motivated, and they did not come forward to take full advantage of all these facilities. A man was pleased with the traditional method of agriculture and he dose not want to change the method. In this connection, I want to state that there is a great difference between the traditional method of agriculture and scientific method of agriculture. In this connection, I want to place before the House some observations of an authority Mr. A.T. Mosher. He is a professor. He is associated with a number of Development Councils in Asia and other parts of the world. He stated 'In a scientific agriculture man applies his ingenuity to incressing his control over all the factors that affect plant and animal growth. He introduces irrigation and drainage. He adds plant nutrients to the soil. He breads modified plants that are more resistant to disease, that can utilise large amounts of fertilizers that are resistant to drought, that can mature

more quickly, and that yeild more of the particular products he wants. He develops scientifically prepared feeds for his livestock and scientific methods to protect them from disease.

Agricultural development thus is an integral part of general social and economic development. It contributes to it, and it assures that the over all development shall be truly general, including within its scope a large proportion of people who live on farming and who will for many years continue to live by farming in many countries.

For improvement of agriculture, he has to use fertiliser, he has to use improved methods of cultivation and so on. But who is going to teach the peasantry about this ? Who is to motivate them ? Sir, notwithstanding what has been done it was not possible to motivate the peasantry in a manner which is necessary for advancement and economic growth in the rural sector.' But I want Sir, that the House should appreciate the basic difficulties which are there. There is no question of condemning the Govt. for these difficulties it is for us to find how best we can bring the peaseantry under this fold. Sir, how people's motivation ean be raised. I am citing an example here. Sir, during the First Five year plan in the wake of grow more food campaign Assam was found to be a problem State- except the District of Goalpara and some parts of kamrup district the mono cropping pattern was prevailing and the crop produced from this system was very low. In certain parts of Assam, for example Upper Assam no crop was raised except 'Sali'. And then the Govt. tried to introduce certain other crops. For example 'Boro' paddy was brought for the first time from Sylhet and tried in the district of Goalpara. This paddy was found good in the swampy regions of the District. The total area under this cultivation in 1951-52 was 3 thousand hectares which has gone upto 30 thousand hectares now, and for rhis development in the

sphere of agriculture the Govt. did not do anything significant. It was the people and their motives.

Sir, about wheat, I would like to say a few words. The total area under wheat cultivation in 1951-52 was only 12 thousand hectares as against 60 thousand hectares at present. The whole initiative was taken by the farmers. The farmers took it seriously, as this motivation was there. The application of fertilizer also has gone up from 5 thousand tons to 14 thousand tons. Another thing also should be noted that the use of seeds of high yielding varieties, has also increased. This increase has taken place here and there not because of any other reasons then the motivation of certain farmers. The foremost task before us is that we have got to organise the farmers on these lines. This is a very difficult task and it must begin at the grassroot. It is not the officers alone, the local leadership also is to organise this irrespective of party consideration or political consideration. In this supreme task of producing more food should keep politics away from it.. So Sir, to tackle this problem we have got to mobilise the public opinion and the local loadership will have to do this. In this particular task there should be no difference of opinion amongst us. We should also ask them to take advantage of the opportunities available to them.

Sir, there are certain essentials of economie dovelopment. Certain things are constantly changing. There is change in the production technique .... (Voices : Whether we are going to hear the Chief Minister also on this point............) For this we have got our Agriculture University and they are trying to enlighten the farmers through various agencies about the modern technique.

Then Sir, 'production credit' it is very important and we are trying to get it. Production credit is the life blood of

agriculture. We are trying to get it and we are on that job now: The next important point is "group action." Group action is very important Sir, Individual farmers make most of the decisions about what is produesd on their farms and about the methods of cultivation and the supplies and equipment used. On the other side the actions of Govts. have an enormours influence on the opportunities. Between these extremes of individuals decision and Government action there is a third kind of activity important in accealerating agricultural development. This is voluntary group action by farmers. Unless and untill we organise our farmers in this way there is no possibility of a significant improvement in the method.

In the Rabi crop campaign we have done this. use of fertiliser and water has changed the picture a little and I can tell you the output was 4 times if not 5 times Therefore, Sir, these are some of the matters which have not taken notice of and so. I appeal to the House that in this matter unless we mobilise the public opinion, unless we take charge of the peasantry then we cannot do anything fruitful. we can cite the example of Punjab here, The whole population has gone in for agriculture, and they had achieved a marked progress. Sir, in this connection, I would like again to quote this gentleman. 'The economic development is a social product, it is not the result of the farmers alone. It is the result of the activities of the merchants, manufacturerers, research workers, teachers, veterinarians......'Therefore Sir, to raise the public opinion we all should take part in it. We have adopted a new stratagy in this connection.

Sir, I want to speak a few words about irrigation. we have adopted a new stratagy in this respect altogether. we are trying to create irrigation potential and yet I do not know why we cannot make a headway in this sphers. My

point is that under the present system the farmers will have to take up the irrigation facilities available to them. In this connection I assure, you Sir, that in the next year we would make sizeable contribution in the matter of irrigation.

Shri Dulal Ch. Khound :

May I have a clarification from the Hon. Agriculture Minister? He said that the peasants on their initiative should take up different methods of agriculture-he in this connection has cited the example of 'Boro' cultivation. I am afraid Sir, that he has taken a narrow view of the agricultural development. He is trying......to impose a modern agricultural pattern on out-dated feudal land relationship. Is it possible ? He has talked about fertiliser, pump sets etc. But our poor peasants having only 3 or 5 bighas of land have the capacity to buy chemical fertiliser, the capacity to hire pumps ? Sir, he has quoted form Mosher. I have gone through the book. But I want to have a reply form him, particularly from the Chief Minister, to this question. What type of agriculturists you want to have in Assam ? American type making all the peasants agricultural labourers or agriculturists based upon land as tillers ?

Shri Md. Umaruddin (Minister Agricultnre) :—

This much I can tell the Hon. Member that we don't want Communism. That is my philosophy.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) .— I am deeply grateful to the Hon. Members for their participation in the budget debate. As many as 41 Members participated in the debate. Some of them have offered very liberal criticism and some of them have put forward concrete suggestions and also very valuable advice. Sir, it will not be possible for me to answer all the points raised by the Hon. Members. We will surely take into consideration the concrete suggestion Hon.

Members have been kind enough to put forward. While trying to implement the various schemes we will surely take into consideration the criticisms that the Hon. Members have put forward in the interest of the schemes. We will also see how far we will be able to avail of the helpful suggestions offered by them during their criticism so that the Government, the peasants, the people as a whole can derive the maximum benefit out of it.

Now, Sir, coming to the Budget, How should I describe it ? Some of the Hon. Members has called it a surplus and commented upon it accordingly, Others have called it a deficit Budget and made their criticisms basing on this view point. But to me, Sir, it is neither a deficit Budget nor a surplus Budget, but it is a balanced Budget or, I should like to say, it is a real Budget. Sir, if we look to the Revenue side, then it is really deficit Budget, and there is no doubt about it. But then if we look to the Capital Account, it is a surplus one, and if we take the two together, then it is balanced Budget. But one thing that I can say for certain and that is that there is no manipulation of the accounts, of the Budget figures. The Budget is presented to the House in the form of a book just in the manner we should present it. Therefore, there is no concealment of facts, no manipulation of statistical data. It is clear and on record. It is true that the Revenue Receipt accounts show that the revenue expenditure is more than the receipt. So it is really a deficit Budget. But when we take into account the over all state of affairs, then it becomes surplus Budget.

Now, whether the Budget is either deficit or surplus, it does not matter much. After all, what is the Budget for ? As the Hon. Members has stated, the Budget reflects the wishes and aspirations of the people or should I say, the

other way. Sir, the wishes and aspirations of the people are reflected in the Budget. So we should see that the hopes and aspirations are fully reflected in the Budget. Now the Budget is something of the nature of an abstract; it is not a catalogue of statistical figures. so, it should be studied in relation to its effects on the well-being of the people. So we have to study the social condition of our State and then how this Budget can be applied in the case of Assam under the conditions obtaining at present. Now, Sir, if we want to analise a little the social conditions of the people, the attitude of the society, then we will have to study the population pattern of Assam. As the Hon. Member Shri Nogen Barua has stated, there has been an enormous increase of population in the State, It is true that barring a few minor States like Naga Land, Manipur etc. increase of population in the Assam is the highest. Now, if we study the population pattern we will find that in the existing social conditions of the State. our economic development has not been able to make any appreciable impact on the people. Take for instance the tea industry or the plywood industry or any other big industry, These big industrialists in collaboration with the monopoly houses come over here, invest crores of rupees in starting industries and earn huge profits and take it away from the State. So the adverse effect on the economy still persists. Even the money spent here in this capital construction work, has it remained with the people of Assam ? There was remittances from the State of Assam to outside.

Sir, there are innumerable instances where the money is remitted from Assam to outside. So, Sir, the budget might provide certain matters that might be co-related with the economic development of the State. But What happens, if we cannot keep that money in the State, if we cannot have

the economic base consolidated economy. We cannot strengthen economy, The Spending in the State will not do. We will have to study this throughly and make necessary steps. Sir, we are opening econcmic avenues ; but we have not been able to benefit the people of the State. On the other hand, by such expenditure, other people from outside the State, are benefited. Sir, if I quote some figures I do not think you will call me parochial. What is the population pattern of our State ? How many people from Orissa have come to Assam ? Sir, according to 1971 Census, there are 1,50 226 and people from Assam living in Orissa are 88. Sir, how many people from Tamilnadu living in Assam- it is 2. 777 and people from Assam living in Tamilnadu are 134, and people from Kerela, living in Assam are about 5521 and people from Assam living in Kerela the figure is only. 33. In Andhre people from Assam living there are only 80 and people from Andhre living in Assam are 256. Sir, there are other States I do not like to take the time of the house by mentioning the figures. This is the thing between the population of Assam and other States that we have, and as a result of that whatever we spent here it is just remitted outside and as the people of this Stats are not working outside the State so there is no remittance from outside to this State. Sir, if we take the case of Gauhati Post Office, you will be amazed to see what is the amount of incoming monoy order as compared to the amount that is remitted to outside. So, that will be a picture and that will represent the social structure that we have here. particularly in respect of development programmes in respect of certain schemes that we are going to implement, we will have to see that the schemes will benefit the people of Assam, they must perticipate in the Schemes. Sir, if we take into account the population, generally it has increased, we will find that there is tremendous

population explosion in this State. So, that is one of the factors that there has been growth of population, and there has been production. If we equate the growth of population with the growth of production it turns to be inadequate. We have not been able to produce or we have not been able to make such growth as to be equated with population growth and it has not been possible because the population is increasing enormously and disproportionately to the economic growth. Sir, that being the situation, that being the background, we will have to study this budget, and as I have already said Sir, when we want to study this budget we must also study the social condition of this State and we will have to take into account budgets of the three privious years- (1) the budget of 1946-47, that is the budget just before the Independence and then (2) 1951-52, that is the budget that we present just before the First Plan and (3) the present one. So, if we study these three budgets along with the increase of population we will be able to understand how the economic trend is moving and what we have done, then we will also understand whether there has been any progress in between the period from the day of Independence and till today. Sir, often we say there has been no increase all these 27 years of Congress rule. Sir, it is not a fact. There has been tremondous development in the Congress rule and some of the Hon'ble members have already annumerated among whom the Minister, Agriculture also said how in the field of agriculture we have made tremendous progress. I do not like to take the time by giving illustration of development in different fields like Schools, Colleges, University, High Courts etc. I am not quotting all these.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : আমাৰ মাননীয় মূখ্যমন্ত্ৰীৰ পৰা এটা পৰিস্কাৰ বিচাৰিছো, ১৯৪৮ চনত ৫'৪৫ কোটি টকাৰ বাজেট আৰু এতিয়া ২২২'৮৩ কোটি

টকাৰ বাজেট। এতিয়া টকাৰ মূল্য টকাত ২৭ পইছা হিচাবে ২২২ কোটি টকাত ৫ কোটি ৯৯ লাখ ৪ হেজাৰ টকা হব।

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুঃ মঃ) : সেই কথাটো অধ্যক্ষ মহোদয়, পাৰকেপিতা কৰি দেখুউৱা হৈছে। ১৯৪৯ চনত দেখা যায় যে, ১৯৪৬-৪৭ চনত জনমূৰি আয় বাজেটত ৬ লাখ ৬৫ পইছা ধৰা হৈছিল। ১৯৫০-৫ চনত প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ কালত ১১'৭৯ টকা ধৰা হৈছিল। এতিয়া এই বাজেটত ৩৬ টকা ২৮ পইছা ধৰা হৈছে। এইটো তুলনা কৰিবৰ কাৰণেই কোৱা হৈছে।

Shri Sarat Chandra Sinha' : (Chief minister)

Sir, in 1946-47, the total budget was 5.45 crores and then in 1950-51 it was 10.69 crores. So Sir. immediately after Independence this budget was increased from 5·45 to 10·69. So it was just double. Then Sir. we have presented budget here now for 385.24 crores. But this is not real because from this we will have to calculate expenditure on Contingency Fund and also Capital expenditure will have to be deducted, which are included only for the calculation purposes and then we get the real expenditure of Rs 222.86 crores. Then Sir, we find just before the Independence it was 5.45 crores and just before the First Plan 10.69 crores and today we have 222.86 crores. Now you can imagine how and in what direction we are moving from 5.45 to 222.86 crores. Now, Sir, during this period have we not done anything ? Is the period absolutely blank ? Now. Sir, it is for you to judge. This figure does not tally, because some expenditure has been eroded. If we take the index price based on the year 1949, this is the current price index. the budget prepared for this year was really 5.45 crores.

I will now come to the per capita expenditure. Sir, just before independence, the provision made in the budget for per capita expenditure was 6.65. This also just at the

current price pervailing. Now just before the First Plan' per capita expenditure provided in the budget was 11.79. Now we have provided per capital expenditure of 36. 28 and Sir, we have a tremendous increase of the population. So, Sir, we say that there has been correct direction in the budget. Now this figure giving the per capital expenditure of what we spent in 1946-47 and then how it has been increased in 1950-51 and ultimatly this year, this shows we have been moving in the correct and right. direction. Then, Sir, coming to the side of expenditure that we incurred.

Shri Dulal Ch Barua. : Sir, on a point of clarification. The Chief Minister has stated that there is increase of per capita expenditure but if we analysie his statement and also if we verify the figures, definitely there is increase of per capita expenditure in comparison with the present socio-economic structure. Whether this expenditure is justified or not we want to know.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister : Sir, I fully agree with the Hono'ble member. There should be more expenditure, as a matter of fact, as the advancement continue. So more and more money has to be spent for the development of the State. Then Sir, coming to some of the specific items' say Irrigation and Flood Control and in Education, Sir, in Education we spent in 1946-47 only 63 lakhs. Just before the First plan we spent. 1,46 cores and then today we are spending 44.11 cores. So that show in what direction we are moving.

Shri Dulal Ch. Barua. : Expenditure in education is increasing but what is the parcentage of literacy ? you are not pointing out that thing.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister : That is again, Sir that we are spending more on education and yet we have not been able to remove illiteracy. There is one factor, that is the population

is increasing and when we calculate the literacy we also take in to account the children just born. Sir, as the birth rate is daily increasing so the number of illiteracy is also increasing bec-- ause all the children born are illiterate and they are not literate. So, Sir the new born being illeterate and the birth rate being high the number of illeteracy is also increasing.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Sir, it is not my habit to seek clarification but then this worthy Chief Minister has said that illeteracy is being increased due to the birth rate. Everybody in this world knows that there is a percentage of population which cannot be literate, even when it is said that there is cent percent literacy But then what is the percentage of liter- acy if the number of population who may not be literate is 72%? Is it that we have got only 28% literacy? So if the illiteracy at present is 72 or 70% and if 10 or 20% is left out because of their tender age what is the rate of literacy in com- parison to the expenditure ? That is the questio" the Chief Minis- ter may please reply .

Shri Sarat Ch. Sinha Chief Minister : Sir, it is true. We are not claiming that we have been able to remove illeteracy. Sir, I have already said, influx of population and increase in birth rate are the factors of growing illeteracy. Large number of Schools have been opened, the number of School going children is enormously increasing. So that should atleast go to our credit. So sir. all these things taken together and on account of these factors, it has not been possible to achieve the desi- red result, this is true.

Then Sir, (voice : you should not take that plea) we are not taking plea. I am presenting the reality. We do not claim that because of birth rate illiteracy increased, but this is a factor.

Then Sir, in Health services we spent Rs. 37 lakhs only in 1946-47, in 1950-51 we spent 60 lakhs and we are spending now Rs. 13.18 crores.

Let us come to Agriculture, including irrigation. In 1946-47 we spent 27 lakhs. Just before the First plan we spent 52 lakhs and now we are spending 6.86 crores.

Similarly Co-operation, Panchayat, of course, I do not want to enumerate all items, will indicate how we have been making all endeavour to accelerate the economic development of the State.

Then, the question of removal of poverty comes. This question has been put by many hon'ble members. Sir, we are committed to the removal of poverty and we have been making sincere effort towards that direction. What have we done? Now removal of poverty is not a thing that Government alone will or can do. Removal of poverty is a movement and the people will have to be involved in this movement. Government can create situation and environment and atmosphere so that such movement can be started and the Government has been able to create environment where the movement can be started. For this purpose we have already formed co-operative societies as the nucleus for that movement and through these co-operative societies we want to start that movement. Now, if we want to start the movement we want the instrument, we want the impliment, and that instrument and impliment we can get only from the nationalised banks. Sir, on many occasions I explained that we nationalised banks not for the sake of nationalisation. By nationalisation we wanted to make the money, the national wealth available for the poorer section of the people. Now after political independence we immediately got political democracy. But, we are yet to get the economic democracy. So far as political rights are concerned we have the democracy; we are

all equal irrespective of the property we have. But what about economic right? We are not equal there. If we go to the bank the bank will just say whether I have any property and if I do not have any property I do not have the right to get money from the bank. Now we want whether I have property or not I must have money from the bank, I must have the right over the national wealth. So that a poor man can have the right over the national wealth and use it we have set up the co-operative structure and through the co-operative we want to get it done. Now, it is also true that if we direct, the bank money may be available to the poor section of the people, but there will be chaos and no development. So there should be some discipline and we want to introduce the discipline so that money can be refunded to the bank. There should be some guarantee and surity. We have set up this co-operative society to guarantee for the Government. Now the nationalised banks will issue money and advance loans to the individual poor people irrespective whether he has property or not and for that purpose instrument is the co-operative society. So the co-operative society will have to act as an agent in between the banks and the people. Now Sir, as a matter of fact this is functioning well. Every co-operative society is yet to be strengthened, but we have not been able to provide the co-operative societies with trained Secretaries.

Shri Prabin Kumar Chaudhury : Sir, in this connection I refer to one co-operative society in my constituency. The Bank refused to give money on the ground that there was no money.

Shri S. C. Sinha :—

There are complaints by many individuals. In some cases the Secretaries are not working and in some cases the Presidents might not be working and in some cases the bank officials

are not co-operative. But here I am not dealing with the individual cases. I am dealing with the principle. We have nationalised the banks so that the national wealth might be of use for the poor section of our population and for that purpose there must be an agency and the co-operative society is functioning as an agent. If you can strengthen the co-operative societies then the entire money can be made available for the poorer section of the people.

We have started schemes for development of agriculture and the hon'ble Agriculture Minister has already pointed it out. We have made some programme and the hon'ble member Shri Giasuddin Ahmed mentioned about the scheme at Charai--bahi in Nowgong, where money was advanced by the bank and the crop was very good. Though this is a solitary example, I want to submit that if it could be successful at Charaibahi why it cannot be done in other places ? I was reported that the bank officer was very much co-operative and the hon'ble member was satisfied with him. It is true Sir, if the co-operative societies are not strengthened and the banks officers do not co-operate the task will become difficult. It also depends on the people. Government cannot do evrything. Government is there to create an environment and that environment has been created by Government. We are to take advantage of all this and start the movement for removal of poverty. Having done this, if there is cry where is the scheme for removal of poverty, I would say here is the scheme. It is not that Government will do everything.

শ্ৰীজালালউদ্দীন আহম্মদ : আমাৰ যিবিলাক সমবায় সমিতিৰ চেক্ৰেটাৰী বা প্ৰেচিডেণ্ট আছে সেই সকলে বেংকৰ লগত সহযোগ সদায়েই কৰিব খোজে কিন্তু বেংকৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলেহে সমবায়ৰ লগত যোগাযোগ কৰিব নোখোজে। গতিকে এনেস্থলত চৰকাৰে একো সহায় কৰিব নোৱাৰে বুলি জনসাধাৰণ কলৈ যাব ?

Shri, Sarat Ch. Sinha :—

Sir, so far as these individual cases are concerned, I have already said that if there is any difficulty this matter may be taken up. There are problems and there will be problems always which should be sorted out. In such matters the co-operatives should be organised.

I would request the Hon'ble Members to take little interest in this matter and to see that these co-operatives are strengthened. Sir, if it is done, then we will find that it will be easy to utilise the money from these co-operatives for the betterment of the poorer section of the people. Now, sir, if we only think that the Govt. will do everything, then it will be a worng idea. Sir, it will not be possible for the Govt. to do everything and to remove the poverty. Govt. has limitations. not only financial limitations but also administrative limitations. Sir, with the limited financial resources and all these administrative difficulties Govt. is trying to create a climate. Therefore, sir, these are to be implemented under any circumstances. Sir, the process of implementation is the most important part and for that co-operation of all is essential. Now, sir, we have taken up one of the most important tasks, i.e., the agriculture and we want to reorient the entire agricultural sector. Therefore, we want that our people should be involved in it. Sir, the Hon'ble Minister of Agriculture has pointed out that there are many factors which are to be taken into consideration for reorganising the agriculture sector. Sir, it is true we are to depend on nature for agricultural crops. Sir, Hon'ble member Shri Khound has pointed out that there was no irrigation system whatever and we are to depend on monsoon and unless and until we change the system our agricultural production cannot be increased. Sir, I agree with him that with out development of science and

technology we cannot progress Sir, we are now following the pattern which is prevalent and immediately after the flood we go for cultivation and before the flood comes we harvest it. There are some people who will raise objections about the introduction of scientific methods and some will come and say that they will enjoy the flood because flood will not be able to damage their crops and we will have our production in the normal way. Therefore, we are to fight out the traditional methods and to introduce the modern scientific methods. So, sir, if we can strengthen our corporations along with the panchayats, then we will be able to fight out the old traditional methods. This can also be done with the co-operation of all. If we can create an atmosphere, if we can give proper enthusiasm to our people, then and then only we will be able to reorganise our agriculture-sector. Now. the question is why the same result cannot be achieved in all places ? Sir, in a particular plot-Choraibahi there was adequate supply of water ; there was proper supply of seeds etc and the result was also very good. Then why it cannot be done in other place, sir ? As I have stated, sir, we want to reorganise the agriculture sector for this reason. We are to see whether all the places have adequate supply of water, seeds and manures etc. we are also to see if there is any difficulty to supply water in all the places. Our resources are limited. There are financial difficulties and with all these constraints and difficulties we are trying to progress in all spheres. So, sir, the same result is not found everywhere because of the non-availability of many factors. But, sir, it is possible to cross it over and to progress gradually and stage by stage with the co-operation of all. It may not be possible to supply immediately adequate quantity of water or seeds or manure. But it may be possible to supply the same gradually and that too

with the co-operation of all. Sir, it may not be possible to remove the poverty by the Govt. alone. But it will be possible to remove the poverty with the help, and co-operation of all and with the co-operation of Panchayats. Sir, we have undertaken the task and we shall continue to do so ceaselessly till the poverty is removed. Sir, this is what I want to submit to the Hon'ble House.

Mr. Speaker :—The House now stands adjourned till 10 A. M. tomorrow (13.3.75).

(The House rose at 7 P.M.)

Dispur
12-3-75

P. D. BARUA,
Secretary, Legislative Assembly.